GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA.

In usum Regiæ Scholæ Etonensis.

Editio nova recognita.

ETONÆ,

Excudit T. Pote, Bibliopola et Typographus,

M DCC XCV.

Thus 6 Thus-6

Konizo-4 Konizo-4

Prasago-2 Prasago-2

Pau

Erizo

Kalupto

Kl 3

Kl

Γραφω

LITERÆ apud Græcos ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Potestas.
Α α	Ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	Βῆτα	Beta	b
Γ γ ϛ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
Ε ε	Ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ϛ	Ζῆτα	Zeta	z
Η η	Ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	Θῆτα	Theta	th
Ι ι	Ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	Κάππα	Kappa	k. c
Λ λ	Λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	Μῦ	Mu	m
Ν ν	Νῦ	Nu	n
Ξ ξ	Ξῖ	Xi	x
Ο ο	Ὂ μικρὸν	Omicron	o parvum
Π ϖ π	Πῖ	Pi	p
Ρ ϱ ρ	Ῥῶ	Rho	r
Σ ζ σ ς	Σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ϯ	Ταῦ	Tau	t
Υ υ	Ὑ ψιλὸν	Upſilon	u
Φ φ	Φῖ	Phi	ph
Χ χ	Χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	Ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	Ὦ μέγα	Omega	o magnum

Veteres Græci utebantur tantùm ſedecim literis; poſtea additæ erant aſpiratæ. φ, χ, θ, et duplices ζ, ξ, ψ, et vocales longæ η, ω, quarum poteſtas erat antea in pronuntiatione; οὔ γὰρ η ἐχρώμεθα, ἀλλὰ ε, τὸ παλαιὸν, ὐδ' ω, ἀλλ' ο, (ait Plato in Cratylo) et etiam pro diphthongo ου ſcribebant ο. *Athen.* l. 11. c. 5.

N. B. Literas φ, χ, θ, ζ, ξ, ψ, η, ω ignorabat Homerus.

Thuio 6 Thuio- 6

Romizo 4 Romizo- 4

Prasago 2 Prasago -2

Pino

Erizo

Kalupto

Igapw

LITERÆ apud Græcos ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Potestas.
Α α	Ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	Βῆτα	Beta	b
Γ γ ϝ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
Ε ε	Ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ȝ	Ζῆτα	Zeta	z
Η η	Ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	Θῆτα	Theta	th
Ι ι	Ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	Κάππα	Kappa	k. c
Λ λ	Λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	Μῦ	Mu	m
Ν ν	Νῦ	Nu	n
Ξ ξ	Ξῖ	Xi	x
Ο ο	Ὂ μικρὸν	Omicron	o parvum
Π ϖ π	Πῖ	Pi	p
Ρ ϱ ρ	Ῥῶ	Rho	r
Σ ζ σ ς	Σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ϯ	Ταῦ	Tau	t
Υ υ	Ὑ ψιλὸν	Upſilon	u
Φ φ	Φῖ	Phi	ph
Χ χ	Χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	Ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	Ὦ μέγα	Omega	o magnum

Veteres Græci utebantur tantùm ſedecim literis; poſtea additæ erant aſpiratæ. φ, χ, θ, et duplices ζ, ξ, ψ, et vocales longæ η, ω, quarum poteſtas erat antea in pronuntiatione; οὐ γὰϱ η ἐχϱώμεθα, ἀλλὰ ε, τὸ παλαιὸν, ὠδ' ω, ἀλλ' ο, (ait Plato in Cratylo) et etiam pro diphthongo ου ſcribebant ο. *Athen:* l. 11. c. 2.

N. B. Literas φ, χ, θ, ζ, ξ, ψ, η, ω ignorabat Homerus.

LITERÆ dividuntur in vocales, φωνήεντα· et conſonantes, σύμφωνα.

Septem ſunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes.

VOCALES.

Vocales, Longæ, μακραὶ, ——— η, ω.
Breve, βραχέα, ——— ——— ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, ——— α, ι, υ.
Mutabiles *, μεταβολικὰ, ——— α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, ——— η, ι, υ, ω.
Præpoſitivæ †, προτακτικὰ, ——— α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ——— ι, υ.

DIPHTHONGI.

Diphthongi ſunt duodecim:
Sex propriæ, κύριαι, —αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Sex impropriæ, καταχρηστικαὶ, —ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſubjecto; ηυ, ῃ, ωυ.
Mutabiles ‡ μεταβολικαὶ, —αι, αυ, οι.
Immutabiles, ἀμεταβολικαὶ, —ει, ευ, ου.

CONSONANTES.

Conſonantes ſunt duplices: mutæ, ἄφωνα; et ſemivocales, ἡμίφωνα.

---

* Mutabiles nuncupantur vocales α, ε, ο, quatenus mutabiles ſunt in verborum augmentis: α, ſcilicet et ε mutantur in η: et ο in ω.

† Præpoſitivæ vocantur [illegible] in formatione diphthongorum ſem[illegible]cedunt: Subjunctivæ, ι, υ, quia ſubjunguntur, niſi in [illegible]go υ.

‡ Diphthongi mutabiles eâdem ratione [illegible], quâ vocales.

Mutæ

I. Mutæ ſunt novem, quæ dividuntur in

Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aſpiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Inter ſe cognatæ ſunt { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

II. Semivocales ſunt * duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ, vel † immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

Σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

ACCENTUS.

Accentus προσωδίαι, ſunt tres; acutus, ὀξεῖα [´]· gravis, βαρεῖα [`]· circumflexus, περισπωμένη [῀]‡.

I. Acutus habet locum in ultimâ ſyllabâ, penultimâ, et antepenultimâ.

II. Circumflexus in ultimâ, et penultimâ.

III. Gravis tantum in ultimâ ſignatur; ſed in omni ſyllabâ intelligitur, in quâ nullus eſt accentus §.

Omnis acutus finalis, niſi in fine orationis,

---

* Duplices reſolvuntur per σ, et aliquam è mutis, ut, ζ per δσ, et σδ, Doricè ξ—per κσ, γσ, χσ.—ψ per πσ, βσ, φσ.

† Quæ non literas Antiſtoichas vel cognatas, quibus ipſæ mutentur in verborum et nominum inflexionibus, habent.

‡ Acutus attollit et quaſi acuit ſyllabas; gravis deprimit; circumflexus ſuſtinet et producit.

§ Verbum, cum habet acutum in ultimâ ὀξύτονον vocatur, ut θεὸς, Deus: cum in penultimâ παροξύτονον, ut κόσμος mundus: cum in antepenultimâ, προπαροξύτονον, ut ἄγγελος angelus.

ſignatur

ſignatur notâ accentûs gravis, præter τίς interrogativum.

Spiritus πνεύματα, duo ſunt: lenis ψιλὸν [᾽]· aſper δασὺ [῾] *.

Omnis dictio incipiens à vocali, vel diphthongo, ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio: ut ὄρος, mons; ὅρος, terminus.

Omnes dictiones incipientes ab υ, vel ρ aſpirantur: ut, ὕδωρ, *aqua*; ῥῆμα, *verbum*. Sed ſi in medio ρ geminetur, prius levigatur, alterum aſpiratur: ut ἔῤῥωτο, *vale*.

Apoſtrophus eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per apoſtrophum vocales α, ε, ι, ο; diphthongi αι, οι, ut καθ᾽ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν.

Si ſequens vocalis aſpiretur, mutantur tenues præcedentes in aſpiratas: ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν, *à nobis*; τίφθ᾽ ἕτω, pro τίπτε ἕτω, *quare ita* †.

Partes Orationis.

Partes orationis octo ſunt, ut apud Latinos:

Articulus, ἄρθρον,	Participium, μετοχὴ,
Nomen, ὄνομα,	Adverbium, ἐπίῤῥημα,
Pronomen, ἀντωνυμία,	Conjunctio, σύνδεσμος,
Verbum, ῥῆμα,	Præpoſitio, πρόθεσις.

* Olim litera H erat ſignum aſpirationis; ſcribebant Hκαλὸν, quod poſtea, ἑκαλὸν.

† Interdum et brevis initialis vocalis tollitur poſt finalem longam, ut τύχη ἀγαθῇ. Sic μὴ ἐ monoſyllabicè, *i. e.* μὴν, et μη ὑτὸς pro μὴν αὐτὸς, et μη δικεῖν, pro μὴ ἀδικεῖν. Aliquando hæ vocales coeunt per craſin, ut ἐγὼ οἶδα, ἐγῷδα· ἐγὼ οἶμαι, ἐγῶμαι.

Numeri

Numeri ἀριθμοὶ, ſunt tres:

Singularis, ἑνικὸς, dualis, δυϊκὸς, pluralis, πληθυντικὸς.

Caſus πτώσεις, ſunt quinque:

Nominativus, ὀρθὴ, genitivus, γενικὴ, dativus, δοτικὴ, accuſativus, αἰτιατικὴ, vocativus, κλητικὴ.

Genera ſunt tria:

Maſculinum, ἀρσενικὸν, fœmininum, θηλυκὸν, neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus eſt ὁ, ἡ τὸ, *hic, hæc, hoc*, qui ſic declinatur *.

Sing.	m.	f.	n.
N.	ὁ,	ἡ,	τὸ,
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ,
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ,
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.

Dual.	m.	f.	n.
N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ,
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.

Plural.

	m.	f.	n.
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ,
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν,
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς,
A.	τοὺς,	τὰς,	τὰ.

DECLINATIONES SUBSTANTIVORUM.

Declinationes κλίσεις ſunt decem,

Quinque nominum ſimplicium, et

Quinque nominum contractorum.

---

* Hunc Grammatici vocant *Articulum præpoſitivum*, alterum, ἐρὸ ὅς, ἥ, ὅ, qui melius relativum dici poteſt, *ſubjunctivum*.

Quatuor

Quatuor priores declinationes ſimplicium ſunt pariſyllabicæ, *i. e.* non creſcentes genitivo. Quinta vero eſt impariſyllabica, *i. e.* genitivo creſcens.

DECLINATIO PRIMA Nominum ſimplicium.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας et ης, generis tantum maſculini: ut ὁ ταμίας *diſpenſator*; ὁ κριτὴς, *judex*; ſed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, *latro*, communis generis eſt, ut alqui volunt.

Sing.	Sing.
N. ὁ ταμίας,	N. ὁ Κριτὴς,
G. τοῦ ταμίου,	G. τοῦ Κριτοῦ,
D. τῷ ταμίᾳ,	D. τῷ Κριτῇ,
A. τὸν ταμίαν,	A. τὸν Κριτὴν,
V. ὦ ταμία.	V. ὦ, Κριτὰ.
Dual.	Dual.
N. A. τὼ ταμίᾳ,	N. A. τὼ Κριτᾶ,
G. D. τοῖν ταμίαιν,	G. D. τοῖν Κριταῖν,
V. ὦ ταμία.	V. ὦ Κριτὰ.
Plural.	Plural.
N. οἱ ταμίαι,	N. οἱ Κριταὶ,
G. τῶν ταμιῶν,	G. τῶν Κριτῶν,
D. τοῖς ταμίαις,	D. τοῖς Κριταῖς,
A. τὰς ταμίας,	A. τὰς Κριτὰς,
V. ὦ ταμίαι.	V. ὦ Κριταὶ.

De Genitivo.

Omnis genitivus pluralis deſinit perpetuò in ων; et in primâ et ſecundâ declinatione fere * circumflectitur in ultimâ.

* Vide infra de Accentibus p. 185.

Quædam nomina hujus declinationis in ης, Doricè declinata, formant Gen. in α: ut, ὁ ὀρεσιβάτης *montivagus*; Gen. τᾶ ὀρεσιβάτα· et nomina propria in ας: ut, ὁ Βρασίλας, Gen. τᾶ Βρασίλα.

De Dativo.

Dativus ſingularis in quatuor primis declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſubjecto.

De Vocativo.

Vocativus ſingularis formatur a nominativo abjiciendo ς.

Excipiuntur.

1. Nomina in της, ut, μητιέτης, *conſiliarius*;
2. Gentilia, ut, Σκύθης, *Scytha*;
3. Poëtica in ωψ, ut, κυνώπης, *impudens*;
4. Compoſita à πωλῶ, *vendo*; μετρῶ, *metior*; τρίβω, *tero*;

Quæ formant vocativum in α brevi: ut, ὦ Σκύθα, ὦ μητίετα *.

In ης deſinentia utramque habent terminationem α, et η: ut, ὁ λῃστὴς, *latro*, ὦ λῃστά, vel λῃστὴ.

* Μητίετα—Il. α. 175. Θύεστα.—Il. ϛ. 107. &c. non ſunt vocativi pro nominativis; ſed reverà nominativi ex linguâ *Æolicâ*—Hinc Lat. *poëta*, *athleta*, *cometa*, &c. Linguæ ſcilicet Æolicæ ſermo Latinus eſt ſimillimus. Quinctil. l. 1. c. 6.

Secunda Declinatio.

Secunda declinatio duas habet terminationes, α, et η, generis fœminini: ut, ἡ μοῦσα, *muſa*; ἡ τιμὴ, *honos*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ μοῦσα,	N. A. τὰ μούσα,	N. αἱ μοῦσαι,
G. τῆς μούσης,	G. D. ταῖν μούσαιν,	G. τῶν μουσῶν,
D. τῇ μούσῃ,	V. ὦ μούσα.	D. ταῖς μούσαις,
A. τὴν μοῦσαν,		A. τὰς μούσας,
V. ὦ μοῦσα.		V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ φιλία,—G τῆς φιλίας,—D. τῇ φιλίᾳ.
In reliquis, ut μοῦσα.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ τιμὴ,	N. A. τὰ τιμά,	N. αἱ τιμαὶ,
G. τῆς τιμῆς,	G. D. ταῖν τιμαῖν,	G. τῶν τιμῶν,
D. τῇ τιμῇ,	V. ὦ τιμά.	D. ταῖς τιμαῖς,
A. τὴν τιμὴν,		A. τὰς τιμὰς,
V. ὦ τιμὴ,		V. ὦ τιμαὶ,

Finita in δα, θα, ρα, et α purum, faciunt genitivum in ας, et dativum in ᾳ· ſic Ἀθηνᾶ, *Minerva*; Ναυσικᾶ, *Nauſicaa*; μνᾶ, *mina*, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. Litera pura dicitur, cui vocalis, vel diphthongus immediatè præcedit.

Tertia Declinatio.

Tertia declinatio duas habet terminationes, ος, et ων ος, maſculini, fœminini, et communis generis.

generis: ut, ὁ λόγος, *ſermo*; ἡ νόσος, *morbus*; ὁ καὶ ἡ λίθος, *lapis*; et ὸν neutrius: ut, τὸ ξύλον, *lignum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λόγος,	N. A. τὼ λόγω,	N. οἱ λόγοι,
G. τοῦ λόγου,	G. D. τοῖν λόγοιν,	G. τῶν λόγων,
D. τῷ λόγῳ,	V. ὦ λόγω.	D. τοῖς λόγοις,
A. τὸν λόγον,		A. τοὺς λόγους,
V. ὦ λόγε.		V. ὦ λόγοι.

Nomina contracta, ὁλοπαθῆ, tertiæ declinationis; ut, Ὁ Νόος, νοῦς, *mens*.

Sing.	Dual.
N. ὁ νόος, νοῦς,	N. A. τὼ νόω, νώ, cum acuto.
G. τοῦ νόου, νοῦ,	G. D. τοῖν νόοιν νοῖν.
D. τῷ νόῳ, νῷ,	V. ὦ νόω, νώ.
A. τὸν νόον, νοῦν,	
V. ὦ νόε, νοῦ.	

Plural.

N. οἱ νόοι, νοῖ,	A. τοὺς νόους, νοῦς,
G. τῶν νόων, νῶν,	V. ὦ νόοι, νοῖ.
D. τοῖς νόοις, νοῖς.	

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ ξύλον,	N. A. τὼ ξύλω,	N. τὰ ξύλα,
G. τοῦ ξύλου,	G. D. τοῖν ξύλοιν,	G. τῶν ξύλων,
D. τῷ ξύλῳ,	V. ὦ ξύλω.	D. τοῖς ξύλοις,
A. τὸ ξύλον,		A. τὰ ξύλα,
V. ὦ ξύλον.		V. ὦ ξύλα.

Quarta Declinatio.

Quarta declinatio Atticorum propria duas habet terminationes, ως et ων· ως maſculini, fœminini

minini, et communis generis; et ων neutrius: ut, ὁ λεὼς, *populus*; ἡ ἄλως, *area*; τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λεὼς,	N. A. τὼ λεὼ,	N. οἱ λεῴ,
G. τοῦ λεῶ,	G. D. τοῖν λεῴν,	G. τῶν λεῶν,
D. τῷ λεῴ,	V. ὦ λεὼ.	D. τοῖς λεῶς,
A. τὸν λεὼν,		A. τοὺς λεῶς,
V. ὦ λεὼς.		V. ὦ λεῴ.

Neutra in ων eodem modo declinantur, niſi quod voc. ſing. ſimilis eſt nominativo in ων, et accuſ. cum voc. plur. ſimilis eſt nominativo in ω. Omnibus in ultimâ ſyllabâ ſemper eſt ω.

Quædam nomina hujus declinationis formant accuſativum in ω: ut, Ἄθως, Ἄθω, *Atho mons*; Κέως, Κέω, *Ceos inſula*; Κῶς, Κῶ, *Cos inſula*; λαγὼς, λαγὼ, *lepus* *.

Veteres etiam Attici ν finalem removerunt: ut, Ἀγήρω pro ἀγήρων, *expers ſenectutis*.

Unicum eſt nomen hujus declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρεὼς *debitum*.

Quinta Declinatio.

Quinta declinatio impariſyllabica † octo habet terminationes: tres vocales, α, ι, υ, generis

* Ἄθων verò, et Λαγὼν leguntur.

† Olim una tantùm hujus declinationis terminatio fuiſſe videtur, nempe literæ Σ poſt conſonantes fere omnes, et pleraſque vocales: quæ litera nominativum conſtituit et O ante eam immiſſa Genitivum. σῶμα nimirum primitus erat σῶματς, μέλι μέλιτς, γόνυ γόνυς vel γόνατς, τιτὰν τιτὰνς, μάρτυρ et μάρτυς μάρτυρς, νύξ νύκτς, φλέψ φλεβς. vide plura apud Marklandum de Græcorum quintâ Declinat.

neutrius:

neutrius: et quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, generum omnium.

Sing.	Sing.
N. τὸ σῶμα,	ὁ τιτὰν,
G. τοῦ σώματος,	τοῦ τιτᾶνος,
D. τῷ σώματι,	τῷ τιτᾶνι,
A. τὸ σῶμα,	τὸν τιτᾶνα,
V. ὦ σῶμα.	ὦ τιτὰν.
Dual.	Dual.
N. A. τὼ σώματε,	τὼ τιτᾶνε,
G. D. τοῖν σωμάτοιν,	τοῖν τιτάνοιν,
V. ὦ σώματε.	ὦ τιτᾶνε.
Plur.	Plur.
N. τὰ σώματα,	οἱ τιτᾶνες,
G. τῶν σωμάτων,	τῶν τιτάνων,
D. τοῖς σώμασι,	τοῖς τιτᾶσι,
A. τὰ σώματα,	τοὺς τιτᾶνας,
V. ὦ σώματα.	ὦ τιτᾶνες.

Regulæ de Imparisyllabicis.

De Accuſativo ſingulari.

Accuſativus definit in α. Excipiuntur.

1. Nomina in ις, et υς, αυς, et ευς, pura in genitivo, quæ formant accuſativum in ν*, ut Ὁ ὄφις, *ſerpens*, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς, *racemus*, τὸν βότρυν· ἡ γραῦς, *anus*, τὴν γραῦν· ὁ καὶ ἡ βοῦς, *bos*, τὸν καὶ τὴν βοῦν. Sed Διὸς, *Jupiter*, facit Δία· λᾶας, *lapis*, facit λᾶαν.

* At Poëticè in α: ut βότρυα, βόα.

II. Gravitona in ις, et υς, non purè declinata, quæ utramque retinent terminationem, α, et, ν· ut, Ἡ ἔρις, *contentio*, τὴν ἔριδα, et ἔριν· ὁ νέηλυς, *advena*, τὸν νεήλυδα, et νέηλυν.

De Vocativo ſingulari.

Vocativus ſimilis eſt nominativo. Excipiuntur,

I. Declinata per ν et τος in genitivo; et adjectiva in ην, εις, et ας; quæ vocativum formant in ν: ut, Ὁ Αἴας, *Ajax*, ὦ Αἶαν· ὁ καὶ ἡ τέρην, *tener*, ὦ τέρεν· ὁ χαρίεις, *gratioſus*, ὦ χαρίεν, et ὦ χαρίει· ὁ μέλας, *niger*, ὦ μέλαν.

II. Gravitona in ηρ, quæ formant vocativum in ερ: ut, Ἡ μήτηρ, *mater*, ὦ μῆτερ· et quinque acutitona, ὁ πατὴρ, *pater*; ὁ δαὴρ, *levir*; ὁ ἀνὴρ, *vir*; ὁ γαστὴρ, *venter*, ὁ σωτὴρ, *ſalvator*; quæ formant ὦ πατερ, δάερ, ἄνερ, γάστερ, σῶτερ.

III. Nomina in ευς, et ες, quæ abjiciunt σ: ut, Ὁ βασιλεὺς, *rex*, ὦ βασιλεῦ· præter πούς, *pes*, ὦ πούς· et ὀδὰς, *dens*, ὦ ὀδὰς, ad differentiam adverbii πού, *ubi*; et ὀδού, *obiter*.

IV. Nomina in ις, et υς, quæ formant vocativum in ι, et υ: ut, Ὁ Βότρυς, *racemus*, ὦ βότρυ· ὁ ὄφις, *ſerpens*, ὦ ὄφι· et ὁ καὶ ἡ παῖς, ὦ παῖ, *puer* vel *puella*. Excipe acutitona in ις, et υς non contracta, ut, ὦ Σαλαμὶς, ὦ ἐλπὶς, *ſpes* ὦ χλαμὺς, *chlamys*.

V. Nomina in ων et ωρ, quæ vocativum plerumque formant à Genitivis abjiciendo terminationem, ut, Ὁ Ἀγαμέμνων, *Agamemnon*, voc. ὦ Ἀγάμεμνον· ὁ ἐλεήμων, *miſericors*, voc. ὦ ἐλέημον· ὁ Ἕκτωρ,

Ἕλτωρ, *Hector*, voc. ὦ Ἕκτορ· ὁ ῥήτωρ, *rhetor*, voc. ὦ ῥήτορ. At ὁ Ποσειδῶν, ῶνος, *Neptunus*, facit vocativo ὦ Ποσειδὸν· et ὁ Ἀπόλλων, λωνος, *Apollo*, voc. ὦ Ἀπόλλον.

VI. Participiorum in ων, εις, et ας, desinentium idem est vocativus cum nominativo, ut, ὁ τύπτων, οντος, voc. ὦ τύπτων· ὁ τυφθεὶς, έντος, voc. ὦ τυφθεὶς· ὁ ἱστὰς, άντος, voc. ὦ ἱστὰς *.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel a dativo singulari assumendo σ ante ι, et abjiciendo δ, θ, ν, τ: vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel σ cum diphthongo: ut, Ἄραψ, *Arabs*, Ἄραψι· βασιλεὺς *rex*, βασιλεῦσι· κόραξ, *corvus*, κόραξι. Præter πούς, *pes*, dat. plur. ποσὶ· et κλεὶς, *pessen*, κλεισὶ.

Cum penultima dativi singularis sit longa positione, fit longa in dativo plurali, addendo ι post ε, et υ post ο: ut, Τιθέντι, τιθεῖσι· λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ † Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in άσι: ut, Πατὴρ, πατράσι· υἱὸς, *filius*, Gen. υἱοῦ. Sync. υἱὸς. Dat. pl. υἱάσι.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari, mutando ος in εσι, vel εσσι: ut, Ἥρως ἡρώεσι, et ἡρώεσσι, *heröibus*; ἔπεος, ἐπέεσσι, *verbis*.

---

* Anomala sunt ἡ γυνὴ, *mulier*, quod facit in vocativo ὦ γύναι· et ὁ ἄναξ, *rex*, quod facit ὦ ἄνα.

† Πατὴρ, μήτηρ et γαστὴρ, licet in cæteris casibus Syncopen patiantur, in acc. sing. non contrahuntur, quia πάτρα *patriam*, μήτρα *matricem*, et γάστρα *alveum* significant.

Apocope

Apocope etiam accidit in hâc declinatione in omnibus caſibus ſingularibus: ut,

I. In Nominativo, τὸ σκέπα pro σκέπασμα, *tegmen.*

II. In Genitivo, τᾶ Αἴαν, pro Αἴαντος, *Ajacis.*

III. In Dativo, τῇ δαὶ, pro δαΐδι, *pugnæ*; τῇ παράκοιτι, pro παρακοίτιδι, *uxori*; τῷ ἱδρῶ, pro ἱδρῶτι, *ſudori.*

IV. In Accuſativo, τὸν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα, *Apollinem*; τὸν ἱδρῶ, pro ἱδρώτα, *ſudorem.*

V. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, *Laodamas*; ὦ Αἶα, pro Αἶαν, *Ajax.*

Dativis pluralibus, et verbis in ι, vel ε deſinentibus ν additur, ſi vocalis, vel diphthongus ſequatur; ut, Λέουσιν ἐκείνοις, *leonibus illis*; τύπτουσιν ἐκεῖνον, *verberant illum*; ἔτυπτεν αὐτὸν, *verberabat eum.*

Apud Poetas frequentiſſimè ν additur, etiamſi conſonans ſequatur; ut, στήθεσσιν λασίοισι, *pectoribus hirſutis.*

De quinque Declinationibus Contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur à quintâ ſimplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam; vel * Synæ-

* Synæreſis in dat. ſing. ſolummodo occurrit.

ræſi,

ræſi, quæ fit, cùm duæ vocales in ſyllabam unam ita coeunt, ut ambæ ſerventur: ut, τείχεϊ, τείχει· vel Craſi, cùm utraque vocalis, vel altera mutatur: ut, τείχεα, τείχη, τριήρεες, τριήρεις: vel altera eliditur, ut, τειχέων τειχῶν.

Prima Declinatio.

Prima declinatiò contractorum tres continet terminationes, ης, ες, et ος.

Hς maſculini et fœminini generis: ut, ὁ Δημοσθένης, *Demoſthenes*; ἡ τριήρης, *triremis*.

Et ες et ος, neutrius: ut, τὸ τεῖχος, *murus*; τὸ ἱππομανὲς, *Hippomanes*.

Sing.	Sing.
N. ἡ τριήρης,	N. τὸ τεῖχος,
G. τῆς τριήρεος, ρους,	G. τοῦ τείχεος, ους,
D. τῇ τριήρεϊ, ρει,	D. τῷ τείχεϊ, ει,
A. τὴν τριήρεα, ρη,	A. τὸ τεῖχος,
V. ὦ τρίηρες.	V. ὦ τεῖχος.
Dual.	Dual.
N. A. τὰ τριήρεε, ρη,	N. A. τὼ τείχεε, χη,
G. D. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν,	G. D. τοῖν τειχέοιν, οῖν,
V. ὦ τριήρεε, ρη.	V. ὦ τείχεε, χη.
Plur.	Plur.
N. αἱ τριήρεες, ρεις,	N. τὰ τείχεα, χη,
G. τῶν τριηρέων, ρῶν,	G. τῶν τειχέων, ῶν,
D. ταῖς τριήρεσι,	D. τοῖς τείχεσι,
A. τὰς τριήρεας, ρεις,	A. τὰ τείχεα, χη,
V. ὦ τριήρεες, ρεις.	V. ὦ τείχεα, χη.

Compoſita

Compoſita a κλέος *gloria*, ut, Ἡρακλέης, Ἐτεοκλέης, contrahuntur in nominativo: hinc duplex declinandi ratio oritur, ut,

N.	Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς.
G.	Ἡρακλέεος, κλέεως	Ἡρακλέος, κλέους.
D.	Ἡρακλέεϊ, κλέει.	Ἡρακλέϊ, κλεῖ.
A.	Ἡρακλέεα, κλέα.	Ἡρακλέα, κλῆ.
V.	Ἡράκλεες, κλεις.	Ἡρακλες.

Regulæ.

Nomina propria hujus declinationis, et compoſita ab ἔτος *annus*, in quibuſdam caſibus pariſyllabicè inflectuntur: ut, ὁ Διογένης, τὸν Διογένην, *Diogenes*; ὁ Μάνης, τὸν Μάνην, *Manes*; ὁ ἑπταέτης, τὰς ἑπταέτας, *ſeptennis*.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in accuſativo in α: ut, Ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς *ingenioſus*, Acc. τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ*.

Secunda Declinatio.

Secunda declinatio duas habet terminationes: ις maſculini et fœminini generis: ut, ὁ ὄφις, *ſerpens*; ἡ πόλις, *civitas*; et ι neutrius: ut, τὸ σίνηπι, *ſinapi*.

---

* In hâc declinatione, Maſculina ſunt propria virorum; fœminina deſinunt in ήεσσα: et communia ſunt adjectiva ſola. Neutra quoque in ες, ſunt adjectiva a communibus in ης: in ος verò ſubſtantiva ſunt omnia. *Scot.*

Singulariter.

Singulariter.

	Attic.	*Ionic.*
N.	ὁ ὄφις,	
G.	τοῦ ὄφεως,	ὄφιος,
D.	τῷ ὄφει,	ὄφιϊ—ὄφι.
A.	τὸν ὄφιν,	
V.	ὦ ὄφι.	

Dualiter.

N. A.	τὼ ὄφεε,	ὄφιε,
G. D.	τοῖν ὀφέοιν,	ὄφιοιν,
V.	ὦ ὄφεε.	ὄφιε.

Pluraliter.

N.	οἱ ὄφεις,	ὄφιες—ὄφις,
G.	τῶν ὄφεων,	ὀφίων,
D.	τοῖς ὄφεσι,	ὄφισι,
A.	τοὺς ὄφεις,	ὄφιας—ὄφις,
V.	ὦ ὄφεις.	ὄφιες—ὄφις.

Sing.

N.	τὸ σίνηπι,
G.	τοῦ σινήπιος,
D.	τῷ σινήπιϊ, πι,
A.	τὸ σίνηπι,
V.	ὦ σινηπι,

Dual.

N. A.	τὼ σινήπιε,
G. D.	τοῖν σινηπίοιν,
V.	ὦ σινήπιε.

Plural.

N.	τὰ σινήπια, πι,	A. τὰ σινήπια, πι,
G.	τῶν σινηπίων,	V. ὦ σινήπια, πι.
D.	τοῖς σινήπισι,	

Tertia Declinatio.

Tertia declinatio tres habet terminationes; ευς, generis maſculini, ut, ὁ βασιλεὺς, *rex*; υς, maſculini et fœminini, ut, ὁ πελεκὺς, *ſecuris*; ἡ ἴλυς, *limus*; et υ neutrius, ut, τὸ ἄστυ, *urbs*.

Sing.	Dual.
N. ὁ βασιλεὺς,	N. A. τὼ βασιλέε † ῆ,
G. τοῦ βασιλέος *,	G. D. τοῖν βασιλέοιν,
D. τῷ βασιλεῖ, εῖ,	V. ὦ βασιλέε, † ῆ.
A. τὸν βασιλέα,	
V. ὦ βάσιλεῦ.	

Plural.

N. οἱ βασιλέες, εῖς,	A. τοὺς βασιλέας, εῖς,
G. τῶν βασιλέων,	V. ὦ βασιλέες, εῖς.
D. τοῖς βασιλεῦσι,	

Sing.	Dual.
N. ὁ πελεκὺς,	N. A. τὼ πελεκέε, † ῆ,
G. τοῦ πελεκέος,	G. D. τοῖν πελεκέοιν,
D. τῷ πελεκεῖ, εῖ,	V. ὦ πελεκέε, ῆ.
A. τὸν πελεκὺν,	
V. ὦ πελεκὺ,	

Plural.

N. οἱ πελεκέες, εῖς,	A. τοὺς πελεκέας, εῖς,
G. τῶν πελεκέων,	V. ὦ πελεκέες, εῖς.
D. τοῖς πελεκέσι,	

* Gen. maſculinorum in εὺς exit ſæpiſſime in εως Atticè; qui, in ευς purum finitis, contrahitur in ευς, ut ὁ χοεὺς, *congius*, τοῦ χοέως, χοῦς; et in Acc. τὸν χοέα χοᾶ.

† Hæc contractio rarò occurrit.

Sing.

Sing.	Dual.
N. τὸ ἄσυ,	N. A. τὼ ἄστε, † η,
G. τοῦ ἄστεος,	G. D. τοῖν ἀστοῖν,
D. τῷ ἄστεῖ, εἰ,	V. ὦ ἄστε, ῆ.
A. τὸ ἄστυ,	
V. ὦ ἄστυ.	

Plural.

N. τὰ ἄστεα, ἢ,	A. τὰ ἄστεα, ᾶ,
G. τῶν ἀστέων,	V. ὦ ἄστεα, ᾶ.
D. τοῖς ἄστεσι,	

Quædam nomina hujus etiam declinationis contrahuntur Atticè in accuſativo in α: ut, ὁ Πειραιεὺς *Piræus*. Acc. τὸν Πειραιᾶ.

Quarta Declinatio.

Quarta declinatio duas habet terminationes, ως, et ω, generis fœminini tantùm: ut, ἡ φειδὼ, *parſimonia*; ἡ αἰδὼς, *verecundia*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ φειδὼ,	N. A. τὰ φειδὼ,	N. αἱ φειδοὶ,
G. τῆς φειδόος, οῦς,	G. D. ταῖν φειδοῖν,	G. τῶν φειδῶν,
D. τῇ φειδοῖ, οῖ,	V. ὦ φειδὼ.	D. ταῖς φειδοῖς,
A. τὴν φειδόα, ὼ,		A. τὰς φειδὼς,
V. ὦ φειδοῖ.		V. ὦ φειδοὶ.

Quinta Declinatio.

Quinta declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, et ρας, generis neutrius: ut, τὸ κρέας, *caro*; τὸ κέρας, *cornu*.

Singulariter.

N.	τὸ κέρας,		
G.	τοῦ κέρατος,	per Sync. κέραος,	per Craſin κέρως.
D.	τῷ κέρατι,	κέραϊ,	κέρᾳ,
A.	τὸ κέρας,		
V.	ὦ κέρας.		

Dualiter.

N. A.	τῷ κέρατε,	κέραε,	κέρα,
G. D.	τοῖν κεράτοιν,	κεράσιν,	κερῷν,
V.	ὦ κέρατε,	κέραε,	κέρα.

Pluraliter.

N.	τὰ κέρατα,	κέραα,	κέρα,
G.	τῶν κεράτων,	κεράων,	κερῶν,
D.	τοῖς κέρασι,		
A.	τὰ κέρατα,	κέραα,	κέρα,
V.	ὦ κέρατα,	κέραα,	κέρα.

Articulus ſæpe cum nomine ſuo in unam ſyllabam coaleſcit, cùm ille in vocali exit, hoc a vocali incipit: ut pro ὁ ἀνὴρ, ὠνὴρ, τοῦ ἀνδρὸς, τἀνδρὸς, τῷ ἀνδρὶ, τἀνδρὶ· τὰ ἐμὰ, ταἰμὰ Cùm nomen incipit ab aſpiratâ, in articulo tenuis τ vertitur in θ; ut, τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον· ὁ ἕτερος, ἅτερος· τοῦ ἑτέρου, θατέρου· τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ.

Ad eundem modum καὶ εἶτα, κᾆτα· καὶ ἐκεῖνα, κἀκεῖνα· καὶ ὑπὸ, χὑπὸ. Ex hoc vocalium brevium concurſu ſyllaba fit longa.

Nomina Anomala quæ contrahuntur, ſunt

I. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus: ut,

1. Νόος, νοῦς, *mens*; ῥόος, ῥοῦς, *fluxus*; πλόος, πλοῦς, *navigatio*; ἁπλόος, ἁπλοῦς, *ſimplex*; διπλόος, διπλοῦς, *duplex*; σάος, *ſalvus*, σῶς Atticè, et σῶν Acc.

2. Χρυσοῦς, *aureus*; ἀργυροῦς, *argenteus*; χαλκοῦς, *æreus*, à nominibus in εος.

3. Σιμόεις, Σιμοῦς, Σιμόεντος, Σιμοῦντος· Πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, *placenta*.

4. Ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις, *honoratus*.

5. In ηρ circumflexa; ut, τὸ κῆρ, κῆρος, à κέαρ, *cor*; et παῖς, παῖδος, παῖς, *puer*.

Item ὀσέον, *os oſſis*, ὀσεν, Gen. ὀσέω, ὀσῆ, Dat. ὀσέῳ, ὀσῷ.

Sic declinatur Ἰησοῦς:

N. ὁ Ἰησοῦς,	A. τὸν Ἰησοῦν,
G. τοῦ Ἰησοῦ,	V. ὦ Ἰησοῦ.
D. τῷ Ἰησοῦ,	

II. Ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus caſibus contrahuntur: ut,

1. Subſtantiva Barytona in υς: quæ contrahuntur in Nominativo, Accuſativo, et Vocativo plurali in υς: ut, Ἐριννύες, Ἐριννῦς, *Furiæ*.

2. Impariſyllabica in ες, quæ contrahuntur in Nom. Acc. et Voc. plur. in ες: ut, βόες, *boves*, βοῦς, Doricè βῶς.

3. Adjectiva in υς, quorum maſculina in Dat. ſingulari, Nom. Accuſ. et Voc. plur. contrahuntur more tertiæ declinationis contractorum: ut, Nom. ἡδὺς, Gen. ἡδέος, Dat. ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4. Comparativa,

4. Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. ſingulari, Nom. Acc. et Voc. plurali: ut, Acc. μείζονα, per Syncopen μείζοα, per Craſin μείζω· Nom. et Voc. μείζονες, μείζοες, μείζως, et μείζονα, μείζοα, μείζω. Acc. μείζονας, μείζοας, μείζως, et μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita ſunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius, ὁ ἐρετμὸς, *remus*, τὰ ἐρετμὰ· ὁ λύχνος, *lucerna*, τὰ λύχνα· ὁ μοχλὸς, *veſtis*, τὰ μοχλὰ· ὁ τράχηλος, *collum*, τὰ τράχηλα· et quædam alia.

In ſingulari numero generis fœminini, in plurali neutrius eſt, ἡ δίφρος, *currus*, τὰ δίφρα· cui addi poteſt, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, plur. τὰ τάρταρα *.

Heteroclita Caſibus.

I. Aptôta ſunt,

1. Nomina literarum: ut, ἄλφα, βῆτα.

2. Quæ Apocopen patiuntur: ut, δῶ pro δῶμα, *domus*; τρόφι pro τρόφιμον, *nutrimentum*.

3. Omnes numeri à quatuor ad centum.

4. Poetica nomina in φι, et φιν, ut, θύρηφι à θύρα, κράτοφι à κράτος· ναῦφι à ναῦς· κήθεσφι à κῆθος.

* Olim duas terminationes in ος et ις, hæc nomina habebant; ut jocus loeus, &c.

5. Similiter

5. Similiter δέμας, *corpus*; σέβας, *veneratio*; ὄναρ, *ſomnium*; ὄφελος, *utilitas*; νῶκαρ, *torpor*; δῶς, *donum*, &c.

II. Monoptôton tantùm unum eſt ὦ τᾶν, *O amice*, vel *amici*, ab ἔτης.

III. Diptôta ſunt ἄμφω, ἀμφοῖν, οἱ φθοῖες, τὰς φθοῖας, *placentæ*; ἄττα et ἄσσα pro ἄτινα, *quædam*, Nom. et Acc. plur.

IV. Triptôta, Gen. ἀλλήλων, λων, λων· Dat. ἀλλήλοις, αις, οις· Accuſ. ἀλλήλους, λας, λα· Vocativo carent indefinita, et interrogativa.

Heteroclita Numero.

Duali et plurali * carent ἡ ἅλς, *mare*; † ἡ γῆ, *orbis terrarum*; † ὁ ἀὴρ, *aer*; † τὸ πῦρ, *elementum ignis*; τὸ ἔλαιον, *oleum* ‡.

Singulari carent ἄλφιτα, *victus neceſſarius*; Ἀθῆναι, *Athenæ*; ὀνείρατα, *inſomnia*; et feſta deorum, bum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in ρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur: ut, φρέαρ, *puteus*; ἧπαρ *jecur*; ὕδωρ, *aqua*; ἦμαρ, *dies*; εἶδαρ, *cibus*; Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος, εἴδατος, σκὼρ, *ſtercus*, σκάτος, &c.

---

* Carent, quatenus elementa, aliter verò hæ voces † pluralem habent. αἱ γαῖ Ariſt. Prob. Sect. 23. ἀέρας et ἀέρων Plutarch. τὰ πυρὰ Homer. Herod. Thucyd.

‡ Ἔλαια in numero plurali ſemel tantùm occurrit Callim. Hymn. in Apoll. v. 38.

His

His addi poſſunt γάλα, *lac*, * γάλακτος· γυνὴ, *mulier*, * γυναικὸς, quæ genitivos ab inuſitatis nominativis γυναῖξ et γάλαξ mutuantur.

De PATRONYMICIS.

Patronymicum eſt, quod vel à patre, vel ab aliâ quâpiam ſuæ familiæ perſonâ, derivatur.

Patronymica Maſculina deſinunt,

1. In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης: ut, Πρίαμος, ου, Πριαμίδης· Νέστωρ, ορος, Νεστορίδης· Λητὼ, όος, οΐδης· à Πηλέως fit Πηλείδης, per Epentheſin Πηλειάδης· et ab Ionico genitivo Πηλῆος, Πηληϊάδης.

2. In άδης, cùm nomen ſit vel primæ declinationis; ut, Βορέας, ου, Βορεάδης· Ἱππότης, ου, Ἱπποτάδης· vel cùm Primitivum ſit tertiæ declinationis, et deſinat in ος purum, ut, Ἥλιος, ου, Ἡλιάδης· Ναύπλιος, ου, Ναυπλιάδης. Cum Primitivum in penultimâ Genitivi ſit longum, cujuſcunque ſit declinationis, Patronymicum fere deſinit in ιάδης: ut, Λαέρτης, έρτου, Λαερτιάδης· Ἄτλας, αντος, Ἀτλαντιάδης· Ἀμφιτρύων, ωνος, Ἀμφιτρυωνιάδης.

Patronymica Fœminina deſinunt,

1. In ις, vel ας, quæ fiunt à Maſculinis removendo δη: ut, Νεστορίδης, Νέστορις· Ἡλιάδης, Ἡλιάς.

2. In νίς, à nominativis primitivorum; ut, à Χρύσης, Χρυσηΐς. Βρισῆς, Βρισηΐς· Κάδμος, Καδμηΐς.

---

* Vide Not. P. 10.

3. In

3. In ίνη, vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam ſyllabam in ίνη, vel ώνη: ut, Ἄδρηστος, Ἀδράστη, Ἀδρηστίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίη, Ἰκαριώνη· interdum à nominativo in ων, ut, Ἠετίων, Ἠετιώνη.

Patronymica Ionica deſinunt in ίων, vel είων: ut, Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Alia aliter variantur; ut, Λαμπετίδης, filius Lampi, à Λάμπος· * et Δευκαλίδης filius Deucalionis †.

Diminutiva varias habent terminationes; ut,

I. Maſc. in	ων,	μωρίων,	*ſtultulus.*
	αξ,	λίθαξ,	*lapillulus.*
	σκος,	νεανίσκος,	*juvenis.*
	λος,	ναυτίλος,	*nautila.*
II. Fœm. in	ις,	κρηνὶς,	*fonticulus.*
	σκη,	παιδίσκη,	*puellula.*
	νη,	πολίχνη,	*urbecula.*
III. Neut. in	ιον,	γνωμίδιον,	*ſententiola.*
		πολίχνιον,	*urbecula.*

Poſſeſſiva terminantur in

1. κος,	ut, μουσικὸς,	*muſicus,*	à	μοῦσα.
2. ιος,	ut, οὐράνιος,	*cæleſtis,*	ab	οὐρανος.
3. νος,	ut, ἀνθρώπινος,	*humanus,*	ab	ἄνθρωπος.
4. ειος,	ut, ἀνθρώπειος,	*humanus,*	ab	ἄνθρωπος.
5. ώδης,	ut, λιθώδης,	*lapidoſus,*	à	λίθος.
6. ος,	ut, πατρῷος,	*paternus,*	à	πατὴρ.

* Il. o. v. 526. † Il. ε. v. 608.

Declinationes Adjectivorum.

Adjectiva ſequuntur formam et declinationes ſubſtantivorum.

Adjectiva in ος purum, et ρος, faciunt fœmininum per α, reliqua per η, et neutrum per ον. ut, Ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, *ſanctus*; ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, *floridus*.

Excipiuntur ὄγδοος, όη, οον, *octavus*; et nomina contracta in εος, et οος *.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, et ον, ut, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος† et tria pronomina, ἕτος, αὐτὸς, †, ἐκεῖνος, per ο.

Adjectiva in { ὺς, εις, οῦς } formant fœmin. per { εῖα, εσσα, ῆ } neutrum per { ὺ, εν, οῦν }

ut, { ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ *acutus*. / χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, *gratioſus*. / ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, *ſimplex*. }

Excipe πολὺς, πολὺ, Acc. πολὺν, πολὺ. Poet. Gen. πολέος, Dat. πολέϊ, Plur. Nom. πολέες, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας, habent fœmininum in ασα, et neutrum in αν, ut, Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*; ſed Nom. μέγας, μέγα, Acc. μέγαν, μέγα.

Πολὺς mutuatur quoſdam caſus ab inuſitato πολλὸς· ſic μέγας quoſdam caſus ſingulares, &

---

* Ut χρύσιος, ἁπλόος.

† Αὐτὸς compoſitum cum Articulo præpoſitivo ὁ, ἡ, τὸ, ſignificat, *idem*, *eadem*, *idem*, ὁ αὐτὸς Ionicè, ὡὐτὸς *idem*, et neutrum in nom. et accuſ. τὸ αὐτὸ fit ταὐτὸν, aſſumpto ν.

omnes

omnes duales ac plurales ab inusitato μίγαλος. Μίλας μέλανος fœmininos omnes ab inusitato μέλαινος; ut et τάλας τάλαινος fœmininos omnes ab inusitato τάλαινος.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὁ πᾶς	ἡ πᾶσα	τὸ πᾶν
Gen.	παντὸς	πάσης	παντὸς
Dat.	παντὶ	πάσῃ	παντὶ
Acc.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν
Voc.	ὦ πᾶς	πᾶσα	πᾶν.

Dualiter.

N. A. V.	πάντε	πάσα	πάντε
G. & D.	πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν

Pluraliter.

Nom.	πάντες	πᾶσαι	πάντα
Gen.	πάντων	πασῶν	
Dat.	πᾶσι		
Acc.	πάντας		
Voc.	πάντες		

Adjectiva per tria genera et duas terminationes declinata, desinunt in

$$\left.\begin{matrix}\eta\varsigma\\ \varepsilon\varsigma\\ \upsilon\varsigma\\ \omega\varsigma\end{matrix}\right\} \text{ et formant neutrum per } \left\{\begin{matrix}\varepsilon\\ \varepsilon\\ \upsilon\\ \omega\nu\end{matrix}\right.$$

ut,
- ὁ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, *verus.*
- ὁ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, *gratiosus.*
- ὁ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, *sine lachrymis.*
- ὁ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν, *multipes.*

{ ην, ων, ως, ος } et formant neutrum per { εν, ον, ων, ον, }

ut, { ὁ καὶ ἡ τέρην καὶ τὸ τέρεν *tener.*
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, *felix.*
ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ εὔγεων, *fertilis.*
ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, καὶ τὸ ἀθάνατον, *immortalis.* }

Quædam ſunt trium generum, ut, ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μάκαρ, *felix*; ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἅρπαξ, *rapax.*

Singulariter.

	Maſc.	Fœm.	Neut.
Nom.	καλὸς	καλὴ	καλὸν
Gen.	καλοῦ	καλῆς	καλοῦ
Dat.	καλῷ	καλῇ	καλῷ
Acc.	καλὸν	καλὴν	καλὸν
Voc.	καλὲ	καλὴ	καλὸν.

Dualiter.

N. A. V.	καλὼ	καλὰ	καλὼ
G. & D.	καλοῖν	καλαῖν	καλοῖν.

Pluraliter.

N. V.	καλοὶ	καλαὶ	καλὰ
Gen.	καλῶν	καλῶν	καλῶν
Dat.	καλοῖς	καλαῖς	καλοῖς
Acc.	καλοὺς	καλὰς	καλὰ.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς.
Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς.

Dat.

Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀληθεῖ, εἰ.
Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀληθέχ, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς.
Voc. ὦ ἄληθες, et neut. ἀληθὲς.

Dualiter.

N. & A. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ.
G. & D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οἶν.
Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Pluraliter.

Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθέες, εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ.
Gen. τῶν ἀληθέων, ὧν.
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι.
Acc. τὲς, καὶ τὰς ἀληθέας, εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ.
Voc. ὦ ἀληθέες, εἷς, et neut. ἀληθέα, ῆ.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὁ, καὶ ἡ εὔχαρις,	καὶ τὸ εὔχαρι	
Gen.	τῦ, καὶ τῆς,	καὶ τῦ εὐχάριλος	
Dat.	τῷ καὶ τῇ,	καὶ τῷ εὐχαριλι	
Acc.	τὸν, καὶ τὴν εὐχάριλα,	et εὔχαριν,	καὶ τὸ εὔχαρι
Voc.	ὦ εὔχαρι,	et Neut. εὔχαρι.	

Dualiter.

N. A. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ εὐχάριλε
G. D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν εὐχαρίτοιν.
Voc. ὦ εὐχάριτε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ εὐχάριλες, καὶ τὰ εὐχάρισα
Gen. τῶν εὐχαρίτων.

Dat.

Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς εὐχάρισι.
Acc. τὲς, καὶ τὰς εὐχάριλας, καὶ τὰ εὐχάριλα.
Voc. ὦ εὐχάριτες et Neut. εὐχάριτα.

Sic etiam declinantur τίς, *quis*, interrogativum; et τὶς, *aliquis*, indefinitum.

Sing. Nom *, ὁ καὶ ἡ τίς, καὶ τὸ τί, *quis*.
Gen. τὲ, καὶ τῆς, καὶ τῦ τίνος,
Dat. τῷ καὶ τῇ, καὶ τῷ τίνι,
Acc. τὸν, καὶ τὴν τίνα, καὶ τὸ τί, &c.

Singulariter.

	Maſc.	Fœm.	Neut.
Nom.	χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν
Gen.	χαρίενλος	χαριέσσης	χαρίενλος
Dat.	χαρίενλι	χαριέσσῃ	χαρίενλι
Acc.	χαρίενλα	χαρίεσσαν	χαρίεν
Voc.	χαρίεν, et χαρίει,	χαρίεσσα,	χαρίεν.

Dualiter.

N. A. V.	χαρίενλε	χαριέσσα	χαρίενλε
G. D.	χαριένλοιν	χαριέσσαιν	χαριένλοιν.

Pluraliter.

N. V.	χαρίεντες	χαρίεσσαι	χαρίεντα
Gen.	χαριέντων	χαριέσσων	χαριέντων
Dat.	χαρίεισι	χαριέσσαις	χαρίεισι
Acc.	χαρίεντας	χαριέσσας	χαρίεντα.

* Τὶς indefinitum per omnes caſus accentum, ſi non inclinat, in ultimâ habet.

Singulariter.

Singulariter.

	Maſc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὀξὺς	ὀξεῖα	ὀξὺ
Gen.	ὀξέος	ὀξείας	ὀξέος
Dat.	ὀξέϊ ὀξεῖ	ὀξείᾳ	ὀξέϊ ὀξεῖ
Acc. *	ὀξὺν	ὀξεῖαν	ὀξὺ
Voc.	ὀξὺ	ὀξεῖα	ὀξὺ.

Dualiter.

N. A. V.	ὀξέε	ὀξεία	ὀξέε
G. D.	ὀξέοιν	ὀξείαιν	ὀξέοιν.

Pluraliter.

N. V.	ὀξέες ὀξεῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα
Gen.	ὀξέων	ὀξείων	ὀξέων
Dat.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι
Acc.	ὀξέας ὀξεῖς	ὀξείας	ὀξέα.

NUMERALIA.

Numeralia quædam ſunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

I. Cardinalia ſunt εἷς, *unus*; δύο, vel δύω *duo*; τρεῖς *tres*; τέσσαρες *quatuor*; quæ ſic inflectuntur.

	N.	G.	D.	A.
Maſculino.	εἷς,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕνα, *unus.*
Fœminino.	μία,	μιᾶς,	μιᾷ,	μίαν, *una.*
Neutro.	ἕν,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕν, *unum.*

* Et poëticè in α, et maſculini et fœminini Generis, ut, οὐρία πόντου, Hom. ἀδία χαίται. Theoc.

Eodem

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς, et μηδεὶς, *nemo, nullus*, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδὲν.

Δύο, et δύω, *duo*, Gen. et D. δυοῖν, δυεῖν Atticè, Dat. δυσὶ.

Sed δύο omnium generum, et omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, *tres.*
Gen. τῶν τριῶν,
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τρισὶ,
Acc. τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία,

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα,
Gen. τῶν τεσσάρων, [*quatuor.*
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τέσσαρσι,
Acc. τοὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur Numeralia, ut,

πέντε *quinque*,
ἕξ *ſex*,
ἑπτὰ *ſeptem*,
ὀκτὼ, *octo*,
ἐννέα *novem*,
δέκα *decem*,
ἕνδεκα *undecim*,
δυώδεκα *duodecim*,
τρισκαίδεκα *tredecim*,
τεσσαρεσκαίδεκα *quatuordecim*,
πεντεκαίδεκα *quindecim*,
ἑκκαίδεκα *ſexdecim*, &c.

εἴκοσι *viginti*,
εἴκοσι εἷς *viginti unus*,
εἴκοσι δύω *viginti duo*, &c.
τριάκοντα *triginta*,
τεσσαράκοντα *quadraginta*,
πεντήκοντα *quinquaginta*,
ἑξήκοντα *ſexaginta*,
ἑβδομήκοντα *ſeptuaginta*,
ὀγδοήκοντα *octoginta*,
ἐνενήκοντα *nonaginta*,
ἑκατὸν *centum.*

Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt, ut,

οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, *ducenti, ducentæ, ducenta,*
τριακόσιοι *trecenti,*
τετρακόσιοι *quadringenti,*
πεντακόσιοι *quingenti,*
ἑξακόσιοι *sexcenti,*
ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι *mille,*
δισχίλιοι *bis mille,*
τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c.
μύριοι *decies mille,*
δισμύριοι *viginti mille,*
τρισμύριοι *triginta mille* et sic deinceps.

II. Ordinalia sunt, quæ Interrogationi πόσος, *quotus,* aptè respondent: ut,

πρῶτος *primus,*
δεύτερος *secundus,*
τρίτος *tertius,*
τέταρτος *quartus,*
πέμπτος *quintus,*
ἕκτος *sextus,*
ἕβδομος *septimus,*
ὄγδοος *octavus,*
ἔνναλος *nonus,*
δέκαλος *decimus,*
ἑνδέκαλος *undecimus,*
δωδέκαλος *duodecimus,*
τρισκαιδέκαλος *decimus tertius,*
τεσσαρακαιδέκαλος, &c.
εἰκοστὸς *vigesimus,*
εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c.
τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus.*
διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c.
χιλιοστὸς *millesimus,*
δισχιλιοστὸς, *bis millesimus.*
μυριοστὸς, *decies millesimus,*
δισμυριοστὸς, *vicies millesimus,* &c.

Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, ut, Τριταῖος, *tertianus,* τεταρταῖος, *quartanus,* &c. *i. e.* erumpens, aut aliquid agens die, tertiâ, quartâ, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α′	1	ι′	10	ρ′	100	͵α	1000
β′	2	κ′	20	σ′	200	͵β	2000
γ′	3	λ′	30	τ′	300	͵γ	3000
δ′	4	μ′	40	υ′	400	͵δ	4000
ε′	5	ν′	50	φ′	500	͵ε	5000
ϛ′	6	ξ′	60	χ′	600	͵ι	10000
ζ′	7	ο′	70	ψ′	700	͵κ	20000
η′	8	π′	80	ω′	800	͵ρ	100000
ϑ′	9	ϟ′	90	πι′	900	͵σ	200000

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant Comparativum mutando ς in τερος, et Superlativum in τατος, ut, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in Comparativo, et Superlativo, ut Φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, *prudens, prudentior, prudentissimus.*

Excipe, Κενὸς, κενότερος, κενότατος, *vacuus;*

Στενὸς, στενότερος, στενότατος, *angustus;*

Reliqua

Reliqua adjectiva comparantur per ίτερος et ίστατος, ſed in ας per άντερος et άνταλος. In ος, ſæpè per ίων et ιστος, ut,

Θελικὸν, Συγκριλικὸν, Ὑπερθελικὸν.

Poſitivus, Comparativus, Superlativus.

In
- ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέσταλος, *modeſtus.*
- ας. μέλας, μελάντερος, μελάνταλος, *niger.*
- εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέσταλος *gratioſus.*
- ης. εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέσταλος, *religioſus.*
- ους. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούσταλος, *ſimplex.*
- υς. εὐρὺς, εὐρύτερος, et εὐρίων, εὐρύταλος, et εὔριστος, *latus.*
- αρ. μάκαρ, μακάρτερος, μακάρταλος, *felix.*
- ην. τέρην, τερενέστερος, τερενέσταλος, *tener.*

Comparatio Irregularis.

Poſ.	Comp.	Superl.
Κακὸς, *malus,*	κακίων, et κακώτερος,	κάκιστος, et κακώταλος.
	χείρων	
	χερείων	*pejor,* χείριστος.
	χερειότερος	
	ἐλάσσων,	
	ἐλάττων,	*minor,* ἐλάχιστος.
βραδὺς, *tardus,*	βράσσων, *tardior,*	
μεγας, *magnus,*		μέγιστος.
πλέος, et πλεῖος,	*plenus,* πλέων, et πλείων,	πλεῖστος.

* In comparativis in ίων, ι brevem uſurpant Iones, longam Attici.

Attici formant multa per ίστερος, et ίσταλος, et nonnulla per ίτερος, et ίταλος, et per αίτερος, et αίταλος, à positivis in ος; ut,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίσταλος, *loquax.*
Αἰδοῖος, αἰδοιίστερος, αἰδοιίσταλος, *venerabilis.*
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίσταλος, et ὀλίγιστος, *paucus.*
Ἴσος, ἰσαίτερος ἰσαίταλος, *æqualis.*
Φίλος, φιλαίτερος et φίλτερος, φιλαίταλος φίλτατος, et φίλιστος, *amicus.*

A Superlativis etiam formantur alia Comparativa, et Superlativa, ut ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος, *multo minimus,*

Κυδίστος, κυδίσταλος, *longe glorioſiſſimus.*

Comparantur etiam,

I. Subſtantiva: ut,

Ἔχθος	*odium,*	ἐχθίων,	ἔχθιστος.
Αἶσχος	*dedecus,*	αἰσχίων,	αἴσχιστος.
Κῦδος	*gloria,*	κυδίων,	κύδιστος.
Κέρδος	*lucrum,*	κερδίων,	κέρδιστος.
Κάλλος	*pulchritudo,*	καλλίων,	κάλλιστος.
Ἄρης	*Mars,*	ἀρείων,	ἄριστος.
Κράτος	*robur,*	———	κράτιστος.
Κρείων	*rex,*	κρείσσων, vel κρείττων,	———
Βέλος	*telum,*	βέλτερος, vel βελτίων,	βέλτιστος.

II. Pronomen; ut,

Αὐτὸς *ipſe,* ——— αὐτόταλος.

III. Verba

III. Verba; ut,

Λῶ *volo*, { λωΐων, vel λῴων, vel λωΐτερος. } λῷστος.

Φέρω *fero*, φέρτερος, φέρταλος, φέριστος, et φέρτιστος.

IV. Adverbia; ut,

Ἄνω *ſupra*, ἀνώτερος, ἀνώτατος.

Μάλα *valde*, μᾶλλον, μάλιϛα.

Κάτω *infra*, κατώτερος κατώταλος.

Πόῤῥω *longè*, ϖοῤῥώτερος ϖοῤῥώταλος.

Πέραν *ultra*, ϖεραίτερος, ϖεραίταλος.

Ἔξω *extra*, ἐξώτερος, ἐξώταλος.

Ῥέα *facile*, ῥάων, ῥᾶστος.

V. Præpoſitiones; ut,

Ὑπὲρ *ſuper*, ὑπέρτερος, ὑπέρταλος, per Syncopen ὕπατος.

Πρὸ *ante*, ϖρότερος, ϖρότατος, per Syncopen ϖρόατος, per Craſin ϖρῶτος, et, quaſi geminato ſuperlativo, ϖρωτιϛος.

Ἐγγὺς, *prope*, ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, ἐγγύταλος, vel ἔγγιϛος.

VI. Participia; ut,

Ἐῤῥωμένος *robuſtus*, ἐῤῥωμενέϛερος, ἐῤῥωμενέϛατος.

Quædam

Quædam etiam ſunt, quæ prorſus ab analogiâ recedunt; ut,

Ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, *bonus*;	Μείων, ἧσσων, et ἧττων,
Ἀμείνων, *melior*;	*minor*;
Ἄριστος, *optimus*;	Μείζων, et μάσσων, *ma-*
Κακὸς, *malus*;	*jor*, &c.
Χερείων, *pejor*;	

PRONOMINA.

Pronomina primitiva ſunt,

Ἐγὼ, *ego*; σὺ, *tu*; ἕ, *ſui*;

Poſſeſſiva ſunt,

Ἐμὸς, *meus*;	Σφωΐτερος, *veſter duorum*;
Σὸς, vel τεὸς, *tuus*;	Ἡμέτερος, *noſter*;
Ἑὸς, vel ὅς, *ſuus*;	Ὑμέτερος, *veſter*;
Νωΐτερος, *noſter duorum*;	Σφέτερος, *ſuus*.

Reliqua ſunt,

Οὗτος *hic*; Ἐκεῖνος, *ille*; Αὐτὸς, *ipſe*; Ὅς, *qui*.

Compoſita ſunt,

Ἐμαυτῦ, *mei ipſius*;	Ἑαυτῦ, *ſui ipſius*;
Σεαυτῦ, *tui ipſius*;	

Ἐγὼ,

Ἐγὼ, *Ego.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. ἐγὼ,		N. ἡμεῖς,
G. ἐμοῦ,	N. A. νῶϊ, νῷ,	G. ἡμῶν,
D. ἐμοὶ,		D. ἡμῖν,
A. ἐμὲ, et per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μὲ.	G. D. νῶϊν, νῷν.	A. ἡμᾶς.

Σὺ, *tu.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. σὺ,		N. ὑμεῖς,
G. σοῦ,	N. A. σφῶϊ, σφῷ,	G. ὑμῶν,
D. σοὶ,		D. ὑμῖν,
A. σὲ.	G. D. σφῶϊν, σφῷν,	A. ὑμᾶς.

Οὗ *sui* et *illius.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. *caret.*		N. σφεῖς,
G. οὗ,	N. A. σφωέ, σφέ,	G. σφῶν,
D. οἷ, vel ἑοῖ,		D. σφίσι,
A. ἕ.	G. D. σφοῖν, σφῖν.	A. σφᾶς.

Relativum, Ὅς, *quis.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὅς, ἥ, ὅ,		N. οἵ, αἵ, ἅ,
G. οὗ, ἧς, οὗ,	N. A. ὥ, ἁ, ὥ,	G. ὧν, ὧν, ὧν,
D. ᾧ, ᾗ, ᾧ,	G. D. οἷν, αἷν, οἷν.	D. οἷς, αἷς, οἷς,
A. ὅν, ἥν, ὅ.		A. ὕς, ἅς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, et ὁσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Item

Item reliqua per tria genera more adjectivorum, et, ut nomina ſecundæ, et tertiæ declinationis, inflectuntur.

Ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμὸν.
νωΐτερος,	νωΐτερα,	νωΐτερον.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.
σὸς vel τεὸς,	σὴ vel τεὴ,	σὸν, vel τεὸν.
σφωΐτερος,	σφωϊτέρα,	σφωΐτερον,
ὑμέτερος,	ὑμετέρα,	ὑμέτερον,
ἐὸς vel ὅς,	ἑὴ vel ἥ,	ἑὸν vel ὅν.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ.
ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.
σεαυτοῦ,	σεαυτῆς,	σεαυτοῦ.
ἑαυτοῦ,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ.

Οὗτος, *hic.*

	M.	F.	N.
Sing. Nom.	οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
Gen.	τούτου,	ταύτης,	τούτου.
Dat.	τούτῳ,	ταύτῃ,	τούτῳ.
Acc.	τοῦτον,	ταύτην,	τοῦτο.
Dual. N. A.	τούτω,	ταύτα,	τούτω.
G. D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.

Plur.

		M.	F.	N.
Plur.	Nom.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα.
	Gen.	τούτων,	ταυτῶν,	τούτων.
	Dat.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.
	Acc.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina Compoſita, quæ carent Nominativo.

Gen.	Dat.	Acc.
ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, τῆς, τοῦ, ἑαυτοῦ,	τῷ, τῇ, τῷ,	τὸν, τὴν, τὸ.

et per craſin σαυτοῦ, τῆς, τοῦ· αὑτοῦ, τῆς, τοῦ, &c.

Singularem ſolum habent ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ:

Pluralem vero habet ἑαυτοῦ; ἑαυτῶν, τῶν, τῶν.

Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς.

Acc. τοὺς, τὰς, τὰ.

Pronomen Indefinitum τεῖνα, *quidam.*

Nom. ὁ * τεῖνα, vel τεὶς, ἡ τεῖνα, τὸ τεῖνα,

Gen. τοῦ τεῖνος, et τεῖνατος, τῆς τεῖνος, τοῦ τεῖνος,

Dat. τῷ τεῖνι, et τεῖνατι, τῇ τεῖνι, τῷ τεῖνι,

Acc. τὸν τεῖνα, τὴν τεῖνα, τὸ τεῖνα.

---

* Pronomen τεῖνα non declinatur; Genitivi igitur, et Dativi caſus ab inuſitato Nominativo τεὶς oriuntur.

VERBUM.

CONjugationes, συζυγίαι, ſunt tredecim; ſex Barytonorum, tres Contractorum, et quatuor verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, ſed ſubintelligitur, ita ut accentus ſit in penultimâ.

Conjugationes verborum dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteriſtica eſt, quæ præcedit ω, vel ομαι: Sed in πτ, κτ, μν, prior litera eſt Characteriſtica.

Characteriſticæ Primæ Conjugationis.

In.

Præſ.		Fut.		Præt.	
π, τέρπω β, λείβω φ, γράφω πτ, τύπτω	ψω	τέρψω λείψω γράψω τύψω	φα	τέτερφα, *delecto.* λέλειφα, *ſacrifico.* γέγραφα, *ſcribo.* τέτυφα, *verbero.*	

Secundæ.

κ, πλέκω γ, λέγω χ, τρέχω κτ, τίκτω	ξω	πλέξω λέξω θρέξω τέξω	χα	πέπλεχα, *plico.* λέλεχα, *dico.* τέτρεχα, *curro.* τέτεχα, *pario.*	

Tertiæ.

Tertiæ.

Præſ.		Fut.		Præt.
τ, ἀνύτω	σω	ἀνύσω	κα	ἤνυκα, *perficio.*
δ, ᾄδω		ᾄσω		ᾆκα, *cano.*
θ, πλήθω		πλήσω		πέπληκα, *impleo.*

Quartæ.

σσ, πλάσσω	σω	πλάσω	κα	πέπλακα, *fingo.*
τ, ὀρύτ|ω,	et	ὀρύξω	et	ὤρυχα, *fodio.*
ζ, φράζω	ξω	φράσω	χα	πέφρακα, *dico.*

Quintæ.

λ, ψάλλω	ω̃	ψαλῶ	κα	ἔψαλκα, *pſallo.*
μ, νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, * *diſtribuo.*
ν, φαίνω		φανῶ		πέφαγκα, *oſtendo.*
ρ, σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, *ſero.*
μν, τέμνω		τεμῶ		τέτμηκα, * *ſcindo.*

Sextæ.

Quævis vocalis, vel diphthongus, quæ præcedit ω, vel ομαι, ut τίω, Fut. τίσω, Præt. τέτικα, *honoro.*

In Voce activâ, et mediâ octo ſunt Tempora.

Præſens——————Χρόνος ἐνεςὼς.
Imperfectum——————Παρατατικὸς.
Perfectum——————Παρακείμενος.
Pluſquam Perfectum Ὑπερσυντελικὸς.

---

* Vide Notam, p. 62.

Aoriſtus { primus, et ſecundus. } Ἀόριστος { πρῶτος, καὶ δεύτερος.

Futurum { primum, et ſecundum. } Μέλλων { πρῶτος, καὶ δεύτερος.

In Paſſivâ additur paulò poſt futurum, Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi.

Ἐγκλίσεις quinque, ut apud Latinos;

Indicativus——Ὁριστικὴ.
Imperativus——Προστακτικὴ.
Optativus——Εὐκτικὴ.
Subjunctivus——Ὑποτακτικὴ.
Infinitivus——Ἀπαρέμφατος.

Regulæ.

Cum prima perſona pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt.

Cum tertia pluralis exit in σι, vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecundâ.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur,

Tempus Præſens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον.
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde

Unde Imperfectum

S. ἔτυπ̃λον, ἔτυπ̃λες, ἔτυπ̃λε· *verberabam.*
D. ἐτύπ̃λε̃ον, ἔτυπ̃λέτην·
P. ἐτύπ̃λομεν, ἐτύπ̃λε̃ε, ἔτυπ̃λον *.

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει· † *verberabo.*
D. τύψε̃ον, τύψε̃ον·
P. τύψομεν, τύψε̃ε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *verberavi.*
D. ἐτύψαλον, ἐτυψάτην·
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψαλε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *verberavi.*
D. τε̃ύφαλον, τε̃ύφαλον·
P. τε̃ύφαμεν, τετύφαλε, τε̃ύφασι.

Unde Pluſquam Perfectum.

S. ἐτε̃ύφειν, ἐτε̃ύφεις, ἐτε̃ύφει· *verberaveram.*
D. ἐτε̃ύφε̃ον, ἐτευφείτην.
P. ἐτε̃ύφειμεν, ἐτε̃ύφε̃ε, ἐτε̃ύφεισαν.

---

* Iones formant imperfectum et aoriſtus ambos in σκον, a ſecundâ perſonâ ſingulari, abjiciendo augmentum et addendo κον; ut τύπτες, τύπτεσκον· τύψας, τύψασκον. Terminatio ον fit όμην in Paſs. et Med.

† In futuris quintæ conjugationis ῶ—ῖς—ῖ—ῖτον—ῖτον—ῦμεν—ῖτε—ῦσι, itemque in quibuſdam Atticis, et Doricis omnibus futuris reliquarum conjugationum.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *verberavi.*
D. ἐτύπεῖον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπεῖε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυπῶμεν, τυπεῖτε, τυπῶσι.

Modus Imperativus.

Præſens, et Imperfectum.

S. τύπῖε, τυπῖέτω· *verbera.*
D. τύπῖεῖον, τυπῖέτων·
P. τύπῖεῖε, τυπῖέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *verberato tu.*
D. τύψαῖον, τυψάτων·
P. τύψαῖε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω· *verberato tu.*
D. τύπεῖον, τυπέτων·
P. τύπεῖε, τυπέτωσαν.

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

S. τέτυφε, τεῖυφέτω· *verberaveris.*
D. τεῖύφεῖον, τεῖυφέτων·
P. τεῖύφεῖε, τεῖυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præſens, et Imperfectum, εἴθε.

S.	τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι·	utinam *verberem*, vel
D.	τύπτοιτον, τυπτοίτην·	*verberarem*.
P.	τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.	

Futurum primum.

S.	τύψοιμι, τύψοις, τύψοι·	*verberem*.
D.	τύψοιτον, τυψοίτην·	
P.	τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.	

Aoriſtus primus.

S.	τύψαιμι, τύψαις, τύψαι·	*verberaverim*.
D.	τύψαιτον, τυψαίτην·	
P.	τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.	

* Aoriſtus Æolicus Atticis uſitatiſſimus.

S.	τύψεια, τύψειας, † τύψειε †·	*verberaverim*.
D.	τυψείατον, τυψειάτην·	
P.	τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν. †	

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

S.	τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι·	*verberaviſſem*.
D.	τετύφοιτον, τετυφοίτην·	
P.	τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.	

---

* Aoriſtus Æolicus, formatur ab Aoriſto primo, interſerendo ει ante α, et abjiciendo augmentum, ut ἔτυψα, τύψεια.

† Aoriſtus Æolicus, niſi in ſecundâ et tertiâ perſonâ ſingulari, et tertiâ plurali vix occurrit.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *verberavero.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, et imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *ſi verberem,* vel
D. τύπτητον, τύπτητον· [*verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι. †

Aoriſtus primus.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *ſi verberavero,*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *ſi verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

---

* Iones addunt σι tertiis perſonis ſingularibus, ut τύπτῃσι, pro τύπτῃ.

† Penultima longa in duali ac plurali hujus modi corripitur ſæpe; Ionicè, ut ait ſcriptor Sch. brev. ad Iliad. B. 72. ſed *Leſbonax* (περὶ σχημ. p. 178. edit. Valck.) dicit hoc eſſe ſchema Corinthium.

Perfectum

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

S.	τετύφω, τετύφης, τετύφη·	*ſi verberaverim.*
D.	τετύφητον, τετύφητον·	
P.	τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.	

Modus Infinitivus.

Præſens, et Imperfectum,	τύπτειν.
Futurum primum,	τύψειν.
Aoriſtus primus,	τύψαι.
Perfectum, et Pluſquam Perf.	τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus,	τυπεῖν.
Futurum ſecundum,	τυπεῖν.

PARTICIPIUM.

Participia omnia ſequuntur formam Adjectivorum.

Præſens, et Imperfectum.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τύπτων,	τοῦ τύπτοντος.	*verberans.*
F.	ἡ τύπτουσα,	τῆς τυπτούσης.	
N.	τὸ τύπτον,	τοῦ τύπτοντος.	

Futurum primum.

M.	ὁ τύψων,	τοῦ τύψοντος·	*verberaturus.*
F.	ἡ τύψουσα,	τῆς τυψούσης·	
N.	τὸ τύψον,	τοῦ τύψοντος.	

Aoriſtus primus.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τύψας,	τοῦ τύψαντος·	*qui verberavit.*
F.	ἡ τύψασα,	τῆς τυψάσης·	
N.	τὸ τύψαν,	τοῦ τύψαντος.	

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

M.	ὁ * τετυφὼς,	τοῦ τετυφότος·	*qui verberavit,* vel
F.	ἡ τετυφυῖα	τῆς τετυφυίας·	[*verberaverat.*
N.	τὸ τετυφὸς,	τοῦ τετυφότος.	

Aoriſtus ſecundus.

M.	ὁ τυπὼν,	τοῦ τυπόντος·	*qui verberavit.*
F.	ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης·	
N.	τὸ τυπὸν,	τοῦ τυπόντος.	

Futurum ſecundum.

M.	ὁ τυπῶν,	τοῦ τυποῦντος·	*verberaturus.*
F.	ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης·	
N.	τὸ τυποῦν,	τοῦ τυποῦντος.	

---

* At Participia in αως poſt contractionem in ας, formant fœmininum in ῶσα, et neutrum in ως, ut,

Nom. ἑσταὼς, ἑσταῶσα, ἑσταὼς.

Gen. ἑσταῶτος, ἑσταῶσης, ἑσταῶτος, et ita per cæteros caſus retinent ω.

Cognata Tempora in VOCE ACTIVA.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Fut. α.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq. Perf.	ἐτετύφειν					
Aor. β.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imperf.	ἔλεγον					
Fut. α.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq. Perf.	ἐλελέχειν					
Aor. β.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πείθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πείσον	πείσαιμι	πείσω	πείσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq. Perf.	ἐπεπείκειν					
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζω	φραζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φρασαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Pluſq. Perf.	ἐπεφράκειν					
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπείρε	σπειροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imper.	ἔσπειρον					
Fut. α.	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq. Perf.	ἐσπάρκειν					
Aor. β.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat	Imperat.	Optat.	Subjunct	Infin.	Particip.
Præſ	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Fut. α.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκούσαι	ἀκούσας
Perf.	ἄκουκα	ἄκουκε	ἀκούκοιμι	ἀκούκω	ἀκουκέναι	ἀκουκὼς
Pluſq. Perf.	ἀκούκειν					
Aor. β.	ἤκοον	ἄκουε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β.	ἀκοῦ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema, et fundamentum, ut, τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando ω in ον, et præponendo augmentum, ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum, αὔξησις, eſt duplex; ſyllabicum, συλλαβικὴ, et temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum eſt ε, cum verbum incipiat a conſonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam Perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε, ſyllabicum augmentum, in temporale, η, ut, ἔμελλον, ἤμελλον, *futurus eram.*

Verbis, in auctis temporibus, incipientibus ab α, η, ο, ω, οι, ε, Attici præfigunt ε cum ſpiritu thematis: ut ἐάλωκα, ἔηχα, ἔοργα, ἐώργειν, ἔωσα, ἔοικα, ἐέρηκα. Solvunt etiam temporale augmentum η in εα, ut ἔαξε pro ἦξε.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis, ſive à vocali, ſive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, *dixi.*

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ poſt ε, ut, ῥίπτω, ἔρριπτον *.

---

* Apud Poetas ρ ſæpe non geminatur, ut, ἔρεζον. Od. ϕ 56.

Temporale Augmentum.

Temporale augmentum adhibetur, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo, et uſurpatur in Perfecto, et Pluſquam Perfecto, per omnes modos: In Imperfecto, et Aoriſtis ſolummodo in Indicativo.

Mutabiles vocales ſunt, α, ε, ο *.

α mutatur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, *audio.*
ε ——— in η, ut ἐγείρω, ἤγειρον, *excito.*
ο ——— in ω, ut ὀρύττω, ὤρυττον, *fodio.*

Mutabiles diphthongi ſunt, αι, αυ, οι.

αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, *tollo.*
αυ ——— in ηυ, ut αὔξάνω, ηὔξανον, *augeo.*
οι ——— in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, *ædifico.*

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles vocales ſunt longæ naturâ, ut,

η, ἠχέω, ἤχεον, *ſono, ſonabam.*
ι, ἰθύνω, ἴθυνον, *dirigo.*
υ, ὑλίζω, ὕλιζον, *defæco.*
ω, ὠθέω, ὤθεον, *impello.*

---

* Vocales ι et υ, ſi breves ſint naturâ in præſente, fiunt longæ in auctis temporibus; ut ἴκάνω, ἵκανον· ὑβρίζω, ὕβριζον. Igitur ι et υ capiunt augmentum, *poteſtate* literæ, etſi non *formâ*, mutatâ.

Immutabiles

Immutabiles Diphthongi ſunt

αι, εἰκάζω, εἴκαζον, *aſſimilo.*
ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, *dirigo.*
ϰ, ϰἀτάζω, ϰἄταζον, *vulnero.*

Atticè tamen αι mutatur * in η, ut εἰκάζω, ἤκαζον; et ευ in ηυ, ut, εὔχομαι, ηὐχόμην, *oro, orabam*; et εἴδω, *ſcio*, in pluſquam perfecto fit εἴδειν, et Att. ἤδειν, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba, incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt, ut, ἄω, ἄον, *ſpiro*: ἀΐω, ἄϊον, *audio*: ἀηθίσσω, ἀήθεσσον, *inſuetus ſum*: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, *tædio afficior*: ne η, nullâ literâ interpoſitâ, geminetur †.

Quædam, ab ε incipientia, in auctis temporibus adſciſcunt ι, ut,

Ἔχω, εἶχον, *habeo*;
Ἕλω, εἷλον, *capio*;
Ἕλκω, ἑλκύω, *traho*;
Ἕρπω, ἑρπύζω, *ſerpo*;
Ἑστήκω, *ſto*;
Ἕπομαι, *ſequor*;
Ἐρέω, *dico*;
Ἑστιάω, *convivio excipii*;
Ἐάω, *ſino*;
Ἑω, *induo*;
Ἑω, *colloco*;
Ἑρύω, *traho*;
Ἐθίζω, *aſſuefacio*;
Ἐργάζομαι, *operor*;
Ἑλίσσω, *volvo*;
Ἔπω, εἶπον, *dico*,

* Id eſt, pars mutabilis diphthogi mutatur, quod ſolum in diphthongis, vulgo dictis mutabilibus, agitur.

† Veteres Attici α, longum naturâ, non mutabant in η per augmentum, ut, ἀνᾱλόω, ἀνᾱλωκα. *Valck.* ad *Phœn.* v, 591.

quod

quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, *aſſueſco*, in præterito medio εἴωθα, interpoſito ω.

E ante ο non mutatur, ſed ο in ω * vertitur, ut, ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam, ab οι incipientia, nullum habent augmentum: ut, οἰδάνω, οἴδανον, *tumeo*: οἰκυρέω, *domum cuſtodio*: οἰνόω, *in vinum verto*: οἰμάω, *concito*, &c.

De Augmentis Compoſitorum.

Verba habent Augmentum in initio, ſi componantur vel

1. Cum nomine, ut, φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, *philoſophor.*

2. Cum præpoſitione, quæ non mutat ſignificationem verbi, ut, καθεύδω, ἐκάθευδον, *dormio*: vel ſi ſimplicia nullo ſint in uſu, ut, ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν, *ſupplico*; ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, *curo.*

3. Cum ὁμῶς, vel ὁμὸς, et α privativâ particulâ, ut, ἀφρονέω, ἠφρόνουν, *inſipiens ſum*: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, *confiteor.*

Augmentum erit in medio, inter præpoſitionem, et verbum, ſi præpoſitio mutet ſignificationem verbi, ut, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, *condemno.*

Augmentum erit in medio, inter adverbium, et verbum, ſi componatur cum δυς, et ευ: ut, δυσαρεσέω, δυσηρέσουν, *diſplicco*: εὐεργετέω, εὐηργέτουν, *bene-*

* Haud abſimili modo ἔολπα ἐώλπειν, ἔοργα ἐώργειν, ἔοικα ἐώκειν.

facio: niſi conſonans, vel immutabilis vocalis ſequatur, ut, δυσυχέω, ἐδυσύχεν, *infelix ſum.*

Quædam et in principio, et in medio augentur, ut, ἐνοχλέω, ἠνώχλεν, *turbo*: ἀνορθόω, ἠνώρθεν, *corrigo*: et quædam vel in principio, vel in medio, ut, ἀνῳξα, vel ἤνοιξα, *aperui.*

Præpoſitiones in compoſitis, præfixæ vocalibus, ſuam propriam vocalem in omnibus temporibus amittunt, ut, παρακέω, παρήκεον, *perperam audio.*

Excipe περὶ, et πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, et aliquando ἀμφὶ; πρὸ autem ſæpe contrahitur, ut, προέχω, πρόχω, *præcedo* *.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi verbum incipiat ab aſpiratâ, ut, καθάπτομαι, *attingo*, à κατὰ, et ἅπτομαι.

Regulæ.

Iones ex auctis temporibus abjiciunt augmentum †, ut, τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à præſenti, mutando ultimam ſyllabam in conjugatione

Primâ in ψω.
Secunda in ξω.
Tertiâ in σω.

---

* Apud Poetas omnes præpoſitiones vocales ſuas paſſim retinent.

† Abjiciunt quoque reduplicationem Iones perinde ac Augmentum, ut, δίκτο pro ἐδίδικτο.

Quartâ

Quartâ, σσω, et πλω, in ξω, et quædam in σω; ſed * ζω fere in σω.

Quintâ, in λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ῶ circumflexâ.

Sextâ in σω.

Regulæ.

Penultima futuri primi † plerumque longa eſt, niſi in quintâ conjugatione, ubi ſemper brevis eſt, vel elidendo ſecundam conſonantem, ut, τέμνω, τεμῶ, *ſcindo*; vel ſecundam vocalem diphthongi, ut, φαίνω, φανῶ, *oſtendo*; vel breviando ancipitem, ut, κρίνω, κρινῶ, *judico*.

Quædam futura ſpiritum thematis tranſponunt, θρέψω, à τρέφω, *nutrio*; θύψω, à τυφω, *fumum excito*; θρέξω, à τρέχω, *curro*; et ἕξω, ab ἔχω, *habeo*.

Ex futuris quartæ et ſextæ conjugationis in άσω, έσω, όσω, Iones tollunt ς, ac deinde Attici contrahunt in ῶ circumflexum: ut, σκεδάσω, σκεδάω Ionicè, σκεδῶ Atticè: καλέσω, καλέω, καλῶ· ὁμόσω, ὁμόω, ὁμῶ· Quæ etiam habent terminationem circumflexorum per omnes perſonas. Ex futuris quartæ conjugationis in ίσω Attici tollunt

---

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμώζω, *ploro*, οἰμώξω· et alia quædem habent σω et ξω, ut ἁρπάζω, *rapio*, ἁρπάσω et ἁρπάξω· quædam etiam ante ξ aſſumunt γ, ut λίζω, πλάζω, κλάζω, σαλπίζω· fut. λίγξω, πλάγξω, κ. λ.

† Non ſemper, ut ἀρκέσω, γελάσω, ὀνόσω, ἀνύσω, κ. λ. in futuris vero quartæ conjugationis, in σω deſinentibus, penultima, niſi præcedat η vel ω, ſemper corripitur, ut, θαυμάσω, πιέσω, φρυντίσω, ἁρμόσω, ἐρπύσω, κ. λ.

ſolummodo ς et circumflectunt ῶ; ut, κομίσω, κομιῶ.

Dores mutant in præſenti quartæ conjugationis ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω *laſcivio*; et in futuro, σω in ξω, ut βαδίζω, *vado*, βαδίσω, Dor. βαδίξω· κλείω, *claudo*, κλείσω et κλᾴσω, Dor. κλάξω.

Æoles efferunt futura in λω, et ρω, per σω, ut κέλλω, *appello*, κελῶ, Æol. κέλσω· ὄρω, *excito*, ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

Poetæ in futuro ſextæ conjugationis ſæpe abjiciunt σ, ut, δήω, *inveniam*, pro δήσω, à δέω· κλείω, *claudam*, pro κλείσω· et κέω, ſeu κείω, *cubabo*, pro κέσω, à κέω.

Aoriſti.

Aoriſti ſunt tempora incertæ ſignificationis, cùm incertum ſit, an paulò ante, an multò ante res præterierit.

Aoriſtus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, et præponendo augmentum, ut, τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi, qui futuri primi characteriſticam non aſſumunt, ut, ἔθηκα, *poſui*; ἔδωκα, *dedi*; ἧκα, *miſi*; εἶπα, *dixi*; ἤνεγκα, *tuli*.

Penultima Aoriſti primi plerumque * longa eſt, unde in quintâ conjugatione α mutatur in η,

* Non ſemper, ut ἐβάϛασα, ἐτέλισα, ἐγέμισα, ὦμοσα, ἔπτυσα, &c.

ut,

ut, ψαλῶ, ἔψηλα, *cecini*; et ε in ει, ut, σπερῶ, ἔσπειρα, *ſevi*: et vocalis anceps longa fit, ut, κρινῶ, ἔκρινα, *judicavi*: interdum vero α longum ſervatur, ut, ἐδυσχέρανα, *moleſtè tuli*; ἐκέρδανα, *lucratus ſum*; ἐπέρανα, *perfeci*.

Ex quibuſdam Aoriſtis primis σ excluditur, ut, pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω, *fundo*: ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω, *moveo*: ἤλευα, ab ἀλεύω, *vito*; et ἤκεα, ab ἀκέω, *ſano*.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

Primâ, ψω in φα.
Secundâ ξω in χα.
Tertiâ, σω in κα.
Quartâ, ξω * in χα, et σω in κα.
Quintâ, ῶ in κα; ſed μῶ in μηκα †.
Sextâ, σω in κα.

Et repetitur prima conſonans thematis cum ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante ut, τύψω, τέτυφα; vel à mutâ cum liquidâ, ut, πλέξω, πέπλεχα. Sin à duplici, vel geminâ, tantum ε præponitur, ut, ζάω, *vivo*, ἔζηκα: σπείρω, *ſero*, ἔσπαρκα.

---

* Excipe πέφρικα. a φρίσσω, horreo: non πέφριχα ne duæ continentes ſyllabæ ab aſpiratis incipiant.

† Præterita in μηκα re verâ derivantur a verbis, fere inuſitatis, in έω, vel άω.

Cùm

Cùm verbum incipiat ab aſpiratâ, adſumit ſuam tenuem, ut, θύω, *ſacrifico*, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, et ε tantùm præfigitur, ut, ῥίπτω, *præcipito*, ἔῤῥιφα.

Obſervationes.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut, σέλλω, σελῶ, *mitto*, ἔσαλκα *.

Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut, κλείνω, κλενῶ, ἔκλακα, *interficio*; θύνω, θυνῶ, τέθυκα, *ruo*. Cætera in νω, mutant ν in γ, ut, φαίνω, *oſtendo*, πέφαγκα· μολύνω, *contamino*, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω, et γνωρίζω tantùm ε præponunt, etſi a mutâ cum liquidâ incipiant; ἐγρηγόρηκα enim et ἐγνώρικα tantùm ſunt in uſu; ſic ἔγνωκα.

Quædam verba, incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt fere primam literam thematis, ut, πτόω, verbum inuſitatum, πέπτωκα, *cado*; κτάομαι, κεκτημαι †, *poſſideo*; μνάομαι, μέμνημαι, *commemoro*.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut, ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, *contendo*; et tertia ſyllaba corripitur, ſi præteritum numerum trium ſyllabarum exceſſerit: ut, ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, *molo*.

* Retinetur autem ε futuri in μῶ, ut, νεμῶ νενέμηκα.

† Sed ἔκτημαι quoque.

Excipe

Excipe ἤρεικα, ἐρήρεικα, ab ἐρείδω, *firmo*; ob differentiam præteriti ἐρήρικα, ab ἐρίζω, *contendo*.

Si verbum incipiat à λ, vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut, λήϐω, verbum inuſitatum, εἴληφα, *accipio*: μείρομαι, εἵμαρμαι, *ſortior*.

In verbis diſſyllabis primæ, et ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε, penultimam præſentis, in ο, ut, στρέφω, *verto*, ἔστροφα· κλέπτω, *furor*, πέκλοφα.

Pluſquam Perfectum.

Pluſquam perfectum formatur à præterito, mutando α in ειν, et præponendo ε, ſi præteritum incipiat à conſonante, ut, τέτυφα, ἐτετύφειν.

Pluſquam perfectis Atticis additur interdum alterum temporale augmentum, ut, ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur à præſenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, et ſervando characteriſticam præſentis, ut, τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoriſti plerumque brevis eſt, unde, ſi penultima præſentis ſit longa poſitione, poſterior conſonans, ſi non ſit characteriſtica, abjicitur, ut, κάμνω, *laboro*, ἔκαμον. Si poſterior ſit characteriſtica, ſervatur, ut, τέρπω, *delecto*, ἔταρπον.

Vocales

Vocales, et diphthongi præſentis in penultimâ Aoriſti β ita mutantur,

ε, η, ω, αι, αυ mutatur in α, ut,
- δέρω, ἔδαρον, *excorio*; excipiuntur ἔβλεπον ἔλεγον, ἔφλεγον, ἔτεμον *, ἔτεκον.
- λήθω, ἔλαθον, *lateo*; excipe ἔπληγον, à πλήσσω, *percutio* †.
- τρώγω, ἔτραγον, *comedo*.
- καίω, ἔκαον, *uro*.
- παύω, ἔπαον, *ſedo*.

ευ in υ, ut, φεύγω, *fugio*, ἔφυγον.

ʒ in ο, ut, ἀκʒύω, *audio*, ἤκοον.

ει in ι, ut, λείπω, ἔλιπον, ſed in quintâ conjugatione mutatur in
- Diſſyllabis in α, ut, σπείρω, *ſero*, ἔσπαρον.
- Triſyllabis in ε, ut, ὀφείλω, *debeo*, ὤφελον.

Vocales α, ι, υ, longæ in penultimâ præſentis, fiunt breves in penultimâ aoriſti ſecundi.

Obſervatio.

Obſervandum eſt in quartâ conjugatione, ſi futurum primum exit in σω, aoriſtus ſecundus deſinit in δον, ſi in ξω, in γον, ut, φράζω, φράσω, *dico*, ἔφραδον· τάττω, τάξω, *ordino*, ἔταγον.

---

* At ἔταμον etiam paſſim legitur, niſi hoc forte à τάμνω deducendum ſit.

† At ἔπλαγον, et ἐπλάγχθην leguntur, cum animi motum ſignificant.

Quidam aoriſti ſecundi formantur irregulariter, ut,

ϐ pro π	βλάπτω,	ἔβλαβον *,	*noceo.*
	καλύπτω,	ἐκάλυβον,	*tego.*
	κρύπτω,	ἔκρυβον,	*abſcondo.*
φ pro π	βάπτω,	ἔβαφον,	*tingo.*
	σκάπτω,	ἔσκαφον,	*fodio.*
	ῥάπτω,	ἔρραφον,	*ſuo.*
	θάπτω,	ἔταφον,	*ſepelio.*
	δάπτω,	ἔδαφον,	*voro.*
	ἅπτω,	ἧφον,	*necto.*
	ῥίπτω,	ἔρριφον,	*jacio.*
	δρύπτω,	ἔδρυφον,	*lacero.*
	θήπω,	ἔταφον,	*ſtupeo.*
γ pro χ	σμύχω,	ἔσμυγον,	*uro.*
	ψύχω,	ἔψυγον,	*refrigero.*

Ionès in quibuſdam temporibus, et præcipuè in aoriſto ſecundo, geminatione uti ſolent, ut, pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi*; et pro πιθήσω, πεποιθήσω *confidam*; Attici quoque præponunt duas priores literas thematis, ut, ἄγαγον pro ἤγαγον et per metatheſin augmenti ἠγαγον.

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, et præterito medio. Carent quoque multa alia.

---

* Hi omnes ſuum ϐ, φ, et γ ex futuris primis capiunt; à quibus æquè regulariter formantur, ac alii à præſentibus. Sic ſupra, ἔταγον à τάξω. Sed ἔφραδον deſcendit regulariter à præſ. φράζω.—Vide reſolutionem dupl. Conſon. p. 3.

Futurum ſecundum.

Futurum ſecundum formatur ab aoriſto ſecundo, mutando ον in ω̃ circumflexum, et abjiciendo augmentum, ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, et tempora ſimilia à ſimilibus.

VERBUM εἰμὶ *ſum.*

INDICATIVUS.

Præſens.

Sing.			Dual.	Plur.	
Εἰμὶ,	εἶς vel εἶ,	ἐσὶ,	ἐσὸν, ἐσὸν,	ἐσμὲν, ἐσὲ,	εἰσὶ.
	ἔῃ, A.				
ἔμμὶ,		ἐντὶ, D.		εἰμὶς,	ἰντὶ, D.
ἦμι,	εἶσθα, Æ.				εὖτι, Æ.
	ἐσσὶ, } P.			εἰμὲν,	ἔασι, I.
	ἔει, }			ἰμὲν, ὄτὶ,	ἔασσι, P.

Imperfectum.

Sing.			Dual.	Plur.	
Ἦν,	ἦς,	ἦ,	ἦτον, ἤτην,	ἦμεν, ἦτε,	ἦσαν.
ἦ,	ἦσθα,	ἦν, A.			
		ἦς, D.		ἦμες, D.	
ἔα,	ἔης,	ἔᾱν, I.		ἔαῖε, I.	
ἦα,	ἦες,	ἦε,	ἦσον, ἦσην, Pl.	ἦσμεν, ἦσε, Ple.	
ἔον,	ἔες,	ἔε,	ἔτον, ἔτην, Syſ.		ἔσαν, Syſ.
εἶν,	εἶς et ἔεις,		ἔσον, ἔσην, P.		ἔσσαν, P.
ἔσκον,	ἔσκες,	ἔσκε, } P.			ἔσκαν, P.
ἔην,	ἔησθα,	ἔη,			ἦν, Syn.
ἔκν,		ἦκ,			

Pluſquam

Pluſquam Perfectum.

Sing.			Dual.			Plur.		
Ἤμην *,	ἧσο,	ἧτο,	ἥμεθον,	ἧσθον,	ἧσθην,	ἥμεθα,	ἧσθε,	ἧντο.
								εἶτο, I.
								εἵατο, P

Futurum.

Sing.			Dual.			Plur.		
Ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσεῖται,	ὁμεθον,	εσθον,	εσθον,	ὁμεθα,	εσθε,	ονται.

ἐσεῖ, A. ἔσαι, Sync.
ἐσσῦμαι, ἐσσῇ ἐσσεῖται, ἐσσῦμεθον, &c. D.
ἐσσῦμαι, D.
ἐσσεῦμαι, ἐσσῇ, ἐσσεῖται, &c. D.
ἔσσαι, I.
ἐσσομαι, ἔσσῃ, ἔσσεται, ἐσσόμεθον, &c. P.
ἔσσαι, P. ἐσόμεσθον, P. ὁμεσθα, P.

Imperativus.

Præſens.

Sing.			Dual.		Plur.	
Ἴσθι, vel	ἔσο,	ἔσω,	ἔσον,	ἔσων,	ἔστε,	ἔσωσαν.
ἔσθι, ἔσσο, } P.					ἔστων, ἔσεσθων, } A.	
εἰ, Craſ. P.		ἤτω, D.				

Optativus.

Præſens.

Sing.			Dual.		Plur.		
Εἴην,	εἴης,	εἴη,	εἴητον,	εἰήτην,	εἴημεν	εἴητε,	εἴησαν.
ἔοιμι,	ἔοις,	ἔοι, &c. P.			εἶμεν,	εἶτε,	εἶεν, Sync.

* Ἤμην et ἔσομαι, à verbo inuſitato, ἴομαι rectè formantur.

Futurum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
Ἐσσοίμην, &c. P.		

SUBJUNCTIVUS, ἐὰν.

Præſens.

Sing.			Dual.	Plur.	
Ὦ,	ῇς,	ῇ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ὦσι.	
ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ,	ἔητον, ἔητον,	ἔωμεν, ἔητε, ἔωσι, I.	
	ἦσθα, Æ. ἦσι,	ἔῃσι, I.			
εἴω,	εἴῃς,	εἴῃ,	εἴῆτον, εἰῆτον,	ὦμες, D. ὦντι, εἴωμεν, &c. P. ἐῶνλι, εἴομεν, Syſt.	D.

INFINITIVUS.

Præſ.	Fut.
Εἶναι,	ἔσεσθαι.
ἔμεν, ἔμεναι, I.	ἐσεῖσθαι, D.
ἔμμεναι, Æ.	ἔσσεῖσθαι, D. et P.
ἦμεν, ἦμες, εἶμεν, ἦμεναι, D.	ἔσσισθαι, P.
εἶμεναι, P.	

PARTICIPIUM.

Præſ. Nom.			Gen.	Fut.
Ὤν,	ὖσα,	ὄν,	ὄντος, ὕσης, ὄντος.	ἐσόμενος, η, ον.
ἐὼν,	ἐῦσα,	ἐὸν, I.	ἔοντος, ἐύσης, ἔονλος, I.	ἐσσόμενος, &c. P.
εἰς,	εἶσα,	ἕν,	ἔντος, &c. Æ.	
	ἔοισα, ἕνσα,	D.	ἐὐντος, &c. D.	

Paradigma

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S.	τύπτομαι *, τύπτῃ †, τύπτεται·	*verberor.*
D.	τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·	
P.	τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.	

Unde Imperfectum.

S.	ἐτυπτόμην, ἐτύπτω ‡, ἐτύπτετο·	*verberabar.*
D.	ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἔσθην·	
P.	ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη·	*verberatus fui.*
D.	ἐτύπητον, ἐτυπήτην·	
P.	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

---

* Quatuor verba, ut, βέλομαι, ὄψομαι, οἴομαι, ἔομαι, et Atticè omnia fere verba formant ſecundam perſonam in ει, ut, βέλει, ὄψει, οἴει, ἔει, et factâ Craſi εῖ.

† Apud Græcos veteres ſecunda perſona erat τύπτεσαι, ut, in τίθεμαι, τίθεσαι, et ſic in reliquis, à primâ perſonâ in μαι, ſecunda erat in σαι. Iones tollebant σ, ac deinde Attici contrahebant εαι et ηαι in η.

‡ Apud Veteres erat ſecunda perſona in εσο. Iones tollebant σ, et Attici deinde contrahebant εο in ου. Sic à primâ perſonâ in άμην ſecunda erat ασο, Ionicè αο, Atticè ω.

Unde

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· *verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον·
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι *, τέτυπται· *verberatus fui.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσὶ.

Unde Pluſquam Perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· *verberatus eram.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην·
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· *mox verberabor.*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον·
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

---

* Secunda perſona ſingularis perfecti oritur ex primâ mutando conſonas ante αι in characteriſticam futuri primi activi, ut, τέτυμμαι, τέτυψαι, à τύψω· ſolam verò μ poſt liquidam thematis, ut, τέτιρμαι τέτιρψαι· etiam poſt γ in ἤλεγμαι, ἤλεγξαι. In quintâ conjugatione μ ſemper vertitur in σ, ut, ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι.

Tertia ſingularis oritur ex ſecundâ, vertendo ς in τ; ut, ἔσπαρσαι ἔσπαρται· τέτυψαι, τέτυπται· λέλεξαι, λέλεκται. Si vero prima perſona exit in σμαι, tertia retinet ς ante terminationem ται, ut, τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσται· πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασται.

Secunda et tertia dualis, et ſecunda pluralis formantur à tertiâ ſingulari, mutando tenues ſed in aſpiratas; ut, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε· ſumendo item ς ante θ purum, ut, κέκριται, κέκρισθον.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *verberatus fui.*
D. ἐτύφθημον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *verberatus ero,*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον· [vel *verberabor.*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, σονται.

Modus Imperativus.

Præſens, et Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω· *verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

S. τέτυψο, τετύφθω· *verberatus ſis.*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω· *verberator tu.*
D. τύπηλον, τυπήτων·
P. τύπηλε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, et Imperfectum, εἴθε.

S. τυπλοίμην, τύπλοιο, τύπλοιλο· *utinam verberer*, vel
D. τυπλοίμεθον, τύπλοισθον, τυπλοίσθην· [*verberarer.*
P. τυπλοίμεθα, τύπλοισθε, τύπλοιλο.

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

S. τελυμμένος εἶην, εἶης, εἴη· *verberatus eſſem.*
D. τελυμμένω εἶηλον, εἰήτην·
P. τελυμμένοι εἶημεν, εἶηλε, εἶησαν.

Aoriſtus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *verberatus ſim,*
D. τυφθείηλον, τυφθειήτην· [vel *fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείηλε, τυφθείησαν.

Aoriſtus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· *verberatus ſim,*
D. τυπείηλον, τυπειήτην· [vel *fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείηλε, τυπείησαν.

Futurum

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον σοίσθην·
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπησοιντο.

Paulò poſt Futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο· *mox verberatus ſim.*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, ψοίσθην·
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens, et Imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται· *ſi verberer,* vel *ver-*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον· *berarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

S. τετυμμένος ὦ, ἦς ἦ· *ſi verberatus ſim,* vel *eſſem.*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον·
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus primus.

S.	τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ·	*ſi verberatus ſim*, vel *fue-*
D.	τυφθῆτον, τυφθῆτον·	[*rim*, vel *fuero*.
P.	τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ·	*ſi verberatus fuero*.
D.	τυπῆτον, τυπῆτον·	
P.	τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.	

Modus Infinitivus.

Præſens, et Imperfectum, τύπτεσθαι.
Perfectum, et Pluſquam Perf. τετύφθαι.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι.
Futurum ſecundum, τυπήσεσθαι.
Paulò poſt Futurum, τετύψεσθαι.

PARTICIPIUM.

Præſens, et Imperfectum.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τυπτόμενος,	τοῦ τυπτομένου·	*qui verberatur*.
F.	ἡ τυπτομένη,	τῆς τυπτομένης·	
N.	τὸ τυπτόμενον,	τοῦ τυπτομένου.	

Perfectum,

Perfectum, et Pluſquam Perfectum.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τετυμμένος,	τοῦ τετυμμένου·	*verberatus.*
F.	ἡ τετυμμένη,	τῆς τετυμμένης·	
N.	τὸ τετυμμένον,	τοῦ τετυμμένου.	

Aoriſtus primus.

M.	ὁ τυφθεὶς,	τοῦ τυφθέντος·	*verberatus.*
F.	ἡ τυφθεῖσα,	τῆς τυφθείσης·	
N.	τὸ τυφθὲν,	τοῦ, τυφθέντος.	

Aoriſtus ſecundus.

M.	ὁ τυπεὶς,	τοῦ τυπέντος·	*verberatus.*
F.	ἡ τυπεῖσα,	τῆς τυπείσης·	
N.	τὸ τυπὲν,	τοῦ τυπέντος.	

Futurum primum.

M.	ὁ τυφθησόμενος,	τοῦ τυφθησομένου·	*verberandus.*
F.	ἡ τυφθησομένη,	τῆς τυφθησομένης·	
N.	τὸ τυφθησόμενον,	τοῦ τυφθησομένου.	

Futurum ſecundum.

M.	ὁ τυπησόμενος,	τοῦ τυπησομένου·	*verberandus.*
F.	ἡ τυπησομένη,	τῆς τυπησομένης·	
N.	τὸ τυπησόμενον,	τοῦ τυπησομένου.	

Paulò poſt Futurum.

M.	ὁ τετυψόμενος,	τοῦ τετυψομένου·	*mox verberandus.*
F.	ἡ τετυψομένη,	τῆς τετυψομένης·	
N.	τὸ τετυψόμενον,	τοῦ τετυψομένου.	

Cognata Tempora in VOCE PASSIVA.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. β.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq. Perf.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

[76]

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λέλεχθαι	λελεγμένος
Pluſq. Perf	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imper.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut β.	πιθήσομαι		πεθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πιπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπείσθαι	πεπεισμένος
Pluſq. Perf.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισμένος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθηθι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

77

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φραζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	φεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq. Perf.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	φεφρασομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθηθι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθησομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φραθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρε	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.Perf.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρόμενος
Aor. α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. α.	σπαρθήσομαι		σπαρθήσοιμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ	ἀκούομαι	ἀκούε	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείαν	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.Perf.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Formatio Temporum in VOCE PASSIVA.

Novem ſunt tempora in voce Paſſivâ quorum tria deducuntur ab Activâ; { Præſens, Præteritum, Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti Activo, mutando ω in ομαι, ut, τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando μαι in μην, et præponendo augmentum, ut, τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην, ut, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum ſecundum.

Futurum ſecundum formatur à tertiâ perſonâ ſingulari Aoriſti ſecundi addendo σομαι, et abjiciendo augmentum, ut, ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione,

Primâ,

Primâ, φα purum in μμαι, μ geminato, ut, τέτυφα, τέτυμμαι. φα impurum in μαι, ut, τέτερφα, τέτερμαι.

Secundâ, χα in γμαι, ut, λέλεχα, λέλεγμαι.

Tertiâ κα in σμαι, ut, πέπεικα, πέπεισμαι.

Quartâ, { χα in ſμαι, ut, τέταχχα, τέταγμαι. / κα in σμαι, ut, πέφρακα, πέφρασμαι.

Quintâ, κα in μαι, ut, ἔψαλκα, ἔψαλμαι, ſed πέφαſκα, πέφαμμαι.

Sextâ, κα in {
- σμαι, ſi penultima præteriti activi ſit brevis, ut, τελέλεκα, τελέλεσμαι.
- μαι, ſi penultima præteriti activi ſit longa, ut, πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipiuntur.

Ἤκουσμαι, ab ἀκούω, *audio*;
Κέκρουσμαι, à κρούω, *pulſo*;
Ἔπλαισμαι, à πλαίω, *impingo*;
Κεκέλευσμαι, à κέλευω, *jubeo*;
Κέκλεισμαι, à κλείω, *claudo*;
Σέσεισμαι, à σείω, *quatio*;
Ἔγνωσμαι, à γνόω, *cogno-ſco*;
Τέθραυσμαι, à θραύω, *frango*, &c.

Quædam etiam verba excipiuntur, quæ, etiamſi penultima præteriti activi corripiatur, σ non admittunt, ut, ἤρομαι *aratus ſum* ab ἤροκα *aravi*: ἤλαμαι *agitatus ſum* ab ἤλακα *agitavi*, et quædam alia.

A verbis

A verbis in νω Attici faciunt præteritum paſſivum per σμαι, ut μιαίνω, *inquino*, μεμίασμαι· φαίνω, *oſtendo*, πέφασμαι.

Quædam ex ευ penultimâ præteriti activi, abjiciunt ε in penultimâ præteriti paſſivi, ut ex πέφευχα, πέφυγμαι· τέτευχα, τέτυγμαι· ſic ἔσσυμαι, κέχυμαι, πέπυσμαι.

Quæ habent ρε ita implicitum cum conſonante, ut ex iis una ſyllaba efficiatur, mutant ε in α, ut, στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, *verto*; excipe βέβριγμαι, à βρέχω, *rigo*.

Pluſquam Perfectum.

Pluſquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, et præfigendo ε, ſi præteritum incipiat à conſonante, ut, τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Cùm præteriti, et pluſquam perfecti tertia ſingularis deſinit in ται, vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium, et εἰσὶ, ut, τέτυπται, τετυμμένοι εἰσὶ.

Cùm verò ται vel το ſit purum, tertia pluralis fit ex tertiâ ſingulari addendo ν ante ται vel το, ut, κέκριται, κέκριντται, πεποίηται, πεποίηντται. Et interdum Circumlocutio per Participium et εἰμὶ, non fit in Optativis, et Subjunctivis; ut, ἐκλαίμην, αῖο, αῖτο, optat. et ἔκλωμαι, ῃ, ηται, ſubjunct. à κλείνω *occido*: præcipuè autem in verbis contractis, ut, πεποιήμην, ῆο, ῆτο; κεκλήμην, ῆο, ῆτο, punctulo ſubjecto.

Iones formant tertiam pluralem à tertiâ ſingulari in quibuſdam temporibus interſerendo α ante ται, vel το, ut, ἔψαλται, ἐψάλαται *. Verum ſi tenuis præcedat, vertitur in ſuam aſpiratam; et σ in ϑ, aliquando in δ, ut, τέτυπται, τετύφαται· πέπεισται, πεπείθαται· ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa, vel diphthongus præcedat, plerumque corripitur, ut, κεκόσμηται, κεκοσμέαται, *ornati fuerunt*, τέθειται, τεθέαται, *poſiti ſunt*.

Paulò poſt Futurum.

Paulò poſt Futurum formatur à ſecundâ perſonâ præteriti, mutando αι in ομαι, ut, τέτυψαι, τετύψομαι.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur à tertiâ perſonâ ſingulari præteriti, mutando αι in ην, tenues in aſpiratas, et detrahendo literam geminationis, ut, τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptiones.

Excipiuntur, { ἐμνήσθην à μέμνηται, *recordatus ſum*, ἐῤῥώσθεν ab ἔῤῥωται, *convalui*, ἐσώθην à σέσωσται, *ſervatus ſum*, } quæ adſumunt σ. quod abjicit σ.

* Attici quoque ſcriptores uſurpant hanc tertiam pluralem in αται et ασι. Euripides habet γευσοίατο, ἀνιδωρησαίατο: Sophocles, ὀλοίατο; Æſchylus, ἐκφωνσαίατο; Ariſtophanes, γενοίατο, ἐφιλοίατο, &c.

Verba

Verba quæ in præterito verterant in ε in α, in aoriſto primo reſumunt ε, ut, ἔτραμμαι, ἐτρίφθην· et, quæ abjecerant ν, poeticè hîc illud recipiunt, ut, ἐκλίνθην, pro ἐκλίθην, *inclino*.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ perſonâ ſingulari aoriſti primi addendo σομαι, et amovendo augmentum, ut, ἐτύφθη, τύφθησομαι.

Reliqui modi formantur ab indicativo, et tempora à ſuis temporibus.

VOX MEDIA.

VOX Media dicitur, quia mediam inflexionem, et mediam ſignificationem, partim paſſivam, partim activam habet.

I. Ex verbis mediis, quædam ſunt merè deponentia, habentque activam ſignificationem ſine ullâ activâ voce: ut, δέχομαι *excipio*, δέξομαι *excipiam*, ἐδεξάμην *excepi*.

II. Quædam ſunt neutra, habentque paſſivam ſignificationem cum inflexione partim paſſivâ, partim activâ, ut, τήκομαι, τέτηκα, *contabui*; σήπομαι, σέσηπα *computrui*; μαίνομαι, μέμηνα *inſanivi*.

III. Quædam ſunt, ſenſu verè medio, quæ *reciproca* dici poſſint, ut, λούομαι, *lavo me ipſum*, vel *lavor à me ipſo*; ubi actio reflectitur in agentem.

IV. Quædam ſunt, quæ activam licet vocem uſitatam habeant, in mediâ voce ſenſum tamen activum fere habent; præſertim in aoriſto primo et futuro primo.

Cognata Tempora in VOCE MEDIA.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυπὲ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυπὲομαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπὲόμενος
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτύψαμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Pluſq. Perf.	ἐτετύπειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγισθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγὲ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγὲομαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγὲόμενος
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λιξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην		λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέξαι	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς.
Pluſq. Perf.	ἐλελόγειν	λέλογε				

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imper.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισαμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.Perf.	ἐπεποίθειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ	φράζομαι	φραζε	φραζοίμην	φραζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.Perf.	ἐπεφράδειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρα	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαρῆ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρήσμενος
Fut. α.	σπερῶμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόρειμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
Pluſq. Perf.	ἐσπόρειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκοῦ	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκουόμην	ἀκοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοῦσομαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοήσμενος
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἀκούσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος
Perf.	ἄκοα	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοέναι	ἀκοὼς
Pluſq. Perf.	ἀκόειν					

Formatio Temporum in VOCE MEDIA.

Præſens eſt idem cum præſenti paſſivo.
Imperfectum eſt idem cum imperfecto paſſivo.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab aoriſto ſecundo activo, mutando ον in όμην, ut, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum ſecundum.

Futurum ſecundum formatur à futuro ſecundo activo, mutando ῶ in οῦμαι, ut, τυπῶ, τυποῦμαι.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*; ἔδομαι, *edam*; φάγομαι, *edam*, φάγεσαι, φάγεται· et Poetica illa, βίομαι, *ibo*; νέομαι, per Craſin νεῦμαι, *ibo*.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à futuro primo activo, vertendo ω in υμαι, ut, τύψω, τύψομαι. Sed in quintâ conjugatione in οῦμαι, ut, ψαλῶ, ψαλοῦμαι· et Attici in quartâ et ſextâ faciunt quoque οῦμαι, ut, κομιῶ, κομιοῦμαι· ὁμῶ, ὁμοῦμαι· uſurpant idem interdum in reliquis conjugationibus, ut, φευξοῦμαι à φεύγω. Dores certè in omnibus.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur ab aoriſto primo activo, addendo μην, ut, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Imperativus.

Sing. τύψαι, τυψάσθω.
Dual. τύψασθον, τυψάσθων.
Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optativus.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.
Dual. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.
Plur. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Præteritum Medium.

Præteritum medium formatur à præterito activo, aſſumendo characteriſticam aoriſti ſecundi pro * ſuâ, ut, τέτυφα, τέτυπα, vel ab aoriſto † ſecundo, mutando ον in α, et præponendo reduplicationem,

---

* Præter δείδω, δεδοικα· ubi characteriſtica præteriti activi ſervatur in præterito medio.

† Præterita media non ſemper habent penultimam *brevem* Aoriſti ſecundi: multa retinent, ex præſente, penultimam *longam*; ut, βεβρῖθα, τέτρῑγα, ἔρρῑγα, μέμῡκα, πέπρᾱγα, κέκευθα, η, ω, et ευ præſentis manent plerumque in penultimâ præteriti medii.

 cationem,

cationem, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, vel à mutâ cum liquidâ : ut, ἔτυπον, τέτυπα.

Regulæ.

Penultima præteriti medii eſt eadem cum penultimâ præteriti activi plerumque :

Sed in penultimâ præteriti medii { ει, αι, α } præſentis activi mutatur in { οι, η, η }

ut, { πείθω, πέποιθα, *perſuadeo.* ; φαίνω, πέφηνα, *oſtendo.* ; θάλλω, τέθηλα, *germino.* }

Sed α aliquando ſervatur ; ut, ἔψαλα, *cecini.*

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultimâ futuri primi, mutant ε in ο in penultimâ præteriti medii ; ut, λέγω, λέξω, λέλογα· et σπείρω, σπερῶ, ἔσπυρα, *ſero.*

Cùm χ, vel φ, ſit characteriſtica thematis, idem eſt præteritum activum, et præteritum medium.

Pluſquam perfectum medium.

Pluſquam perfectum medium formatur à præterito, mutando α in ειν, et præponendo ε, ſi præteritum incipiat à conſonante, ut, τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce activâ *.

---

* Apud veteres Græcos pluſquam-perfectum ſic inflectebatur :

Ionicè.	Atticè.
ἤδεα, *ſciveram*	ἤδη per contractionem.
ἤδεες	ἤδεις.
ἤδεε	ἤδει, et ν addito ἤδειν, et ἤδη.

VERBA CIRCUMFLEXA, *ſive* CONTRACTA.

Verba circumflexa dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ ſyllabâ præſentis.

Oriuntur e verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes.

Prima in έω,
Secunda in άω,
Tertia in όω,
} Fut. in {ήσω, ήσω, ώσω} Præt. in {ηκα, ηκα, ωκα}

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum, atque præteritum, et in ήσω et έσω, et in ηκα et εκα, cum η et ε· ut, καλέω, *voco*; αἰνέω, *laudo*; κορέω, *ſatio*, &c.

Quædam etiam ε ſolummodo, penultimam præſentis, retinent; ut, τελέω, *perficio*; ἀρκέω, *propulſo*, &c.

Diſſyllaba in εω, formant futurum in εύσω· ſcilicet, χέω, *fundo*; ῥέω, *fluo*; πνέω, *flo*; πλέω, *navigo**. Excipiuntur δέω, δήσω, *ligo*; et τρέω, τρέσω, *tremo*.

Exceptiones in ſecundâ conjugatione.

Verba, quæ habent ε vel ι ante άω, ut, ἐάω, *permitto*; θεάω, *ſpecto*; κοπιάω, *laboro*; item triſyl-

* Hæc verò futura rectiùs à præſentibus in εύω, fere inuſitatis, derivantur.

laba, quæ habent λ, vel ρ *, ante άω, modo immediatè præcedat vocalis, non conſonans; ut, περάω, *tranſeo*; γελάω, *rideo*; et diſſyllaba, quæ habent, λ, vel ρ †, ante άω, ut, θλάω, *tundo*; κλάω, *frango*; δράω, *facio*; formant futurum in άσω, et præteritum in αχα.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in όω, quæ non à nomine deſcendunt, formant futurum per ο· ut, ἀρόω, *aro*, ἀρόσω, ὀνόω, *vitupero*, ὀνόσω.

Contrahuntur præſens et imperfectum ſolummodo. In cæteris temporibus ſequuntur formam verborum ſextæ conjugationis.

Verba circumflexa carent plerumque aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, et præterito medio.

Horum verborum forma ſimplex ac non contracta uſitatior eſt Ionibus; Atticis, et reliquis fere Græcis, forma contracta.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in primâ et ſecundâ conjugatione, habent aoriſtum ſecundum, futuram ſecundam et præ-

---

* Item μ, ν, κρεμάω, κρεμάσω· πεινάω, πεινάσω.

† Item π, θ, σπάω, σπάσω· φθάω, φθάσω· πάομαι quoque πάσομαι, *guſto*.

teritum

teritum medium; ut, δυπέω, δυπῶ, ἔδυπον, δυπῶ, δέδυπα, *ſono* *.

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoque et tertia pluralis, non contrahuntur; ut, πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλῶμεν, πλῶσι· uti nec in optativis, nec ſubjunctivis.

In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio Contrahendi.

I. In primâ conjugatione, εε contrahitur in ει, et εο in ευ,

Si vocalis longa, aut diphthongus, ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

II. In ſecundâ conjugatione, ſi ο, vel ω, vel οι, vel υ, ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis, aut diphthongus, ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῆς, άει in ῆ, et άειν in ῆν· ut, ὁράεις, ὁρᾷς· ὁράει, ὁρᾷ· ὁράειν, ὁρᾶν. Et Attici in his quatuor: ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo*; πεινῶ, νῇς, νῇ, *eſurio*; διψῶ, ῇς, ῇ, *ſitio*; χρῶμαι, χρᾷ, χρᾶται, χρᾶσθαι, *utor*.

Æoles vertunt, in infinitivo, ᾶν, in αῖς· ut, γελαῖς pro γελᾶν.

---

* Sic in ſecundâ, μυκάω, μυκῶ, ἔμυκον, μυκῶ, μέμυκα, *mugio*.

Poetæ

Poetæ, in ſecundâ hâc conjugatione, poſt contractionem in ω præponunt ο· ut, κερηκομῶντες, κερηκομόωντες, à κερηκομάω, *caput comatum habeo* *; et α nonnunquam geminant; ut, τιμάασθαι, pro τιμᾶσθαι †.

III. In tertiâ conjugatione, ſi ω, vel η ‡, ſequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε, vel ει, vel ο, ſequitur ο, fit contractio in ει.

Si quævis alia diphthongus ſequitur ο, fit contractio in οι, niſi in infinitivo, qui contrahitur in ῦν, ut, χρυσόειν, χρυσοῦν.

---

* Eodem contrahendi genere Poetæ in nominibus etiam utuntur: ut, φάος, *lux*, per craſin φῶς, et poeticè φόως.

† Si ſyllaba, quæ præcedit α inſerto, fit longo, α etiam inſertum longum eſt, ut, μενοῑνᾱα· ſi brevis, breve; ut, ἰσχᾰνᾰα.

‡ Id eſt, η vocalis; nam ſi ſit η diphthongus, fit contractio in οι.

Paradigma Verborum Circumflexorum.

I. VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ	τον	τον	έο, ῶ	έε, εῖ	έυ, ῦ
2	τιμάω, ῶ	άεις, ᾶς	άει, ᾶ	άε, ᾶ, τον			άο, ῶ, μεν	άι, ᾶ, τε	άυ, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, ῦ			άε, ῶ	όι, ῦ	όω, ῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	ἐφίλεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ	έε, εί	έο, ῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐτίμαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	άε, ά, την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	όε, ου	όε, ού	όο, ῦ	όε, ῦ	οον, ουν

IMPERATIVUS.

	Sing.		Dual.		Plur.
1	φίλεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εί, εί	έε, εῖ
2	τίμαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αί, ά, των	άε, ᾶ, τε
3	χρύσοε, ου	οε, ού	οε, ού	οί, ού	άε, ᾶ, τωσαν
					οί, ού

Optativus, οἶμι.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέοιμι, οῖ	ἑοις, οῖς	ἑοι, οῖ	εοίη, οῖ	έοι, οί		έοι, οῖ	ἑοι, οῖ	ἑαι, οῖ
2	τιμάοιμι, ῷ, μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	αοίη, ῳ, τον	άαι, ᾷ, την		άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν *
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	οοίη, οῖ	όοι, οί		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, ῷ

Subjunctivus, ἐὰν.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έῃ, ῇ			έω, ῶ	έῃ, ῇ	έω, ῶ
2	τιμάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άῃ, ᾷ, τον	τον		άω, ῶ, μεν	άῃ, ᾷ, τε	άω, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όῃ, ῶ			όω, ῶ	όῃ, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens. 1. φιλέειν, φιλεῖν. 2. τιμάειν, τιμᾶν. 3. χρυσόειν, χρυσοῦν.

Participium.

	Nom. Masc.	Fœm.	Neut.	Gen. Masc.	Fœm.	Neut.
1	φιλέων, ῶν	φιλέουσα, οῦσα	φιλέον, οῦν	φιλέοντος, οῦντος	εούσης, ούσης	έοντος, οῦντος
2	τιμάων, ῶν	τιμάουσα, ῶσα	τιμάον, ῶν	τιμάοντος, ῶντος	αούσης, ώσης	άοντος, ῶντος
3	χρυσόων, ῶν	χρυσόουσα, οῦσα	χρυσόον, οῦν	χρυσόοντος, οῦντος	οούσης, ούσης	όοντος, οῦντος

* Atticus optativus usitatior φιλοίην, ης, η; τιμῴην, ης, η; χρυσοίην, ης, η } &c. more Barytonorum.

II. VOX PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præſens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέο, ῦ̃	έη, ῆ̃	έε, εῖ̃	εό, ἐμεθον	έε, εῖ̃	σθον	εό, ὑ̃	έε, εῖ̃	έον, ῦ̃ν
2	τιμάο, ῶ̃, μαι	άη, ᾶ̃	άε, ᾶ̃, ται	αό, ώμεθον	άε, ᾶ̃, σθον		αό, ώ̃, μεθα	άε, ᾶ̃, σθε	άον, ῶ̃ν, ται
3	χρυσόο, ῦ̃	όη, οῖ̃	όε, ῦ̃	οό, ὑμεθον	όε, ῦ̃		οό ῦ̃	όε, ῦ̃	όον, ῦ̃ν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	ἐφιλέό, ύ̀	έυ, ῦ̃	έε, εῖ̃	εό, ὲ	έε, εῖ̃	εέ, εί	εό, ὺ	έε, εῖ̃	έον, ῦ̃ν
2	ἐτιμαό, ώ̀, μην	άυ, ῶ̃	άε, ᾶ̃, το	αό, ώ̀, μεθον	άε, ᾶ̃, σθον	εσέ, ά̀, σθην	αό, ώ̀, μεθα	άε, ᾶ̃, σθε	άον, ῶ̃ν, το
3	ἐχρυσόό, ὺ	όυ, ῦ̃	όε, ῦ̃	οό, ὺ	όε, ῦ̃	οί, ὺ	οό, ὺ	όε, ῦ̃	όον, ῦ̃ν

IMPERATIVUS.

Præſens.

	Sing.		Dual.		Plur.	
1	φιλέυ, ῦ̃	εί, εῖ	έε, εῖ̃	εί, εῖ	έε, εῖ̃	εί, εῖ
2	τιμάυ, ῶ̃	αί, ά̀, σθω	άε, ᾶ̃, σθον	αί, ά̀, σθων	αί, ᾶ̃, σθε	αί, ά̀, σθωσαι
3	χρυσόυ, ῦ̃	όε, ῦ̃	όε, ῦ̃	όε, ῦ̃	όε, ῦ̃	οέ, ὺ

OPTA-

OPTATIVUS.

Præſens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλεοί, οἱ	ἑοι, εῖ	ἑοι, οῖ	ευί, οἱ	ἑοι, οῖ	εοί, οί	εοί, οί	ἑοι, αῖ	ἑοιν, οῖν
2	τιμαοί, ῷ, μην	ἄοι, ῷ, ο	ἄοι, ῷ, το	αοί, ῴ, μεθον	ἄοι, ῴ, σθον	αοί, ῴ, σθην	αοί, ῴ, μεθα	ἄοι, ῳ, σθε	ἄοιν, ῶν, το
3	χρυσοί, οἱ	ὁοι, οῖ	ὁοι, εῖ	οοί, οί	ὁοι, οῖ	οοί, οί	οί, οί	ὁοι, οί	ὁοιν, οῖν

SUBJUNCTIVUS.

Præſens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέω, ῶ	ἑῃ, ῇ	ἑῃ, ῃ	εώ, ῶ	ἑῃ, ῆ	σθον	εώ, ώ	ἑῃ, ῆ	ἑων, ῶν
2	τιμάω, ῶ, μαι	ᾳ, ᾷ	ᾳ, ᾶ, ται	αώ, ώ, μεθον	ᾳ, ᾶ, σθον		αώ, ώ, μεθα	ᾳ, ᾶ, σθε	ᾶν, ῶν, ται
3	χρυσόω, ῶ	ὁῃ, οῖ	ὁῃ, ῶ	οώ, ώ	ἑῃ, ῶ		οώ, ώ	ὁῃ, ῶ	ὁων, ῶν

INFINITIVUS.

Præſens.

1	φιλέισθαι	εῖσθαι
2	τιμάεσθαι	ᾶσθαι
3	χρυσόεσθαι	οῦσθαι

PARTICIPIUM.

Præſens.

1	φιλεόμενος, ὁμενος	εο, ε	εό, ή
2	τιμαόμενος, ώμενος	αο, ω, μένη	αό, ώ, μενος
3	χρυσοόμενος, ὁμενος	οο, ε	οό, ή

VERBA *in* μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in

έω, άω, όω, ύω } ut, à { θέω, τίθημι, *pono.* / σάω, ἵστημι, *ſtatuo.* / δόω, δίδωμι, *do.* / ζευγνύω, ζεύγνυμι, *jungo* *.

Hæc in υμι fiunt non modo à barytonis ſextæ, ſed et reliquarum conjugationum, interſerendo νυ: ut, ab ἄγω, ἄγνυμι· δείκω, δείκνυμι· ὄρω, ὄρνυμι. Fiunt Verba in μι,

1. Mutando ω, ultimam ſyllabam, in μι.

2. Vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut, θέω, τίθημι.

3. Præponendo reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt;

1. Propria, cùm repetitur prima conſonans thematis cum ι, ut, δόω, δίδωμι· tenuis vero pro aſpiratâ ponitur, ut θέω, τίθημι.

2. Impropria, cùm ι aſpirata tantùm præfigitur; idque fit, vel cùm verbum incipiat à ϛ, ut,

* Poetæ aliunde deducunt, ut, φίρημι, βρίθημι, δίζημι, κ. λ. à φίρω, βρίθω, δίζω.

στάω, ἵστημι, vel à ϝλ, ut, ϝλάω, ἴπλημι, *volo*; vel cùm verbum incipiat à vocali, ut, ἔω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut, τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε ut πεφίλειμι.

In quartâ conjugatione nulla eſt reduplicatio, ſed tantùm ω mutatur in μι.

Iones vero in quartâ conjugatione utuntur reduplicatione, ut κέκλυθι, pro κλῦθι, *audi*.

In quibuſdam, pro reduplicatione, repetuntur duæ priores literæ thematis, ut, ἀλάλημι ab ἀλάω inuſitato; ἀκάχημι ab ἀχέω.

Multa alia ſunt etiam ſine reduplicatione, ut, φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Deſtituuntur verba in μι omnibus temporibus, niſi præſenti, imperfecto, et aoriſto ſecundo.

Verba quartæ conjugationis non ultra imperfectum flectuntur. Carent etiam modo optativo, et ſubjunctivo.

PARADIGMA VERBORUM in μι.

I. VOX ACTIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Præſens.

	Sing.	Dual	Plural.
1	τίθημι, ης, ησι	εἶον,	ε ει
2	ἵστημι, ης, ησι	αἶον, τον	α ᾶ
3	δίδωμι, ως, ωσι	οἶον,	ο μεν, τε, ᾶσι
4	ζεύγνυμι, υς, υσι	ὖον,	υ ῦ

Imperfectum.

Imperfectum.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	ἐτίθην, ης, η	ε έ	ε
2	ἵσην, ης, η	α ά τον, τὴν	α μεν, τε, σαν.
3	ἐδίδων, ως, ω	ο ό	ο
4	ἐζεύγνυν, υς, υ,	υ ύ	υ

Atticum imperfectum uſitatius.

1	ἐτίθεον—ουν
2	ἵσαον—ων
3	ἐδίδοον—ουν

} more contractorum.

Aoriſtus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	ἔθην, ἔθης, ἔθη	ἔλον, ἔτην	ἔμεν, ἔλε, ἔσαν
2	ἔσην, ἔσης, ἔση	ἤλον, ἤτην	ἦμεν, ἦλε, ἦσαν *
3	ἔδων, ἔδως, ἔδω	ὅλον, ὅτην	ὅμεν, ὅλε, ὅσαν.

Aoriſtus ſecundus per omnes perſonas, ſicut imperfectum inflectitur, excepto, quòd in plurali, ac duali vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, et ἦν, à verbo ἵημι, *mitto*.

Ex verbis in ω tempora Anomala.

Fut. 1. θήσω.——2. σήσω.——3. δώσω.

Aor. 1. ἔθηκα.——2. ἔσησα.——3. ἔδωκα.

Præt. 1. τέθηκα et τέθεικα } 2. ἕσηκα.——3. δέδωκα.

---

* Et ἔσασαν. Hom. paſſim.

IMPERA-

Imperativus.

Præſens.

	Sing.		Dual		Plural.	
1	τίθετι, έ		ε έ		ε έ	
2	ἵσταθι, ά	τω	α ά	τον, των	α ά	τε, τωσαν,
3	δίδοθι, ό		ο ό		ο ό	
4	ζεύγνυθι, * ύ		υ ύ		υ ύ	

Atticis imperativus uſitatior.

1	τίθεε — ει	more contractorum.
2	ἵστα ε — α	
3	δίδοε — ου	

Aoriſtus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θὲς †, θέτω	θέτον, θέτων	θέτε, θέτωσαν
2	στῆθι, στήτω	στῆτον, στήτων	στῆτε, στήτωσαν.
3	δὸς, δότω	δότον, δότων	δότε, δότωσαν.

Optativus.

Præſens.

	Sing.	Dual.	Plural.	
1	τιθείην			εἶ
2	ἱσταίην, ης, η	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, et	αἶ, ειε.
3	διδοίην			οἶ.

* Pro ζεύγνυθι dicitur ζεύγνυ. Sic pro δείκνυθι δείκνυ, *oſtende.* Pro ὄμνυθι ὄμνυ, *jura.*

† Irregularia ſunt θὲς et δὸς pro θῆτι et δῶθι. Ejuſmodi ſunt imperativa, ἔνισπες, σχὲς.

Aoriſtus

Aoriſtus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θείην, ης, η	ῆλον, ήτην	ημεν, ῆλε, ησαν, et	ειῖ
2	ϛαίην, ης, η			αιῖ, ειν.
3	δοίην, ης, η			οιῖ.

Subjunctivus.

Præſens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τιθῶ, ῇς, ῇ	ῆ	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.	ῆ,
2	ἱϛῶ, ᾷς, ᾷ	ᾶ, τον, τον		ᾶ,
3	διδῶ, ῷς, ῷ	ῶ		ῶ,

Aoriſtus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ, θῇς, θῇ	θῆτον, θῆτον	θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2	ϛλῶ, ϛλῇς, ϛλῇ	ϛλῆτον, ϛλῆτον	ϛλῶμεν, ϛλῆτε, ϛλῶσι.
3	δῶ, δῷς, δῷ	δῶτον, δῶτον	δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Infinitivus.

Præſens.

1. τιθέναι. 2. ἱϛάναι. 3. διδόναι. 4. ζευγνύναι.

Aoriſtus β.

2. θεῖναι *. 2. ϛῆναι. 3. δοῦναι *.

---

* Irregularia ſunt pro θῆναι et δῶναι.

PARTICIPIA.

	Præſens.			Aoriſtus β.			
1	τιθεὶς,	εἶσα,	ἐν.	1 θεὶς,	θεῖσα,	θὲν.
2	ἱσὰς,	ᾶσα,	ὰν.	2 σὰς,	σᾶσα,	σὰν.
3	διδοὺς,	οῦσα,	ὸδ.	3 δοὺς,	δοῦσα,	δὸν.
4	ζευγνὺς,	ῦσα,	ὺν.			

FORMATIO TEMPORUM.

De præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti mutando μι in ν, et præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι, ut, τίθημι, ἐτίθην, ἵστημι, ἵστην.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus deducitur ab imperfecto, rejiciendo propriam reduplicationem, ut, ἐτίθην, ἔθην· vel mutando impropriam reduplicationem in augmentum, ut, ἵστην, ἔστην.

Si verbum caret reduplicatione, idem eſt imperfectum et aoriſtus ſecundus.

II. VOX PASSIVA.

Præſens formatur à præſente activo mutando μι in μαι et reſumendo vocalem brevem in penultimâ, ut, τίθημι, τίθεμαι· præter ἄημαι, δίζημαι, cum paucis forſan aliis.

INDICA-

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱέμην, ἵεσο, ἵεῖο,	ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην,	ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο*.

IMPERATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵεσο, ἱέσθω,	ἵεσθον, ἱέσθων,	ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

VOX MEDIA.

Aoriſtus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἑμην, ἕσο, ἕτο,	ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην,	ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.

ἕο I.
ἑ A.

IMPERATIVUS.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἕσο, ἕσθω,	ἕσθον, ἕσθων,	ἕσθε, ἕσθωσαν.

ἕο I.
ἑ A.

OPTATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἵμην, εἷο, εἷτο,	εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην,	εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

legitur οἷντο (in compoſitis

---

* Perf. εἷμαι, tertia pl. εἷνται, unde ἀφεῖνται, ἀνεῖνται. Att. ἀφίενται, ἀνίενται. Aor. 1. εἵθην.

SUBJUNCTIVUS.

Præſens ἰὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
Ὦμαι, ᾖ, ᾖται,	ὦμεθον, ἦσθον, ἦσθον,	ὦμεθα, ᾖσθε, ὦνται.

INFINITIVUS.

Aoriſtus β.

Ἔσθαι.

PARTICIPIUM.

Aoriſtus β.

Nom.	Gen.
Ἕμενος, ἐμένη, ἕμενον,	ἐμένε, ἐμένης, ἐμένε.

Ἰεμαι, *concupiſco*, eandem habet inflexionem, ſed ultra imperfectum vix invenitur.

Ἴσημι, *Scio*.

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσημι, ἴσης, ἴσησι,	ἴσαλον, ἴσαλον,	ἴσαμεν, ἴσαλε*, ἴσασι.
ἴσαμι D. ἴσαλι D.	ἴσον Sync.	ἴσμεν Sync. ἴσαλι D. ἴδμεν D.

Sync. ἴστε. Sic in Comp. κάτιστε *ſcitis*.

Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσην, ἴσης, ἴση,	ἴσαλον, ἰσάτην,	ἴσαμεν, ἴσαλε, ἴσασαν.
		Sync. ἴσαν.

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσαθι, ἰσάτω,	ἴσαλον, ἰσάτων,	ἴσαλε, ἰσάτωσαν.
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.		ἴστων A.

Infinitivus.

Præsens.

Ἰσάναι.

ἰσάμεναι, et ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium.

Ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

VOX PASSIVA.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσαμαι, et ἴσαμαι, σαι, ται,	ἀμεθον, ασθον, ασθον,	ἀμεθα, ασθε, [αλαι.

Comp. ἐπίσαμαι, σαι, &c.
ἐπίστη A.
ἐπίστηαι I.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱσάμην, ἵσασο, ἵσ[ατο]	ἄμεθον, ἄσθον, ἄσθην,	ἄμεθα, ασθε, [ατο.

Comp. ἐπ ισάμην, ἐπίσασο, &c.
ἐππισάμην A. ἐπίσαο I.
ἐπίσω A.

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσασο, ἐσάσθω,	ἴσασθον, ἐσάσθων,	ἴσασθε, ἐσάσθωσαν.

Comp. ἐπίσασο, &c.
ἐπίσαο I.
ἐπίσω A.

Infinitivus.

Ἴσασθαι. Compositum ἐπίσασθαι.

Participium Compositum.

Nom.	Gen.
Ἐπισάμενος, μένη, μενον,	μένου, μένης, μένου.

Φημὶ,

Φημὶ, *Dica.*

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φημὶ, φὴς, φησὶ,	φατὸν, φατὸν,	φαμὲν, φατὲ, φασὶ.
φαμὶ D. φατὶ D.		φατὶ et φαῖ D.
ἐφὶ, ἧς, ἧτὶ, ἧσθα, ἧσὶ } Æ.		

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφατον, ἐφάτην,	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
ἔφαν D. ἔφα D.		B ἔφαν.
		I. B. φάν.

Aoriſtus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφητον, ἐφήτην,	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
ἐφῆσθα Æ.		
ἔς, ἔης, ἔη, P.		

IMPERATIVUS.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάθι, φάτω,	φάτον, φατων,	φάτε, φάτωσαν.

OPTATI-

Optativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φαίην, φαίης, φαίη,	φαίηλον, φαιήτην,	φαίημεν, φαίητε, φαῖμεν A. [ησαν.

Subjunctivus.

Præsens ἐὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
Φῶ, φῇς, φῇ,	φῆτον, φῆτον,	φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Infinitivus.

Φάναι· nam φᾶναι, est *apparuisse*.
φάμεν D.

Participium.

Nom.	Gen.
Φὰς, φᾶσα, φὰν,	φαντὸς, φάσης, φαντὸς.

VOX MEDIA.

INDICATIVUS.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φέμαι, φάσαι, φάται,	φάμεθον, φάσθον, φάσθον,	φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο,	ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην,	ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

IMPERATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάσο, φάσθω, φάτω.	φάσθον, φάσθων,	φάσθε, φάσθωσαν, φάντων.

INFINITIVUS.

Φάσθαι.

PARTICIPIUM.

M	N Nom. E	.	Gen.	.	P.
Φάμενος, φαμένη, φάμενον,		φαμένω,	φαμένης,	φαμένω.	

VERBALIA.

VERBALIA.

VErbalia omnia fere deducuntur, rejiciendo reduplicationem vel augmentum, et mutando terminationem;

I. A primâ perſonâ præteriti paſſivi in

- μα, ut, γράμμα, *litera.*
- μη, ut, γραμμὴ, *linea.*
- μος, ut, δεσμὸς, *vinculum.*
- μων, ut, νοήμων, *intelligens.*

II. A ſecundâ perſonâ præteriti paſſivi in

- ια, ut, δοκιμασία, *probatio.*
- ις, ut, ποίησις, *poëſis.*
- Adjectiva in σιος, ut, θαυμάσιος, *admirabilis.*
- et in σιμος, ut, χρήσιμος, *utilis.*

III. A tertiâ perſonâ præteriti paſſivi

1. Maſculina in

- τηρ, ut, χαρακτὴρ, *character.*
- της, ut, ποιητὴς, *poëta.*
- τικος, ut, κριτικὸς, *judicialis.*
- τος, ut, ἀκουστὸς, *audibilis.*
- τωρ, ut, κοσμήτωρ, *princeps.*

2. Fœminina

2. Fœminina in

τις, ut, πίστις, *fides.*
τρα, ut, ὀρχήστρα, *orcheſtra, i. e.* illa theatri pars, in quâ chorus ſaltabat.
τρις, ut, ὀρχηστρὶς, *ſaltatrix.*
τυς, ut, ὀρχηστὺς, *are ſaltandi.*

3. Neutra in

τήριον, ut, ποτήριον, *poculum.*
τρον, ut, διδακτρον, *minerval.*
Adjectiva poſitionis in έος, έα, έον, ut, οἰστέος, οἰστέα, οἰστέον, *ferendus, a, um.*

IV. A præterito medio in

ευς, ut, τομεὺς, *ſector.*
η, ut, ἐπιστολὴ *epiſtola.*
ιον, ut, λόγιον, *oraculum.*
ος, ut, λόγος, *ſermo.*

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo themate, ut, λευκὸς, *candidus*, à λεύσσω, *video*; et ab aoriſto ſecundo, ut, φυγὴ, *fuga*, ab ἔφυγον.

Quædam à præterito activo, ut, διδαχὴ, *doctrina*; ταραχὴ, *tumultus*; ἀφὴ, *tactus.* Et ab aoriſto primo, ut, δόξα, *opinio*; θήκη, *theca.*

IMPERSONALIA.

Ἀνήκει, et προσήκει, *convenit*; ἀνῆκε, et προσῆκε, *conveniebat*.

Ἀρέσκει, *placet*; ἤρεσκε, *placebat*; ἀρέσει, *placebit*; ἤρεσε, *placuit*.

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; ἐδέησε, *oportuit*. Infin. δεῖν, *oportere*. Particip. δέον, *quod oportet*.

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; δόξει, *videbitur*; ἔδοξε, *visum est*.

Μέλει, *curæ est*; ἔμελε, *curæ erat*; μελήσει, *curæ erit*; ἐμέλησε, *curæ fuit*. Particip. μέλον, *quod curæ est*.

Χρὴ, *oportet*; ἔχρην, et, χρῆν, *oportebat*; χρήσει, *oportebit*; χρείη, *oporteat*; χρῆναι, *oportere*.

Compositum ἀπόχρη, *sufficit*; ἀπέχρη, *sufficiebat*, ἀποχρήσει, *sufficiet*; ἀπέχρησε, *suffecit*; Infin. ἀποχρῆν, *sufficere*, Particip. ἀποχρῶν, *quod sufficit*.

Passiva impersonalia sunt ἐνδέχεσθαι, *accidit*; εἵμαρται, et πέπρωται, *in fatis est*.

VERBA DEFECTIVA.

VErba defectiva ſunt, quæ ſolum uſque ad imperfectum communiter conjugantur; et ſi quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præſens non eſt in uſu.

Illa autem ſunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε ſolum, vel cum immutabili, ut, σέβω, σίλβω, ῥέμβω, φέρβω.

In άνω, gravitona, ut, λαμβάνω, μανθάνω.

In σκω, quâvis præcedente vocali, ut, γινώσκω.

In άθω, ut, κιάθω· έθω, ut, τελέθω· ύθω, ut, μινύθω· ϑω, cum implicatione conſonantis, ut, ἄχθω, ἔσθω.

In ίνω hyperdiſſyllaba, ut, φαείνω, ἀλεείνω, ἐρεείνω.

Item quæ ante ω duas habent conſonantes, quarum altera eſt liquida, ut, δάκνω.

Quæ in ω purum definut, præcedente υι diphthongo, ut, ἀγύιω.

Quæ in δω, ſi præcedat ν, vel λ, ut, σπένδω, μέλδω.

Item in αιω, ut, κεδαίω.—et in ειω, derivata à præſenti, vel futuro, ut, à τελέω, τελείω, ἐτέλειον, *perficio*; γαμέω, *uxorem duco*, γαμήσω, γαμησείω, *uxorem ducere cupio*, βρόω, *edo*, βρώσω, βρωσείω, *edere cupio*; ὄπω, *video*, ὄψω, ὀψείω, *videre cupio*; πολεμέω, *bellum gero*, πολεμήσω, πολεμησείω, *bellaturio*.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐλέω, αὐλῶ, αὔλω, ηὔλον· ἀλιξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἐψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis ſuis reliqua tempora mutuantur, αὐλήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter conſonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι, ut, μένω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκλω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γένομαι, γίγνομαι· at ἔπω, ἔσπω, ἕσπω· ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud ſubinde: ut, σπέτε, pro ἔσπεῖε, σπέσθαι pro ἔσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος. Plurima etiam ſunt, quæ unicum tantum tempus habent, ut, οἴσω, *feram*, &c.

VERBA

VERBA ANOMALA.

Anomala quæ non æqualiter ut cætera verba, conjugantur, ſed ab aliis verbis quædam tempora mutuantur.

A.

Ἄγαμαι, *miror*, imperf. ἠγάμην. Reliqua tempora ab ἀγάζομαι.

Ἄγνυμι, *frango*, fut. ἄξω, aor. 1. ἔαξα, [unde καἰέαξα] aor. 2. ἔαγον, aor. 2. paſſ. ἐάγην, perf. m. ἔαγα. Atticè hæc omnia.

Ἄγω, *ago*, vel *duco*, præt. Att. ἀγήοχα.

Ἀνδάνω, et Ἄδω, *placeo*, fut. ἀδήσω, præt. ἕδηκα. præt. m. ἧδα et ἔαδα, Att. ἐύαδα, Poet. et Aeol.

Αἱρέω, *capio*, aor. 2. εἷλον, m. εἱλόμην. ab ἕλω inuſitato.

Αἰσθάνομαι, *ſentio*, fut. m. αἰσθήσομαι, aor. 2. ἠσθόμην, præt. paſſ. ἤσθημαι.

Ἄλημι, et ἀλάομαι, *vagor*, præt. p. ἀλάλημαι Atticè. infin. ἀλῆναι.

Ἁλίσκω, *capio*, fut. ἁλώτω, præt. ἥλωκα, et ἐάλωκα, aor. 1. ἐάλωσα, Att. Sic ἀναλίσκω, *conſumo*.

Ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ἁμαρτήσω, aor. 2. ἥμαρτον, poet. ἤμβροτον.

Αὐξάνω,

Αὐξάνω, et Αὔξω, *augeo*, fut. αὐξήσω, fut. m. αὐξήσομαι, præt. p. ηὔξημαι.

Β.

Βαίνω, *vado*, fut. βήσομαι, præt. βέβηκα, præt. m. βέβαα, aor. 2. ἔβην.

Βάλλω, *mitto*, fut. βαλῶ, βαλήσω, et βλήσω, præt. βέβληκα.

Βλαστάνω, *germino*, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Βέλομαι, *volo*, fut. βεβλήσομαι, aor. 1. paſſ. ἐβεβλήθην, ἠβεβλήθην, Att. præt. m. βέβεβλα.

Βρώσκω, et βιβρώσκω, *edo*, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα, præt. βέβρωκα, aor. 2. ἔβρων.

Γ.

Γαμέω, *duco uxorem*, aor. 1. ἐγάμησα, et ἔγημα, aor. 1. m. ἐγημάμην.

Γηράσκω, *ſeneſco*, fut. γηράσω, part. γηρὰς.

Γίνομαι, *ſum*, *fio*, *naſcor*, fut. γενήσομαι, præt. p. γεγένημαι, præt. m. γέγονα, γέγαα, aor. 2 m. ἐγενόμην, aor. 1. m. ἐγεινάμην, *genui*, *vel peperi*.

Γινώσκω, *cognoſco*, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων.

Λ.

Δαίω, *diſco*, fut. δαήσομαι, præt. δεδάηκα, præt. m. δέδαα.

Δάκνω, *mordeo*, fut. δήξομαι, aor. 2. ἔδακον, aor. 1. p. ἐδήχθην.

Δαρθάνω, *dormio*, fut. δαρθήσομαι, aor. 2. ἔδαρθον, ἔδραθον, Poët.

Δείδω, *timeo*, fut. δείσομαι, præt. δέδοικα, δειδοικα, et δέδοια, Ion. præt. m. δέδια et δείδια.

Δέω, *deſum*, vel *careo*, præt. δεδέηκα, aor. 1. ἐδέησα et ἐδεύησα, fut. m. δευήσομαι, aor. 1. p. ἐδεήθην.

Διδάσκω, *doceo*, fut. διδάξω et διδασκήσω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Διδράσκω, *fugio*, aor. 2. ἔδρην.

Δοκέω, *exiſtimo*, *videor*, fut. δόξω, aor. 1. ἔδοξα, et ἐδόκησα.

Δύναμαι, *poſſum*, fut. δυνήσομαι, imperf. ἐδυνάμην, ἠδυνάμην, Att. aor. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, et ἐδυνήθην, ἠδυνήθην, Att. aor. 1. m. ἐδυνησάμην.

Ε.

Ἐγρηγορέω, *vigilo*, præt. ἐγρηγόρηκα, præt. m. ἐγρήγορα, ἐγρήγορθα, Poët.

Ἔδω,

Ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*, præt. ἦκα, ἔδηκα, et ἐδήδοκα, Att. præt. p. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι, præt. m. ἦδα, et ἔδηδα.

Ἐλαύνω, *abigo*, fut. ἐλάσω, aor. 1. ἤλασα, præt. ἤλακα, ἐλήλακα, Att. præt. p. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι, et ἤλασμαι, aor. 1. p. ἠλάθην et ἠλάσθην.

Ἔλπομαι, *ſpero*, præt. m. ἔολπα, pluſq. p. m. ἐόλπειν et ἐωλπειν.

Ἔρχομαι, *venio*, fut. ἐλεύσομαι, aor 2. ἦλυθον, ἦλθον, Sync. præt. m. ἦλυθα, ἐλήλυθα, Att.

Εὑρίσκω, *invenio*, fut. εὑρήσω, aor. 2. εὗρον, præt. p. εὕρημαι, aor. 1. p. εὑρέθην, aor. 1. m. εὑρησάμην et εὑράμην, aor. 2. m. εὑρόμην.

Ἔχω, *habeo*, fut. ἕξω et σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, præt. p. ἔσχημαι, aor. 1. p. ἐσχέθην, aor. 2 m. ἐσχόμην.

Θ.

Θνήσκω, *morior*, præt. τέθνηκα, τέθνεικα et τέθνειμι, præt. m. τέθναα, aor. 2. ἔθανον.

I.

Ἱκνέομαι, *pervenio*, fut. ἵξομαι, aor. 2. m. ἱκόμην, præt. p. ἷγμαι.

Ἱλάσκομαι, *placo*, fut. ἱλάσομαι, aor. 1. m. ἱλασάμην, præt. p. ἵλασμαι.

Ἵπ̃αμαι,

Ἵπ̓αμαι, *volo*, fut. ϖ̓ήσομαι, aor. 2. ἐπ̓άμην et ἐπ-τόμην.

Κ.

Καίω, *uro*, fut. καύσω, aor. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα.

Κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω, præt. κέκλαυκα.

Κραίνω et Κραιαίνω, *perficio*, aor. 1. ἐκρήηνα, præt. p. κεκράαμαι, aor. 1. p. ἐκραάνθην.

Λ.

Λαγχάνω, *sortior*, aor. 2. ἔλαχον, præt. Att. εἴληχα, præt. m. λέλογχα.

Λαμβάνω, *capio*, fut. λήψομαι, aor. 2. ἔλαβον, præt. Att. εἴληφα, præt. p. εἴλημαι.

Μ.

Μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσομαι, aor 2. ἔμαθον.

Μάχομαι, *pugno*, fut. μαχέσομαι, et μαχήσομαι, præt. p. μεμάχημαι, fut. 2. m. μαχοῦμαι.

Μέλω, μέλομαι, *curo*, fut. μελήσομαι, aor. 2. ἔμελον, præt. m. μέμηλα.

Μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, fut. μνήσω, aor. 1. ἔμνησα, præt. p. μέμνημαι.

N.

Ναίω, *habito*, fut. νάσσομαι, aor. 1. ἔνασσα, *habitare feci*, aor. 1. p. ἐνάσθην.

O.

Ὄζω, *oleo*, ὄσω, ὀζέσω, et ὀζήσω; aor. 1. ὤζεσα, præt. ὤζηκα, præt. m. ὤδα, ὄδωδα, et ὤδοδα, Att. et Poët.

Οἴομαι et οἶμαι, *puto*, imperf. ᾠόμην et ᾤμην, fut. οἰήσομαι, præt. p. ᾤμαι, aor. 1. p. ᾠήθην.

Οἴχομαι, *eo*, fut. οἰχήσομαι, præt. p. ᾤχημαι.

Ὄλισθαίνω, *cado*, fut. ὀλισθήσω, aor. 2. ὤλισθον, præt. m. ὤλισθα.

Ὀφείλω et ὄφλω, *debeo*, fut. ὀφελήσω, et ὀφλήσω, aor. 2. ὤφελον, quod uſurpatur adverbialiter, vel ſolum, vel cum particulis, αἰ, αἴθε, εἰ, εἴθε, et ὡς, ſicut ὄφελον.

Π.

Πάσχω, *patior*, fut. πείσομαι, præt. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον.

Πελαννύω, et πελάννυμι, *expando*, fut. πελάσω, aor. 1. ἐπέτασα, præt. πεπέτακα et πέπλακα.

Πίνω, *bibo*, fut. πώσω, præt. πέπωκα, aor. 2. ἔπιον, imper. πῶθι, præt. p. πέπομαι et πέπωμαι, aor. 1. p. ἐπόθην.

Πιπράσκω,

Πιπράσκω, *vendo*, fut. πράσω, præt. p. πέπραμαι, aor. 1. p. ἐπράθην.

Πίπτω, *cado*, fut. πτώσω, præt. πέπτωκα, aor. 1. ἔπεσα, aor. 2. ἔπεσον, fut. 1. vel 2. m. πεσοῦμαι.

Πυνθάνομαι, *interrogo*, *audio*, fut. πεύσομαι, aor. 2. ἐπυθόμην, præt. p. πέπυσμαι.

P.

Ῥίζω, *facio*, fut. ῥίξω, et ἕρξω, aor. 1. ἔῤῥιξα, præt. m. ἔοργα, pro ἔῤῥογα.

Ῥέω, *fluo*, fut. ῥεύσω, et ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. 2. p. ἐῤῥύην.

Ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*, fut. ῥώσω, præt. ἔῤῥωκα, præt. p. ἔῤῥωμαι.

Σ.

Σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*, fut. σβέσω, et σβήσομαι, præt. ἔσβεκα, et ἔσβηκα, aor. 1. ἔσβεσα, aor. 2. ἔσβην.

Σπένδω, *libo*, fut. σπείσω, præt. ἔσπεικα, aor. 1. ἔσπεισα.

Στορεννύω, Στορέννυμι, *sterno*, fut. στορέσω.—Στρωννύω, fut. στρώσω.

T.

Τιτλω, *perio*, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. m. τέτοκα.

Τιτραίνω, *perforo*, fut. τρήσω, præt. p. τέτρημαι.

Τρέχω, *curro*, præt. δεδράμηκα, aor. 2. ἔδραμον.

Τυγχάνω, *ſum*, *conſequor*, fut. τυχήσω, præt. τετύχηκα, aor. 2. ἔτυχον, fut. m. τεύξομαι.

Υ.

Ὑπισχνέομαι, *promitto*, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2. ὑπεσχόμην, præt. p. ὑπέσχημαι, aor. 1. p. ὑπεσχέθην.

Φ.

Φέρω, *fero*, fut. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα, et ἤνεικα, aor. 2. ἤνεγκον, præt. m. ἤνοχα, ἐνήνοχα, Att.

Φθάνω, *prævenio*, fut. φθάσω, aor. 1. ἔφθασα, præt. ἔφθακα, aor. 2. ἔφθην.

Φύω, *gigno*, *naſcor*, aor. 2. ἔφυν.

Χ.

Χάζω, χάζομαι, *recedo*, aor. 2. κέχαδον, *capio*, ἔχαδον, præt. m. κέχανδα.

Χαίρω, *gaudeo*, fut. χαιρήσω, præt. p. κεχάρημαι.

Ω.

Ὠθέω, *pello*, fut. ὤσω, aor. 1. ὦσα, ὤθησα, ἔωσα, Att. præt. p. ὦσμαι et ἔωσμαι.

ADVER-

ADVERBIUM.

ADverbium eſt aut primarium, ut, νῦν, *nunc*; τότε, *tunc*; aut derivatum in σὶ, ut, Ἑλληνισὶ, *Græcè*; Ῥωμαϊσὶ, *Latinè*; item in δὸν, ut, κυνηδὸν, *caninè*; in πν, ut, κρύβδην, *ſecretò*; in εἰ, ut, παγσυδεὶ, *omnino, prorſus*, et in αξ, ut, ὀδαξ, *mordicus*.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut, τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, *verè*; τῶν ὀξέων, ὀξέως, *acutè*.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones ſyllabicæ notæ ſunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χᾶ, χῆ, *in loco*; ut, οὐρανόνδε, *ad cælum*; οὐρανόθε, *de cælo*; πάνλοθι, πανλαχᾶ, πανλαχῆ, *ubique, ubivis*.

Ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βε, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus earum adaugent ſignificata; ut, δῆλος, *manifeſtus*; ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος, *valde manifeſtus*; νη *, et νε, in compoſitione privant, ut, νήπιος, *infans*; νέπους, *pedibus carens*.

Ευ in compoſitione præſtantiæ ſeu laudis ſignificationem inducit, ut, εὐειδὴς, *pulcher*; εὔοσμος, *ſuaveolens*: aut facilitatis, ut, εὐκίνητος, *facile mobilis*; aut felicitatis, ut, εὔγαμος, *connubio felix*.

Δυς in compoſitione omnibus his ſignificationibus adverſatur, ut, δυσειδὴς, *deformis*; δύσοσμος,

* Nonnunquam etiam, ſed ratiſſimè, augent, ut, νήδυμος, *valde dulcis*; νήχυτος, *latè fluens*.

fœtidus;

fœtidus; δυσκίνητος, *difficulter mobilis*; δύσγαμος, *connubio infelix.*

Ἀφα, in compoſitis privat, conjungit, et auget: ut, χάρις, *gratia*; ἄχαρις, *ingratus*; πάντες, *omnes*; ἅπαντες, *omnes ſimul*; ξύλον, *lignum*; ἄξυλος, *lignis plenus.*

Adjectiva neutralia ſæpe adverbiaſcunt.

Adverbiis videntur accenſeri interjectiones.

CONJUNCTIO.

COnjunctiones adverſativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἄν, κἂν εἰ, *etſi.*

Cauſales; γαρ, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γάρπω, γὰρ δήπω, *nam, enim, etenim*; ὐ γὰρ ἀλλὰ, *non enim*; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, *quòd*; ἐπεὶ, *poſtquam*; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥϛε, *ut.*

Copulativæ; καὶ et τε, *que*; ἠδὲ, poëticè, *atque*, καὶ μέντοι, *atque*; καὶ μὴν καὶ, *quinetiam*; καί τοι καὶ, *atque adeo*; καὶ γὰρ εὖ, *rurſus etiam.*

Connexivæ, ſeu conditionales; εἰ cum compoſitis ἐὰν, ἂν, ἤν, *ſi*; ωερ, εἰδὴ, εἰδήπερ, *ſiquidem*; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειῶν, ἐπειή, *ſi, cùm, poſtquam, quandoquidem*; εἰ δ' ἄρα, *ſin vero.*

Diſcretivæ; μὲν, *quidem*; δὲ *vero*; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, *ſaltem, ſed, verùm*; μέντοι, *ſanè, ſed*; μέντοι ωε, μέντοι γε, *nimirum tamen*; δέγε, δέπω, δέτοι, *autem*; δὲ δὴ, *jam vero.*

Disjunctivæ;

Disjunctivæ ; ἤ, ἦτοι, ἤπερ, *vel, aut, ſive.*

Dubitativæ ; ut, ἆρα, *num ?* μῶν, *nunquid ?*

Rationales, ſeu collectivæ ; ἔν, ἄρα, τοιδὴ, τοίγαρ, τοιγαροῦν, τοίνυν, καὶ δὴ, τἄνεκα, poëticè, *quare, ideo, igitur, idcirco, ergo,* οὔκουν, *non igitur.*

Redditivæ ; ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, *tamen,* ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλ' ἔν, *at enim, ſed tamen, atqui, at vero* * ; καίτοι, καίτοιγε, *atqui, ſed, quanquam.*

Potentiales ; ut, ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ, utcunque vacare videantur, ſuam tamen quæque vim, ſuumque ſenſum, licet nonnunquam reconditiorem, habent ; ῥα, κεν, νυ, πω, τοι, περ, πω, &c.

---

* Ἀλλά γε ἔν, *at certè ſaltem* ; ἀλλὰ δὴ καὶ, *imò etiam.*

SYN-

SYNTAXIS.

I. VERBUM.

VERBUM cohæret cum nominativo numero et perſonâ: ut,

Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καὶακαίρ.ον εἶπε·
Sæpe etiam ſtultus opportuna locutus eſt.

Exceptiones.

Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari: ut,

Τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα·
Pecuniæ obediunt omnia:

Aliquando etiam maſculina et fœminina: ut,

Οὐκ ἔστιν, οἵτινες ἀπέχονται·
Non ſunt, qui abſtinent: Plat.

Necnon fœminina; ut,

Ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων·
Reſonant voces modulorum. Pind.

Omne duale neceſſariò eſt plurale; ideoque nominativus dualis jungi poſſit verbo plurali, ut,

Ἄμφω ἔλεγον·
Ambo dicebant.

Contrà verò omne plurale non eſt duale.

II. ADJEC-

II. Adjectivum.

Adjectivum cum ſubſtantivo caſu, genere, et numero conſentit: ut,

Χρηςὸς ἀνὴρ ἐςι κοινὸν ἀγαθόν·
Vir bonus eſt commune bonum.

Substantivus tamen dualis jungi poſſit adjectivo plurali, ut,

Φίλας περὶ χεῖρε βάλωμεν.
Caras manus circumjiciamus.

Obſervationes.

Adjectiva compoſita, et derivata, in ος deſinentia fere communiter accipiuntur: ut,

Ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς·
Aurora roſeis digitis apparuit:

Et quædam alia, non compoſita: ut,

Παντοίων φωνάντων λάλον εἰκόνα·
Omnigenæ vocis loquacem imaginem.

Adjectiva ſæpe permutant ſuum ſubſtantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων *impii homines* *.

Sæpe uſurpantur ſubſtantiva pro adjectivis; ut,

Μάγος τέχνη, *ars magica*;
Τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον·
Græcam linguam didici †.

---

* Sic pro Σπευδαῖοι τῶν γονέων γόνες.
† Sic ἴδρις ἀνὴρ.

III. Relativum.

Relativum cum antecedente concordat genere numero, et perſonâ: ut,

Χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣν με τιμᾶτε·
Gratias ago pro honore, quo me honoratis.

Atticè relativum, et antecedens in eodem caſu ponuntur: ut,

Χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω·
Utor libris, quos habeo.

Atticè quoque antecedens ponitur in eodem caſu, et eodem ſententiæ membro cum Relativo: ut,

Οὗτός ἐστιν, ὃν λέγεις ἄνθρωπον·
Hic vir eſt, quem dicis.

Μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τοτ' ἀπηύρων Κλυτὴν Βρισῆος.
Interque illas erit Briſeïs, quam tunc abſtuli.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus ſæpè per eclipſin in nominibus propriis: ut,

Νηλεὺς ὁ Κόδρε, ſubaudi, υἱός,
Neleus Codri filius.
Εἰς ἄδε, *ad idferos*; ſubaudi οἶκον.

Et per defectum etiam vocis ἕνεκα; ut,

Μακάριος τῆς πίστεως;
Beatus propter fidem.

Genitivus

Genitivus per ſe poſitus eſt abominantis: ut,

Τῆς ἀναιδείας·
O impudentiam!

Et laudantis: ut,

Χρηστῆ τ' οἰκτίρμονος ἀνδρός·
O virum probum et miſericordem!

ADJECTIVA.

ADJECTIVA neutralia non rarò loco adverbiorum ponuntur: ut,

Ὀξὺ, *celeriter*;
Καλὰ, *pulchrè*;
Τὰ πρῶτα, *primùm*;
Τὰ ἀρχαῖα, *olim*;
Μέτρια, *mediocriter*;
Ἀλυπώταλα, *lætiſſimè*;

Aliquando etiam maſculina: ut,

Ἰθὺς, *rectâ viâ*; ἰὐθὺς, *ſtatim*:

Et fœminina, ut, ἰδίᾳ, *privatè*; δημοσίᾳ, *publicè*.

Genitivus poſt Adjectiva.

ADJECTIVA, quæ deſiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, *&c.* denotant, genitivum adſciſcunt: ut,

Δύσερως τῆς δόξης·
Gloriæ perditè cupidus:

Ἄπειρος τῶν πράξεων·
Rerum imperitus.

Regulæ.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, et numeralia, item comparativa, et ſuperlativa genitivo gaudent: ut,

Ἕκαστον τῶν ζώων·
Unumquodque animalium.

Comparativa, cum exponuntur per *quàm*, genitivum adſciſcunt: ut,

Τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν χαλεπώτερον ἄλλο·
Nihil vanius curioſitate.

Nomina etiam, quæ ſuperlativorum naturam induunt, et compoſita ex α privativâ gaudent genitivo: ut,

Ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*;
Δῖα θεάων, *Diva Dearum*;
Ἀθέατος τῆς ἀληθείας, *qui non videt veritatem*;
Ἄχαλκος ἀσπίδων, *ſine æreis clypeis.*

Dativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut,

Φίλος σοι, *amicus tibi*;
Ἐναντίος τῷ νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc

Huc referuntur, adjectiva ex σὺν, et ὁμῦ compoſita: ut,

Σύνδροφος, *convictor*;
Ὁμόγλωσσος, *eâdem linguâ utens.*

Quædam, quæ ſimilitudinem ſignificant, etiam genitivo gaudent: ut,

Ὅμοιος ἀνθρώπῳ, *ſimilis homini.*

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligatur κατὰ, accuſativum poſt ſe habent: ut,

Πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.*
Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός·
Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.

Quædam nomina in accuſativo ponuntur, ſubaudito κατὰ, et pro adverbiis vel præpoſitionibus ſumuntur: ut,

Τέλος, *denique*;
Χάριν, *gratiâ*, vel *propter*;
Ἀρχὴν, *primum*, vel *omnino*;
Δίκην, *inſtar.*

Poſſeſſivum.

Ponitur interdum poſſeſſivum loco primitivi; ut,

Εἰς ἐμὴν ἀνάμνησιν, *in memoriam mei*;
Σὸς πόθος, *deſiderium tui.*

Genitivus

Genitivus ſequentis adjectivi, vel participii ſæpe concordat cum genitivo pronominis in poſſeſſivo ſubauditi; ut,

Τύχας ἐμὰς τλήμονος, *infortunia mei miſeri.*

Nominativus poſt Verbum.

VERBA ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, et illa poëtica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *ſum*; item verba vocandi paſſiva, et verba geſtûs utrinque nominativum expetunt; ut,

Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐϛιν ὁ πλοῦτος·
Malorum operculum ſunt divitiæ.

Nominativus poſtponitur etiam aliis verbis; ut,

Σύνοιδα σοφὸς ὤν·
Conſcius mihi ſum, me eſſe ſapientem.

Obſervatio prima.

VERBO τυγχάνω eleganter poſtponitur participium ὢν, cum alio nominativo; ut,

Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφός, *Socrates eſt ſapiens.*

Sin participium ſequatur, omittitur ὢν, ut,

Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat* *.

---

* Huc referuntur, ἔχω θαυμάσας, *admiratus ſum*; λανθάνω ποιήσας, *clam feci*, &c.

Obſervatio

Obſervatio ſecunda.

Mutatur nominativus poſt verbum in genitivum: ut,

Κροῖσός ἐϛι τῶν πλεσίων, i. e. πλέσιος,
Cræſus eſt dives.

Genitivus poſt Verbum.

Verba amandi, appetendi, accuſandi, admirandi, abſtinendi, contemnendi, conſequendi, deſinendi, differendi, excellendi, emendi, egendi, fruendi, incipiendi, imperandi, implendi, prrticipandi, parcendi, privandi, recordandi, venerandi, vendendi, genitivo gaudent: ut,

Τῆ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα·
A dolore vitam auſpicamur.
Τί βαιὸν ἐντρέπῃ σῆς Συμμάχε·
Cua parum revereris Auxiliatricem tuam?
Soph. Ajax.

Verba ſensûs gaudent genitivo: ut,

Αἰσθάνομαι ψόφε·
Audio ſtrepitum. Ariſtoph.

Præter illa quæ ad viſum pertinent, quæ regunt accuſativum: ut,

Ὁρῶ τὸν Ἱερέα, *video ſacerdotem.* Ariſtoph.

Verba

Verba etiam audiendi aliquando accuſativum * regunt; ut,

Ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·

Non blandam vero vocem audierunt. Hom.

QUIBUSLIBET verbis additur genitivus abſolutè ſumptus: ut,

Ἐμοῦ διδάσκοντος, *me docente:*

Et Atticè accuſativus; ut,

Ἔξον, πάρον, δέον, δόξαν. Δέον ποιεῖν, *cùm oporteat facere.* Xenoph.

Dativum poſt Verbum.

VERBA acquiſitivè poſita, item certandi, colloquendi, conveniendi, dandi, exprobrandi, gaudendi, juvandi, precandi, reprehendendi, ſequendi, juvandi, precandi, reprehendendi, ſequendi, utendi, dativum exigunt; ut,

Ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres ſequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum ſignificantem cauſam, aut inſtrumentum, aut modum actionis: ut,

Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις·

Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.

Ponitur Dativus ſæpe, ſubaudito σὺν; ut,

---

* Et rariſſimè dativum; ut,—Δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν Ἀνέρι κηδομένῳ· *Tu vero potes undecunque auſcultare viro dolenti.*

Πορευόμενος

Πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις·
Cum mille et ſeptingentis gravis armaturæ militibus profectus. Thucyd.

Præſertim verò ante pronomen αὐτὸς, ut,

Αὐτοῖσι συμμάχοισι· *unà cum auxiliaribus.* Æſch. Prom.

Accuſativus poſt Verbum.

Accusativus ſequitur verba activa, et eorum ſignificationem habentia: ut,

Νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, τ' αὐτ' ἐστί·
Mortuum curare et ſenem erudire idem eſt.

Verba dandi, auferendi, admonendi, docendi, rogandi bene vel malè faciendi, ac dicendi, duplicem habent accuſativum: ut,

Βούλει σὲ γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ·
Viſne, ut primùm tibi vinum guſtandum præbeam? Eurip.

Ἀποσέρει με τὰ χρήματα, *abſtulit mihi res.* Iſocr.

Ἔπεισα ταῦτα τὴν βουλήν· *hæc ſenatui perſuaſi.* Demoſth.

Μέλλετε δ' αἰτεῖν τὸς θεὸς τἀγαθά·
Felicitatem a Diis rogaturi eſtis. Æſchin.

Ἅπαντά σε διδάξομαι· *omnia te docebo.* Luc.

Τὸν βασιλέα δρᾶν τοῦτο· *facere hoc regi.* Thucyd.

Εἰπεῖν σε κακά· *dicere convicia de te* *.

* Ante verò accuſativum rei κατὰ ſubauditur.

Hæc variam habent conſtructionem: ut,

Ἐπιλείπει μοι, καὶ με, τόδε· *hoc mihi deeſt:*
Ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει· *præeſt civitati:*
Λοιδορῶ σοι, καὶ σε· *convicior tibi;*
Προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸι Θεόν· *adoro Deum;*
cum multis aliis hujuſmodi.

Quodvis verbum admittit accuſativum nominis ſibi cognati: ut,

Χαίρω χαρὰν· *afficior gaudio;*
Λέγω λόγον· *ſermonem habeo;*
Γάμες γαμῶ· *nuptias ineo;* ac plurima ejuſmodi.

Verborum Passivorum *Conſtructio.*

Passiva exigunt genitivum cum præpoſitionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, et πρὸς: ut,

Ὁ νῆς ὑπὸ οἴνε διαφθείρεται·
Mens à vino corrumpitur:

Vel ſine præpoſitione: ut,

Φίλων νικῶνται φίλοι·
Amici ab amicis flectuntur. Soph. Ajax.

Genitivus verò iſte nonnunquam in dativum vertitur: ut,

Πεπολῆλαί μοι· *factum eſt a me.*

Poetæ ſæpe præpoſitiones per tmeſin diſſolvunt: ut,

Κατὰ

Κατὰ γαῖα κάλυψε, pro καϊκάλυψε, *terra cooperuit.*

Regulæ.

Passiva per Synecdochen accuſativo junguntur: ut,

Πλήττομαι τὴν κεφαλήν· *percutior caput.*

Ubique locus eſt accuſativo, ſive poſt verba, ſive poſt nomina, ſi ſubintelligas κατὰ.

Plurima activa paſſivè ſæpe ſignificant, et paſſivam habent conſtructionem: ut,

Ἀπαλλάττω ὑπό σε· *liberor a te;*

Sic, Τελῶ, *cenſeor;*

Ἀναλαμβάνω, *recreor;*

Ἀναγνάμπτω, *reflector;*

Ῥίπτω, *jactor;*

Συνάπτω, *conjungor;*

Ἀσκῶ *exerceor;*

Κρύπτω, *occultor;*

Contra, paſſiva quædam activè ſignificant, præſertim in præteritis perfectis: ut,

Δέδεγμαι, *accepi;* εἴργασμαι, *perfeci;* πεποίημαι, *feci;* πέφυγμαι, *fugi.*

Præpoſitio, accentu ipſius retracto, ſæpe ponitur pro verbo compoſito: ut,

Ἔνι pro ἔνεστι, ἄνα pro ἀνάσσα.

IMPERSONALIA.

IMPESONALIA exigunt

I. Dativum * perſonæ cum genitivo rei †, δεῖ, δεῖται, *opus eſt*, ἐνδεῖ, προσδεῖ, διαφέρει, μέλει, μεταμέλει, μέτεσι, χρὴ, *opus eſt* : ut,

Χρὴ σοι φίλων· *tibi amicis opus eſt.*

II. Dativum perſonæ, ἀπόχρη, διαφέρει, δοκεῖ, ἐνδέχεται, ἔξεσι, καθηκει, προσήκει, μέλει, μεταμέλει, πρέπει, συμβαίνει· addito ſæpe infinitivo: ut,

Δοκεῖ μοι δρᾶν ταῦτα· *hæc mihi videntur facienda.*

III. Accuſativum perſonæ cum infinitivo ‡, δεῖ, *oportet*, ἐνδέχεσθαι, ἔξεσι, πρέπει, προσήκει, χρὴ, *oportet*; ut,

Χρὴ σε ποιεῖν· *oportet te facere.*

GERUNDIA *et* SUPINA.

PRO GERUNDIIS, et ſupinis uſurpant Græci infinitivum cum articulo, vel ſine articulo: ut,

Λέγειν ἀγαθός· *diçendi peritus :*

---

* At quædam ex his regunt nonnunquam accuſativum perſonæ, ut, μάκρα λόγα σε δεῖ· *tibi longo ſermone opus eſt*· χρή σε αἰδῆς· *tibi opus eſt verecundiâ.* Quædam accuſativum rei, ut, μεταμέλει μοι τὰς ἁμαρτίας· *me peccatorum pœnitet.* Ante vero genitivum rei ſubauditur περὶ vel ὑπὲς, ante accuſativum κατὰ.

† Licet genitivus rei ſolùm exprimatur, ſubauditur tamen dativus perſonæ.

‡ At impersonale hic abſolutè poni videtur, et infinitivus ab accuſativo, per uſitatam conjunctionis ellipſin, pendere.

Καιρὸς

Καιρὸς τῦ βοηθεῖν· *opportunitas auxiliandi:*

Ἐν τῷ σπεδάζειν· *in ſtudendo:*

Πρὸς τὸ παρακαλεῖν· *ad orandum*, vel *oratu:*

Ποιεῖν αἰσχρόν· *factu inhoneſtum.*

Infinitivus ſæpiſſimè loco imperativi, per defectum verbi, poni videtur: ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·

Semper optimè te gere in bello, et eſto aliis præſtantior. Subaudi χρὴ, *oportet*, vel ὄρα, *cura.*

Modo infinitivo eleganter nominativus jungitur: ut,

Πείσω εἶναι δεσπότης· *oſtendam me eſſe Dominum:* Luc.

Ἔλεγον, πρὸς τὸ φαίνεσθαι ἀγαθοί· *dicebant, ut viderentur boni.*

Cùm ſignificatur neceſſitas, utuntur Græci verbalibus adjectivis, quæ regunt dativum paſſivorum, et accuſativum activorum: ut,

Ἰτέον μοι· *eundum eſt mihi:*

Οὐ σθένει νικητέον γυναῖκας· *non vi vincendum eſt mulieres.* Eurip. Bacch.

Vel alium caſum ſuorum verborum: ut,

Μνημονευτέον Θεῦ· *de Deo cogitandum.*

Adjectiva hæc uſurpantur, vel ſingulariter, vel pluraliter: ut,

Νέοις ζηλωτέον, vel ζηλωτέα, τὰς γέροντας·

A juvenibus imitandum eſt ſenes.

Aliquando

Aliquando dativus ipſe vertitur in alterum accuſativum: ut,

Μετάσασιν δεικτέον εἰσφέροντας, ἐξιόντας·
Oſtendendum eſt mutationem nobis conferentibus, exeuntibus. Demoſth.

VERBALIA quoque ſubſtantiva regunt caſus ſuorum verborum: ut,

Τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων·
Propter ea, quæ Herculi donaſti. Sophoc.
Ἐγκλήματα τῷ θεῷ·
Accuſationes adverſus Deum. Arrian.

PARTICIPIA.

PARTICIPIA regunt caſus ſuorum verborum: ut,

Ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας· *Contemnens diſciplinam.*

PARTICIPIA ponuntur loco nominum: ut,

Τόξων εὖ εἰδώς, pro εἰδήμων· *Arcuum peritus.*

Nonnunquam participia vice verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perſeverandi, et deſiſtendi: ut,

Ἀγαπῶν με διαλέλει· *Perſevera me amare:*
Οὐ παύσομαι γράφων· *Non ceſſabo ſcribere;*
Μέμνημαι ἰδών· *Memini vidiſſe.*

De ARTICULO PRÆPOSITIVO.

ARTICULO præpoſitivo utimur in

I. Exponendo: ut,

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς· *Dominus ille Jeſus.*

II. De-

II. Demonſtrando: ut,

Ὁ ποιητὴς, i. e. *ſummus poëta*, pro Homero.

Articulus, ſi præponitur infinitivo, pro nomine ſumitur in omni caſu: ut,

Τὸ φρονεῖν, *ſapientia:*
Τῷ φρονεῖν, *ſapientiæ:*
Ἐν τῷ φρονεῖν, *in ſapientiâ.*

Item adverbium cum articulo per defectum vocis pro adjectivo habetur: ut,

Τὰ ἔξω, *externa:*
Οἱ πέλας, *vicini:*
Τῷ πλησίον, *vicino:*

Id eſt, τὰ πράγματα ὄντα ἔξω· οἱ Ἄνθρωποι ὄντες πέλας· τῷ Ἀνθρώπῳ ὄντι πλησίον.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ et ſimilibus, vel cum nomine proprio, idem ſignificat, quod nomen ipſum, vel comitatum: ut,

Οἱ περὶ ἱερὰ· *ſacerdotes:*
Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα· *Plato*, vel *Platonici:*
Οἱ μετ' Ἀχιλλέως· *ſocii Achillis:*
Οἱ καθ' ἀγορὰν· *cauſidici:*

Participia quædam hîc videntur ſubaudiri: ut,

Οἱ περὶ ἱερὰ σπουδάζοντες·
Illi, qui in ſacris curandis occupantur, nempe *ſacerdote*, &c.

Ponitur

PONITUR articulus præpoſitivus pro relativo; ut,

Τὸ ῥᾷσον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷσον· *quod facilu facillimum.*

Et vice versâ; ut,

Ἦ δ' ὅς, *inquit ille.*

ARTICULUS cum genitivo ſubſtantivi ſignificat poſſeſſionem: ut,

Τὰ μητρὸς, *facultates matris*, ſubaudi χρήματα·
Τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*, ſubaudi ἔργα.

ARTICULUS cum adjectivo ponitur pro ſubſtantivo: ut,

Τὸ τραχὺ pro τραχύτης, *aſperitas.*

Interdum adjectivum etiam ſine articulo ita uſurpatur; ut,

Φιλότιμον pro φιλοτιμία, *ambitio.*

Sic τὸ σὸν pro σὺ, *tu.*

Ὑμέτερον pro ὑμεῖς, *vos.*

Τὸ θεῖον, pro θεὸς, *Deus.*

ARTICULUS cum conjunctionibus, μὲν et δὲ, habet locum in diviſionibus: ut,

Οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοί·
Hi quidem boni, illi verò mali.

Item adverbialiter: ut,

Τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*; ſubauditur μοίρᾳ, vel tale aliquid.

ARTICULUS

ARTICULUS neutrius generis præponitur quibuſcunque dictionibus, ut ipſam dictionem ſignificari oſtendat: ut,

Τὸ ἄνθρωπος, id eſt, hæc dictio ἄνθρωπος· τὸ γυνὴ hæc dictio γυνὴ· Subaudi ἔπος *verbum.*

De Tempore.

QUÆ ſignificant partem temporis uſurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo, et accuſativo: ut,

Νυκτὸς, καὶ ἡμέρας, *nocte, dieque;*
Εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, *viginti totis annis;*
Ὅλην ἡμέραν, *totum diem.*

De Loco.

GRÆCI ſæpiſſimè in locis deſignandis utuntur proprio nomine loci cum præpoſitione: ut,

Ἐξ Ἀθηνῶν, *ex Athenis;*
Εἰς Βριτανίαν, *ad Britanniam.*

Aliquando uſurpant adverbia

I. In θι, et σι, pro in loco: ut,

[illegible]θι, *in cælo;*
Ἀθήνησι, *Athenis.*

II. In χῶ, et χῆ: ut,

Παντοχῶ, *ubique;*
Παντοχῆ, *ubivis.*

III. In δε, σε, et ζε, pro ad locum: ut,

Οἶκαδε, *domum*;

Οὐρανόσε, *in cælum*;

Ἀθήναζε, *Athenas.*

Δε ita additur accuſativis cùm ſubſtantivorum, tum adjectivorum: ut,

Ὄνδε δόμονδε, *ſuam ad domum*;

et genitivo, per Eclipſin, ut,

Ἀΐδοσδε καλῆλθον, *ad orcum deſcenderunt.*

IV. In θεν *, et θε, pro de loco: ut,

Οἴκοθεν, *domo.*

Εὐβοίηθε κατῆεις, *ab Eubœâ deſcenderas*—an

ADVERBIA.

ADVERBIA loci, temporis, numerandi, ſeparandi, copulandi, ordinis, cauſæ, comparationis, et indignationis, genitivum poſt ſe recipiunt †.

Ἅμα et ὁμῆ, gaudent dativo.

Μὰ et νὴ jurandi accuſativo gaudent: ut,

Μὰ Δία, *non per Jovem*;

Νὴ Δία, *ita per Jovem* ‡.

---

* Hæc vero terminatio ad perſonas etiam pertinet, ut, Πατρόθεν, *à Patre.*

† Μεσφὰ vel μεσφὶ, gen. et accuſ.—χαμᾶθεν, ἄρχι, ἐξῆς, πλησίον, gen. et dat.

‡ Ναὶ ante μὰ perimit negationem; ut, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, *per hoc ſceptrum.*

Ὦ omnibus caſibus, præterquam dativo, inſervit, et eſt admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo et vocativo conſtruitur, et eſt vocantis, vel exclamantis.

Aliquando ſolus genitivus ponitur, omiſſo adverbio: ut,

Τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam!*

Regulæ.

Duæ aut plures negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὔτω ante conſonantes, ἔτως, et ἔτωσιν ante vocales locum habent.

Optandi particulæ αἰ, αἴθε, εἰ, εἴθε, et ὡς, præponuntur præt. imperf. ὤφειλον, ſive ὄφειλον, et aor. 2. ὤφελον, ſive ὄφελον, ſequente infinitivo: ut,

Ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι·
Veniſti ex pugnâ, utinam ibi periiſſes.

Ἕως, pro *quamdiu*, gaudet omnibus modis, præterquam imperativo.

Ὅταν ſubjunctivo, ὁπόταν optativo gaudet.

Conjunctiones.

Subjunctivo junguntur conjunctiones, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν, et ἂν pro *licet*;

---

* Vide p. 139.

Ὅπως pro ὡς indicativo.

Ὅτι, *quòd*, gaudet indicativo, et aliquando optativo, et ſubjunctivo: ſic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ, et ἐπειδὴ, gaudent indicativo, et infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, *ob quod, propter quod*, indicativo, et infinitivo.

Ὡς, et ὥστε, ſubjunctivis et infinitivis inſerviunt.

Εἰ, præcipuè indicativi præteritis, aliquando jubjunctivo, annectitur.

Ἄν poteſt præponi, et poſtponi: cùm accipitur,

I. Δυνηλιχῶς, omnibus modis inſervit, niſi imperativo:

II. Indefinitè, ſubjunctivo conſtruitur, aliquando optativo.

Ἄν ſæpiſſimè redundat, aliquando deeſt.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

Præpositiones.

Præpositiones ſunt octodecim.

I. Sex Monoſyllabæ:

II. Duodecim Diſſyllabæ:

I. Monoſyllabæ ſunt, εἰς, ἐκ ἐν, πρὸ, πρὸς, σὺν.

1. Εἰς, Atticè, ἐς,

ſoli

ſoli Accusativo jungitur,

Erga; ut, εἰς ἐμὲ εὐνοίᾳ· *erga me benevolentia*:

in; ut, ἀφίκετο εἰς τὴν Φρυγίαν· *in Phrygiam venit*:

propter; ut, εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται· *propter juſtitiam laudatur*:

adverſus; ut, τὰ ἐγκλήματα εἰς τὲς Ἀθηναίες· *crimina adverſus Athenienſes*:

pro; ut, εἰς ἡμετέραν δύναμιν· *pro viribus noſtris*:

uſque ad; ut, δείκνυται καὶ εἰς ἐμὲ τὸ μνῆμα· *ad meam uſque ætatem oſtenditur ſepulchrum*:

ad; ut, εἰς εὐωχίαν ἔρχομαι· *ad convivium venio*:

apud; ut, διαβεβλημένος εἰς τὲς Μακεδόνας· *infamis apud Macedonas*:

intra; ut, εἰς ἕκτην ἡμέραν πραχθήσεται· *intra ſextam diem tranſigetur*.

Sed per Eclipſin, *Genitivo*; ut, εἰς ᾅδε (ſubaudi οἶκον) *ad domum Plutonis*.

Compoſita *in* ſignificat; ut, εἰσάλλομαι, *inſilio*; εἰσβάλλω, *injicio*.

II. Ἐκ, ſed ante vocalem ἐξ,

ſolo Genitivo gaudet;

A; ut, τιμὴ ἐκ Διός ἐστι· *honor ab Jove eſt*:

ex; ut, ἐξ Ἀττίκης ἰών· *ex Atticâ profectus*:

poſt; ut, ἐξ ἀρίστε προῆγε τὸ στράτευμα· *poſt prandium exercitum produxit*:

pro;

pro; ut, ἐκ τῶν ἐνόντων· *pro facultatibus*:

per; ut, ἐκ τῆς οὐρᾶς λαμβάνεσθαι· *per caudam prehendere.*

In Compoſitione auget; ut, ἐκθαῤῥέω, *valde confido*; et idem ſignificat quod *extra*; ut, ἐκβάλλω, *ejicio.*

III. Ἐν, poeticè ἐνὶ,

ſoli DATIVO jungitur;

In; ut, ἐν οἴλῳ· *in domo*:

inter; ut, ἐνὶ προμάχοισι μάχεσθαι· *inter primos pugnatores pugnare*:

coram; ut, ἐν τοσούτοις μάρτυσι· *coram tot teſtibus*:

per; ἐν υἱῷ ἡμῖν ἐλάλησε· *per filium nobis locutus eſt*:

adverſus; ut, ἐν ἐμοὶ θρασύς· *audax adverſus me*:

in; regente *acc.* ut, ἐν χερσὶ πεσεῖν· *in manus incidere*:

ad; ut, ἐῤῥιμμένος ἐν ποσί· *proſtratus ad pedes.*

Sed, per Eclipſin, *Genitivo*; ut, ἐν ἄΐδε (Subaudi οἴλῳ) *in domo Plutonis.*

Compoſita *in* ſignificat; ut, ἔνειμι, *inſum*; ἐμβάλλω, *injicio.*

IV. Πρὸ,

IV. Πρὸ,

ſoli GENITIVO jungitur,

Ante; ut, πρὸ θυρῶν· *ante fores:*

pro; ut, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν· *pro liberis et uxoribus:*

coram; ut, πρὸ τοῦ βασιλέως· *coram rege:*

præ; ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν· *præ juſtitiâ injuſtitiam laudare.*

Compoſita *præ* ſignificat; ut, προέχω, *præcedo*, πρόβαλλω, *præpono.*

V. Πρὸς,

GENITIVO*, DATIVO, et ACCUSATIVO jungitur.

cum GENITIVO ſignificat,

A, ab; ut, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες· *à Jove ſunt omnes:*

coram; ut, πρὸς Θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος· *coram Deo et hominibus innocens:*

adverſus; ut, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον· *adverſus hominem inimicum ſuffragium ferens:*

per in obteſtando; ut, πρὸς Διὸς φράσον· *oro te per Jovem ut mihi dicas:*

---

* Οἱ πρὸς πατρός· *paterni generis propinqui:* οἱ πρὸς αἵματος· *conſanguinei.*

officium;

officium; ut, οὐκ ἔστι πρὸς φιλοσόφου· *non eſt philoſophi:*

juxta; ut, πρὸς Θύμβρης ἔλαχον Λύκιοι· *juxta Thymbram obtinent Lycii.*

cum Dativo,

Juxta; ut, ἔκειντο πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ· *juxta pedes ejus jacebant:*

præter; ut, πρὸς τοῖς εἰρημένοις· *præter dicta:*

in; ut, ἦμεν πρὸς τῷδε τῷ λόγῳ· *hoc in ſermone verſabamur:*

in; regente acc. ut, ἔβαψας ἔγχος πρὸς στρατῷ· *in exercitum haſtam intinxiſti.*

cum Accuſativo,

Ad; ut, ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'. *ad meas ædes venit:*

præ; ut, πρὸς, τὰ νυνὶ δεινὰ· *præ calamitatibus præſentibus:*

pro; ut, πρὸς ἀξίαν ἑκάστοις διανεῖμαι· *ſingulis pro cujuſque dignitate diviſiſſe:*

inter; ut, πρὸς ἀλλήλους διαλλάττεσθαι· *inter ſe reconciliari:*

propter; ut, πρὸς καταδίκας τὴν ἐπιτιμίαν ἀπολωλεκώς· *qui propter condemnationem dignitatem amiſerat:*

contra; ut, πρὸς Ῥωμαίους μάχεσθαι· *contra Romanos pugnare:*

cum;

cum; ut, πρὸς βασιλέα γενόμενοι συνθῆκαι· *cum rege percuſſa fœdera:*

apud; ut, πρὸς ἑαυτὸν σκιψάμενος· *cùm apud ſe cogitáſſet.*

Compoſita ſignificat *ad*; ut, προσέρχομαι, *adeo*; πρόσβαλλω, *adjicio.*

VI. Σὺν, Atticè, ξυν,

ſemper DATIVO jungitur.

Cum; ut, σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί· *duo latrones cum eo crucifiguntur:*

ſecundum; ut, σὺν τῷ νόμῳ τὴν ψῆφον τίθεσθαι· *ſecundum legem judicium ferre.*

Compoſita conjungit; ut, συμβάλλω, *conjicio*; σύνδουλος, *conſervus.*

II. Diſſyllabæ ſunt, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ.

I. Ἀμφὶ,

GENITIVO, DAIVO, et ACCUSATIVO jungitur.

cum GENITIVO ſignificat,

De; ut, ἀμφὶ ἀστέρων ἡ γραφή· *de aſtris hæc ſcriptio eſt:*

circa; ut, ἀμφὶ πόλιος οἰκοῦσι· *circa urbem habitant:*

propter; ut, μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· *propter fontem exiguum decertant:*

per, in obteſtando; ut, Φοίβε ἄμφι λίσσομαι· *per Phœbum oro.*

cum DATIVO, fere apud Poëtas,

Circum; ut, ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος· *circum humeros jecit enſem:*

de; ut, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ἐκφέρεται λόγος· *de ejus morte duplex vulgatur fama:*

juxta; ut, ἤριπεν ἀμφ' αὐτῷ· *cecidit juxta ipſum:*

propter; ut, ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαίφρονι δαίεται ἦτορ· *propter Ulyſſem bellicoſum cruciatur cor:*

contra; ut, λόγυς ἀνέσπα ἀμφ' Ὀδυσσεῖ· *verba attollebat contra Ulyſſem.*

cum ACCUSATIVO *,

Circa; ut, ἀμφὶ κάμινον ἔχω· *circa fornacem verſor:*

propter; ut, νεῖκος ἐτύχθη ἀμφὶ βοηλασίην· *propter boum abactionem certamen ortum eſt:*

verſus; ut, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιυς· *verſus mare Achivos pellere:*

de; ut, νόμοι ἀμφί τι καθεσῶτες· *leges de re aliquâ latæ:*

circiter; ut, ἡμέρα ἤδη ἀμφὶ τὸ λυκαυγές· *dies jam circiter diluculum eſt.*

---

* Οἱ ἀμφὶ Κῦρον· *Cyrus cum ſuis*; Οἱ ἀμφὶ Κορινθίυς, *Corinthii.*

Compoſita

Compoſita ſignificat,

Circum; ut, ἀμφιβάλλω, *circumjicio*:

augmentum; ut, ἀμφήλιξ, *adultus*.

II. Ἀνὰ,

ſoli ACCUSATIVO jungitur, et ſignificat,

per; ut, ἀνὰ ϛρατὸν ᾤχελο κῆλα Θεοῖο· *per exercitum ibant ſagittæ Dei*:

apud; ut, ἀγειρα χρήματ' ἀὐ Αἰγυπτίυς· *apud Ægyptios pecuniam coegi*:

in; ut, ἀνὰ ϛόμα ἔχειν· *in ore habere*:

ſuper; ut, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· *poſuit ſuper myricam*:

ſecundum; ut, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λέγων· *ſecundum eundem modum*:

inter; ut, συνομόσας ἀνὰ ϖρώτυς· *qui primos inter conjuraverat*:

adverſus; ut, ἀνὰ ϖοτάμον ϖλέειν· *adverſus flumen navigare*:

æqualem diſtributionem; ut, ἀνὰ δηνάριον ἴλαβον· *acceperunt ſinguli denarium*.

Sed poëticè DATIVO,

ſuper; ut, εὗδε ϖατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ· *dormiebat pater ſuper Gargarum ſummum*:

cum; ut, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· *cum aureo ſceptro*.

Et rariſſimè Genitivo,

in; ut, ἀνὰ νηὸς ἔβη· *in navem aſcendit.*

In Compoſitione ſignificat,

Iterationem; ut, ἀναβλασάνω, *repullulo*:

retro; ut, ἀνέλκω, *retraho*:

ſurſum; ut, ἀναβάλλω, *ſurſum tollo*:

ad; ut, ἀνάκειμαι, *accumbo*:

dis; ut, ἀνακρίνω, *dijudico*:

clam; ut, ἀναρπάζω, *ſurripio*:

Alias inducit ſignificationes; ut, ἀναγινώσκω, *lego*; ἀναίρω, *interficio*.

III. Ἀντὶ,

Genitivo ſoli jungitur, et ſignificat,

Pro; ut, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ· *oculum pro oculo*:

præ; ut, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι· *præ divitiis eligere*:

inſtar; ut, ἀντὶ πολλῶν λαῶν ἐσι· *inſtar multarum copiarum eſt*:

propter; ut, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμάσθαι· *propter quam virtutem me honore dignum eſſe cenſeam*:

contra; ut, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω· *vir contra virum eat*.

Compoſita

Compoſita ſignificat,

Æqualitatem; ut, ἀντίθεος, *inſtar Dei*:

vicem; ut, ἀνθύπαλος, *proconſul*:

contra, vel *adverſus*; ut, ἀντιλέγω, *contradico*; ἀντιβάλλω, *ex adverſo jacio*:

Alias inducit ſignificationes; ut, ἀντιποιέομαι, *vendico*, &c.

IV. Ἀπὸ, *

cum GENITIVO ſolo, ſignificat,

A, *ab*; ut, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· *à principio uſque ad finem* †:

è; ut, ἀπὸ τοῦ τείχεος μάχεσθαι· *pugnare è muro*:

de; ut, ἀπὸ τῶν σῶν δειπνῶ· *cæno de tuo*:

præ; ut, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης· *illos præ triſtitiâ dormientes invenit*:

poſt; ut, ἀπὸ δ' αὐτῶ ϑωρήσσοντο· (ſc. δείπνου) *poſt cænam vero ſe armabant*:

per; ut, τόξου ἀπὸ κραιερῆς ὀλέκοιτο· *per arcum fortem interimentem*:

abſque; ut, αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων· *ſtationem habere abſque armis*:

---

* Οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς· *Stoici*; Οἱ ἀπὸ τῆς ὑπατείας· *Conſulares viri*.

† Ἀπὸ, *ab*, inanimatis *propriè* jungitur, ut, ἀπ' Ἀθηνῶν, *ab Athenis*: παρὰ vero animatis, ut παρὰ Σωκράτους· *à Socrate*.

procul

procul à; ut, μένων ἀπὸ * ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάα· *manens procul à ſuâ uxore ægrè fert.*

In Compoſitione ſignificat,

A; ut, ἀποβάλλω, *abjicio:*

intus; ut, ἀποσίγω, *intus coerceo:*

ex; ut, ἀπελπίζω, *ex aliquo ſpero:*

privationem; ut, ἀπογενόμενος, *privatus vitâ:*

rurſus; ut, ἀποκαθίζομαι, *rurſus ſedeo:*

contrariùm; ut, ἀποκαλύπτω, *revelo*; ἀπεύχομαι, *deprecor:*

Alias inducit ſignificationes ut, ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*, &c.

v. Διὰ,

Genitivum vel Accusativum regit,

Genitivum,

Per, denotans locum; ut, δι' ἄλλης ὁδῦ ἀνεχώρησαν· *per aliam viam reverſi ſunt:*

per, denotans cauſam, &c. ut, δι' ἀνθρώπυ ὁ θάνατος· *per hominem mors:*

à; ut, διὰ τῦ Πνεύματος δίδοται· *à Spiritu datur:*

---

* At accentum hîc et in ſimilibus locis retrahunt Grammatici, et ἄπο pro ἄποθεν ſumi volunt. Sic ἄπο γνώμης et ἀπὸ γνώμης contrario planè ſenſu legimus: illud enim *non ex ſententiâ*, hoc vero *ex ſententiâ* ſignificat. vide *Budæum*, *Stephanum*, *Vigerum*, &c.

ad;

ad; ut, διὰ μάχης ἰέναι· *ad pugnam ire:*

inter; ut, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων· *excellebat etiam inter omnes:*

uſque ad; ut, διὰ τέλους τοῦτο ἐπεμαρτύρατο· *uſque ad finem conſtanter hoc teſtatus eſt:*

in; ut, διὰ χειρὸς ἔχω· *in manu habeo:*

ex; ut, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα· *cibi ex lacte et melle confecti:*

propter *; ut, δι' ἡμῶν τὴν ἀνθρωπότητα ὑπέστη ὁ Θεός· *propter nos Deus homo factus eſt:*

Significat etiam,

intervallum temporis; ut, διὰ χρόνου ἑωράκειν αὐτόν· *longo intervallo eum videram:*

intervallum loci; ut, διὰ πόλλου φυτεύειν· *longis interſtitiis conſerere* †.

ACCUSATIVUM,

Propter; ut, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· *ſabbatum propter hominem factum eſt:*

per; denotans locum; ut, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· *per arma et nigrum ſanguinem:*

per, denotans cauſam, &c. ut, ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου· *vicerunt eum per ſanguinem Agni.*

---

* Rariſſimè.

† Οἱ διὰ πλείστου· *remotiſſimi.*

Compoſita

Compoſita ſignificat,

Dis; ut, διαφωνίω, *diſſono*:

trans; ut, διαβάλλω, *trajicio*:

per medium; ut, διεκπλέω, *per mediam claſſem hoſtium erumpo*:

continuationem; ut, διαμένω, *conſtanter maneo*:

augmentum; ut, διαισθάνομαι, *perſentiſco*:

Alias inducit ſignificationes; ut, διαφέρω, *excello*, &c.

VI. Ἐπὶ,

Inſervit GENITIVO *, DATIVO et ACCUSATIVO.

GENITIVO.

In; ut, ἐπὶ ξένης εἶναι· *in peregrinâ regione eſſe*:

ſuper; ut, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ· *affer jam ſedem, et pellem ſuper ipſam*:

penes; ut, ἐπὶ δήμῳ ἐσί· *penes populum eſt*:

coram vel *apud*; ut, γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τῷ Ῥαδαμάνθυος· *apud Rhadamanthum te legum violatarum accuſabo*:

de; ut, ἐπὶ τῷ καλῷ λέγων παιδός· *de formoſo puero loquens*:

ad vel *in*; τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· *hunc ducam in navem*.

---

* Οἱ ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν λόγων· *ii qui ſunt à publicis rationibus*: Ὁ ἐπὶ τῷ ταμιείῳ· *Quæſtor*.

DATIVO,

Dativo,

Super; ut, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκε· *super crepidine murus ſtetit*:

adverſus; ut, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· *adverſus Trojanos pugnare*:

ad vel *in*; ut, βαίνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· *egrediebantur in littus maris*:

propter; ut, φθόνος, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· *Invidentia eſt ægritudo propter alterius res ſecundas*:

penes; ut, ἐπὶ τοῖς δημόταις ἐστίν· *penes plebem eſt*:

apud vel *juxta*; ἡ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος· *juxta Locros inſula*:

in; ut, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον· *mediocritas in omnibus optima*:

poſt; ut, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις παρείποντο· *alii poſt alios ſequebantur*.

Accusativo,

Ad; ut, Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι· *ſive ad dextram eant*:

per vel *ſuper*; ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· *ire ſuper multam immenſam terram*:

propter; ut, τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς θάπτειν ἔδοξε· *hunc propter benevolentiam in patriam ſepelire viſum eſt*:

uſque ad; ut, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον· *ægrotantem uſque ad mortem:*

inter; ut, εὐκλεὴς τ' ἀρετή τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους· *bona fama virtutiſque nomen eſſet inter homines:*

contra; ut, ἐπειρᾶτο τὰς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν· *conabatur Athenienſium iram contra ſe ſuſceptam mollire.*

Compoſita ſignificat,

In vel *ſuper*; ut, ἐπιβάλλω· *injicio* vel *ſuper-injicio:*

contra; ut, ἐπανίσαμαι, *ſurgo contra:*

poſt; ut, ἐπιμηθεύομαι, *poſt factum conſulo:*

imminutionem; ut, ἐπίλευκος, *aliquantum albus.*

Alias inducit ſignificationes ut, ἐπιτεμάω, *reprehendo*; ἐπιτρέπω, *permitto*, &c.

VII. Κατὰ.

Inſervit Genitivo et Accusativo;

Genitivo,

A, ab; ut, βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων· *deſcendit autem ad Idæis montibus:*

adverſus; ut, λόγος κατὰ Μιδίου· *oratio adverſus Midiam:*

de; ut, πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· *multa de noſtrâ civitate in ejus laudem memorabantur:*

ad;

ad vel *in*; ut, κατὰ σκοπῦ τοξεύειν· *in ſcopum ſagittas dirigere:*

de vel *de*; ut, κατὰ πετράων βαλέειν· *aut de rupe dejicere:*

ſub; ut, κατὰ γῆς ἀποπέμπω· *ſub terram mitto:*

per; ut, διδάσκω καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας· *per univerſam Judæam docens:*

per, in jurando; ut, ὁ Θεὸς ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ· *Deus per ſeipſum juravit:*

ſuper; ut, καλεχέεν αὐτῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς· *ſuper ejus caput effudit.*

Dativo, apud Poetas * ſolum,

A, ab; ut, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε· *ab ipſis vero niger ſanguis in terram ſtillabat:*

intra; ut, κατὰ συφειοῖσιν ἐέργνυ· *intra haras concludebat:*

inter; ut, δασόμεσθα κατὰ σφίσι· *inter illos dividemus.*

Accusativo †,

Secundum; ut, κατ' εἰλόνα θεῦ ἐποίησεν αὐτόν· *ſecundum Dei imaginem eum fecit:*

---

* Et apud eos rariùs.

† Οἱ κατ' οἶκον. *familia*; οἱ κατὰ γένος· *conſanguinei*; οἱ κατ' ἀγορὰν· *cauſidici.*

ad vel *in*; ut, κατ' αὐτὰς αἰὲν ὅρα· *in ipſos uſque aſpiciebat:*

apud; ut, τὰ κατ' Ἀμπρακίαν ὅτως ἐγένετο· *res apud Ambraciam geſtæ hunc exitum habuerunt:*

propter; ut, ἐδ' αὖ, κατὰ πενίαν, κεκώλυται· *neque contra, propter paupertatem, arcetur:*

per; ut, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων· *per totam urbem prædicans:*

circa; ut, οἱ καθ' ὑπεροχὴν νόμοι· *leges quæ ſunt circa exceſſum:*

in vel *inter*; ut, κατὰ ῥωπήια πυκνὰ κείμεθα· *inter virgulta denſa jacebamus:*

è regione; ut, κεῖται ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν· *Cephallenia ſita eſt è regione Acarnaniæ:*

circiter; ut, κατὰ ἐννεακόσια ἔτη· *circiter nongentos annos:*

pro; ut, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν· *pro facultatibus.*

Compoſita ſignificat,

De vel *deorſum*; ut, καταβάλλω, *dejicio*; καταβαίνω, *deſcendo:*

contra; ut, κατάλαλος, *oblocutor:*

augmentum; ut, καταφάγω, *avidè deglutio.*

VIII. Μετὰ.

GENITIVUM, DATIVUM, et ACCUSATIVUM poſt ſe habet.

GENITIVUM *,

Cum; ut, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων· *cum cæteris ſociis cuba*:

erga; ut, ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος ἔλεος αὐτῆ μετ' αὐτῆς· *miſericordiam ſuam erga illam Dominus magnificavit*.

DATIVUM, fere apud Poëtas,

in; ut, Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων· *ſtetit autem cornu in manibus tenens*:

inter; ut, θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι· *impiger erat inter primos pugnare*:

cum; ut, ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι· *fœdus cum iis inierunt*.

ACCUSATIVUM,

poſt; ut, μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία· *poſt bellum auxilium*:

in, cum acc. ut, Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· *Qui me in vanas lites et jurgia conjicit*:

---

* Οἱ μετ' Ἀχιλλέως· *ſocii Achillis*.

in

in; cum abl. ut, ἃ μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· *quæ in manibus habebat, ea etiam explicare poterat:*

contra; ut, ἤ τι μετ' ἀθανάτους ἥλιτεν· *utique contra immortales peccavit:*

ad; ut, ἰς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς· *ad exercitum vade ad Trojanos et Achivos:*

inter; ut, μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον· *inter coætaneos esse optimum:*

præter; ut, εἶσεαι οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀρίστῃς μετεασι, καὶ μετ' Ἀχιλλῆα· *scies quales etiam Danais principes, etiam præter Achillem, intersint.*

In Compositione significat,

Inter; ut, μέτειμι, *insum*; μετάγγελος, *internuntius:*

trans; ut, μεταβαίνω, *transgredior:*

cum; ut, μετέχω, *cum alio habeo:*

ad; ut, μεταλέω, *advoco:*

mutationem; ut, μεταγινώσκω, *sententiam muto.*

IX. Παρὰ,

GENITIVO, DATIVO et ACCUSATIVO jungitur.

cum GENITIVO * significat,

A; ut, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθεια· *à Domino auxilium:*

---

* Οἱ παρὰ σου· *nuntii tui*; τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου· *Alcibiadis mandata.*

apud;

apud; ut, δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα· *insumens omnia quæ apud se erant.*

cum DATIVO,

Apud; ut, παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι· *apud homines hoc impossibile est:*

ad; ut, ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνει· *ire ad Tissaphernem:*

juxta; ut, παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι· *juxta hunc virum domari:*

penes; ut, παρ' ἑαυτῷ ἔχει· *penes se habet.*

cum ACCUSATIVO*,

Ad; ut, τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· *illi autem ad naves Achivorum redibant:*

juxta; ut, βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα· *et ibat tacitus juxta littus:*

per; ut, παρ' ὅλον τὸν βίον· *per totam vitam:*

trans; ut, χώραν ἀπένειμε παρὰ τὸν Ἀνίηνα ποταμόν· *trans Anienem fluvium agrum assignavit:*

propter; ut, οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσὶ παρὰ τὴν ἐμπειρίαν· *hi vero bonâ spe sunt propter experientiam:*

supra; ut, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τὲς Ἕλληνας· *qui supra vires optimè de Græcis meriti sumus:*

* A Grammaticis usurpatur pro *ab*; veluti cùm tradunt, Δημοσθένης esse dictum παρὰ τὸ σθένος, i. e. à voce σθενος derivari.

præ; ut, παρ' ἑαυτὸν μηδένα ἐπιτήδειον ἡγεῖτο· *præ ſe aptum neminem putabat:*

præter vel *contra*; ut, παρὰ τὸν νόμον κρίνων· *contra legem judicans:*

inter; ut, παρὰ τὸν πλοῦν· *inter navigandum:*

penes: ut, τὸ παρ' ἡμᾶς· *quod penes nos eſt:*

infra; ut, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· *ipſum paululum infra angelos minuiſti:*

temporis intermiſſionem *; ut, παρὰ μῆνα τρίτον· *tertio quoque menſe.*

In Compoſitione ſignificat,

Ad; ut, παραλαμβάνω, *adſumo:*

perperam; ut, παρακούω, *perperam audio:*

ſimul; ut, παραδυναστεύω, *ſimul regno:*

clam; ut, παρεμβάλλω, *clam interjicio:*

temere; ut, παρακινδυνεύω, *temere periclitor:*

trans vel *præter*; ut, παρέρχομαι, *tranſeo*; παραπλέω, *præternavigo:*

comparationem; ut, παραβάλλω, *comparo:*

contrarium; ut, παράνομος, *contra leges faciens*; παρανθέω, *defloreſco:*

diminutionem; ut, πάρεγγυς, *propiuſculè:*

augmentum; ut, παραθαρσύνω, *fiduciam augeo.*

---

* Ὁ παρ' ἡμέραν πυρετός· *febris tertiana.*

X. Περὶ,

GENITIVO, DATIVO, ACCUSATIVO inſervit.

GENITIVO,

De; ut, δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· *contentionem de cadentibus habebant:*

pro; ut, περὶ πάτρης τεθνάμεν· *pro patriâ mori:*

propter; ut, τυραννίδος πέρι κάλλιϛον ἀδικεῖν· *propter tyrannidem pulcherrimum eſt injuſtè facere.*

circum; ut, τετάνυϛο περὶ σπείους γλαφυροῖο ἤμερίς· *circum ſpeluncam cavam vitis extenſa eſt.*

præ; ut, ὄϊζυρος περὶ πάντων ἔπλεο· *præ omnibus ærumnoſus es.*

DATIVO.

Circum; ut, ἔνδονε περὶ ϛήθεσσι χιτῶνα· *circum pectus tunicam induit:*

de; ut, ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ· *timuit enim de flavo Menelao:*

ex; ut, ὃν περὶ κῆρι φιλῶ· *quem ex animo amo:*

in; ut, περὶ ῥοδέοισιν ἔερση τήκεται· *ros in roſis liqueſcit:*

in; cum accuſ. πίπλονται περὶ σφίσι· *in ſeſe cadentia.*

Accusativo*,

Circa; ut, τέτας ἐγαπᾶ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει· *hos amat, et circa se habet:*

circiter; ut, περι ἑβδομηκοντα ναυς· *circiter septuaginta naves:*

erga; ut, ἡ περὶ τὰς θεὰς εὐσέβεια· *pietas erga Deos:*

adversus; ut, περὶ τὰς γονέας κακοεργεῖν· *adversus tuos parentes male facere.*

Composita significat,

Circum; ut, περιβάλλω, *circumjicio*; περιπαλέω, *obambulo:*

augmentum; ut, περιτίω, *valdè honoro*; περιλυπος, *admodum tristis:*

excellentiam; ut, περιγίγνομαι, *præsto*; περιφρων, *sapiens.*

XI. Ὑπὲρ,

Genitivum et Accusativum regit.

Genitivum,

Pro; ut, ὑπὲρ σᾶ λαλεῶ· *pro te loquor:*

de; ut, ὑπὲρ πασῶν γράψαι ἐκ ἐγχωρεῖ· *de omnibus scribendi non locus est:*

---

* Οἱ περὶ Πλάτωνα· *Plato* vel *Platonici*; Οἱ περὶ τὴν φύσιν· *Physiologi*; Οἱ περὶ τὴν ποίησιν· *Poetæ*; τὰ περὶ ἐμὲ *res meæ.*

supra;

ſupra; ut, Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· *ſtetit autem ſupra caput:*

pro; ut, ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν· *nam qui non eſt contra nos, pro nobis eſt.*

propter; ut, ὑπὲρ εὐδοξίας ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὐτὰς διδόναι· *propter gloriam ſe periculis objicere voluerunt:*

præ; ut, ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ κοινὰ φιλοτιμίας· *præ ſingulari reipublicæ ſtudio:*

per, in obteſtando; ut, λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων· *oro per Deos.*

Accusativum,

Ultra vel *trans*; ut, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς· *lineam tranſilis:*

ſupra; ut, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς· *ſupra ſexaginta annos natus:*

præter vel *contra*; ut, ὑπὲρ μόρον ἄλγεα ἔχουσι· *præter fatum calamitates patiuntur.*

In Compoſitione ſignificat,

Pro; ut, ὑπερμάχομαι· *propugno:*

præ vel *trans*; ut, ὑπερθέω, *præcurro*; ὑπερβαίνω, *traſgredior:*

ſuper; ut, ὑπερέχω· *ſupereminco*; ὑπέρθυρον, *ſuperliminar:*

augmentum; ut, ὑπερμαίνομαι, *vehementer inſanio*; ὑπερασθένης, *valde infirmus:*

XII. Ὑπὸ,

Jungitur GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO,

A, ab; ut, τύπτομαι, ὑπ' αὐτοῦ· *verberor ab ipſo:*

ſub; ut, τρύβλιον ὤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων· *patellam ſub alâ occultans abiit:*

præ; ut, ὑπ' ἐνδείας οὐκ ἔχω, ὅ, τι ἄν μοι χρήσωμαι· *præ penuriâ, quid agam, neſcio:*

ex; ut, κῦμα θοὴ ἐν νηῒ πεσησι λάβρον ὑπαὶ νεφέων· *impetuoſa unda e nubibus in velocem navem illiſerit:*

per; ut, ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονεῖν ἡμῖν ἐγγίγνεται· *per ipſum ne ſapere quidem nobis licet:*

ob vel *propter*; ut, ὑφ' ἧς δοκοῦσι κύνες ἀπέχεσθαι τῶν διοβλήτων σωμάτων· *ob quem* (odorem) *violentur canes abſtinere cadaveribus fulminè percuſſis.*

DATIVO,

Sub; ut, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος· *ſub pelle leoninâ ſimia:*

cum; ut, ὑπὸ ῥάβδοις ὁμοῦ πάσαις καὶ πελέκεσι κατιών· *cum faſcibus ac ſecuribus omnibus deſcendens:*

à; ut, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι· *à Trojanis domari;*

ex;

ex; ut, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε· *quæ eum ex Anchiſe peperit:*

præ; ut, ἐκθανόντων αὐτῶν ὑπὸ καύματι *ipſis præ æſtu emortuis:*

ob vel *propter*; ut, ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπῃνεῖτο· *ob poeſin laudabatur:*

in; ut, ἄλεισα καλακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ· *cùm in ſinu pocula abſcondiſſet.*

Accusativo,

Subter vel *ſub*; τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸν· *omne aurum quod ſupra ſubterque terram eſt:*

ſub, tempus denotans; ut, ὑπὸ τὴν λατάλυσιν τῦ πολέμυ· *ſub belli finem:*

ad; ut, αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε· *turpiſſimus utique vir ad Ilium venit.*

Compoſita ſignificat,

Sub; ut, ὑποβάλλω, *ſubjicio:*

re; ut, ὑποστροπὴ, *reverſio:*

diminutionem; ut, ὑποδείδω, *ſubvereor*; ὑπέρυθρος, *ſubruber:*

aliquid *clam* et *cum fraude* factum; ut, ὑπέρχομαι· *clam dolis aggredior*; ὑπάγομαι, *dolis inducor:*

Alias inducit ſignificationes; ut, ὑποκρίνομαι, *ſimulo*, &c.

De

De ACCENTIBUS.

Regulæ quædam generales.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ: ut, Μισανθρώπω.

Caſus Attici, et Ionici excipiuntur: ut,

Μενέλεως, Αἰνείεω, ὅτεῳ ὅτεων, et Compoſita à γέλως, *riſus*, ut, φιλόγελως.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, φιλάνθρωπος.

Excipiuntur Attica, participia * præteriti paſſivi, verbalia in ἐος, diminutiva in ισκος, et ιλος, et ιον, ut,

Νεανίσκος, *adoleſcentulus*;

Ναυτίλος, *nautilus*;

Παιδίον, *puerulus*;

Quædam nomina, ut,

Παρθένος, *virgo*;

Ὀλίγος, *parvus*;

Μελάλος, *magnus*;

Dorici infinitivi, ut,

Ἀείδεν pro ἀείδειν;

* Accuntur in penultimâ, ut τέτυμμένος, niſi per figuram mutentur, tunc enim retrahunt acutum, ut δίγμενος pro διδιγμένος. Vid. Etym. Mag. in V. ἀκαχήμενος.

Ionici

Ionici infiniti, ut,

Τραφέμεν pro τραφεῖν.

Poëtica in οφι, ut,

Αὐτόφι, δακρυόφι;

Et compoſita cum nomine à præterito medio, &c.

Sed compoſita a κλείνω et τρίφω, ſi activè capiuntur, acuunt penultimam, ut,

Μητροκλόνος, *matricida*; ſi paſſivè, antepenultimam, ut,

Μητρόκλονος, *à matre occiſus*.

Longa naturâ ante finalem brevem, et etiam ante poſitione longam, ſi tonum habuerit, circumflectitur: ut, Σῶμα, κῆρυξ, φοῖνιξ *.

In contractione ex acuto, et gravi fit circumflexus: ut, ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi, et acuto fit acutus: ut,

Ποιεέτω, ποιείτω.

Αι, et οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum, niſi in optativis modis, pro brevibus habentur.

Adverbium etiam ὄικοι, *domi* excipitur: nam οἶκοι, ſunt *ædes*, *ab* οἶκος.

---

* Vid. Cl. Hom. Il. β. 267. ſed rectius *Markland.* ad Suppl. p. 142.

De Accentibus Nominum.

In tribus prioribus declinationibus nominum ſimplicium, ſi acutus ſit in ultimâ ſyllabâ, genitivus, et dativus circumflectitur in omnibus numeris: ut, Θεὸς, θεῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.

Acutus in reliquis caſibus manet: ut, θεὸν, θεοὶ, θεούς.

Licet nominativus ſingularis circumflectatur, nominativus, et accuſativus dualis nunquam circumflectuntur: ut,

Ὁ νοῦς, dualiter, τὼ νώ· τὸ ὀστοῦν, τὼ ὀστώ.

Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit: ut, Λόγος, λόγου, λόγῳ.

Excipe μία, ab εἷς, in genitivo μιᾶς, in dativo μιᾷ, cum compoſitis; et ἄμφω, et δύω, genitivo, et dativo ἀμφοῖν, et δυοῖν.

Nomina compoſita cum particulis α, εὖ, δὺς, et δι accentum retrahunt plerumque: ut,

Ἄγαμος, εὔπαις, δυσεύρετος, δίψυχος,

Et præpoſitionibus ὑπὸ, ἀντὶ, σὺν, περὶ et κατὰ ut,

Ὕπαυλος, ἀντίχριστος, σύνδουλος, περίεργος, κατάσκοπος, &c.

Vel cum nominibus, ut, Φιλόσοφος.

Genitivus pluralis primæ, et ſecundæ declinationis in ultimâ circumflectitur, niſi in genitivis

tivis fœmininis adjectivorum, quæ deſcendunt à maſculinis tertiæ declinationis: ut,

Μακάριος, μακαρίων.

Pauca quædam excipiuntur: ut,

Ὁ χλαῖνης, *agreſtis*, Genitivus τῶν χλαίνων;
Ὁ χρήστης, *fœnerator*, τῶν χρήστων.

In quintâ declinatione.

I. Acutus in ultimâ recti erit in penultimâ obliquorum: ut,

Τριὰς, τριάδος, τριάδι· niſi in γυναικὸς, γυναικί· ἑδενὸς, ἑδενί· et μηδενὸς, μηδενί· ſin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps: ut,

Σωτὴρ, σωτῆρος.

Hæc nomina δαὴρ αἰνὴρ, θυγάτηρ, πατὴρ, εἰνάτηρ, σωτὴρ, Δημήτηρ, accentum in vocativo retrahunt: ut,

Ὦ δάερ, ἄνερ, θύγαΐερ, πάτερ, εἰνάΐερ, σῶτερ, Δήμηΐερ· et plurima nomina primæ declinationis contractorum: ut,

Ὁ Ἀπολλοφανὴς, ὦ Ἀπολλόφανες· ὁ συγγενὴς, ὦ σύγγενες.

II. In nominibus μήτηρ, et θυγάτηρ per omnes caſus, excepto vocativo ſingulari, acutus eſt in penultimâ: ut,

Μητέρος, μητέρι, μητέρα· θυγαΐέρος, θυγαΐέρι, θυγαΐράσι, &c. niſi Syncopen paſſa fuerint,

tunc enim in genitivis, et datîvis in ultimâ accentus eſt: ut,

Μητρὸς, μητρί· θυγατρὸς, θυγατρί.

In nominativis autem, accuſativis, et vocativis omnium numerorum accentus poſt Syncopen retrahitur: ut,

Θύγατερα θύγατερ, &c. Accentus etiam retrahitur in dativo poetico πόδεσσι.

III. Monoſyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo, et dativo ſingulari, et dativo plurali in ultimâ: ut,

Τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, et genitivo, et dativo duali, ultimâ circumflectitur: ut, Χειροῖν, χειρῶν.

In accuſativo ſingulari, in nominativo, accuſativo, vocativo duali et plurali, penultima circumflectitur, ſi ſit naturâ longa: ut,

Χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia monoſyllaba: ut,

Θεὶς, θέντος, θέντι· ὢν, ὄντος, ὄντι· item genitivos, πάντων, Τρώων, πάντων, δράδων, θρώων, θώων ὤτων, φώτων, *luminum*; nam monoſyllaba circumflexa retinent tonum in priore.

Sic πᾶσι à πᾶν· item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes caſus; ſed τίς indefinitum, et encliticum, tonum habet ſemper in poſteriori

poſteriori ſyllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Vocativi in ευ, et οι, circumflectuntur: ut,

ὦ βασιλεῦ, ᾧ Λητοῖ, ᾧ Γοργοῖ.

IV. Subſtantivâ tertiæ, et quartæ declinationis contractorum accentum habent in ultimâ: ut,

Λητὼ, αἰδώς· βασιλεὺς Τυδεύς.

De Accentibus Pronominum.

Acutus in ultimâ nominativi, in dativo, et accuſativo ſingulari manebit: ut,

Ἐγὼ, ἐμοὶ, ἐμέ· in genitivo ſingulari, et per totum pluralem numerum mutatur in circumflexum: ut,

Ἐμοῦ, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς· in duali toto retrahitur: ut, Σφῶι, νῶι, νῶιν.

Pronomina ἕτος, αὐτὸς, et ἐκεῖνος ſequuntur formam nominum.

Poſt paragogen τὶ γε, tonus retrahitur: ut,

Ἔγωγε, ἔμοιγε· ultima poſt Atticam paragogen τὶ ι acuitur: ut, ὑτοσί.

Pronomina paſſa paragogen, et ſyncopen in penultimâ acuuntur: ut, Ἐμέθεν,

Et Ionicè mutata: ut, Ημέες, ἡμέας.

In dativo plurali ὑμῖν, circumflexus interdum mutatur in acutum: ut, ἡμῖν· et ultima corripitur.

De Accentibus Verborum.

Si ultima ſit brevis, accentus erit in antepenultima : ut, τύπτομαι ;

Si longa ſit, in penultimâ : ut, τυπτέσθην.

Exceptiones.

In ſingulari numero futuri ſecundi activi ultimâ circumflectitur, unde penultima per reliquos numeros circumflectitur : ut,

Τυμεῖτον, τυπεῖμεν, &c.

Quod etiam accidit in voce mediâ, quoties penultima ſit longa naturâ ante finalem brevem : ut, Τυπτεῖμαι, τυπτεῖται.

Futura prima quintæ conjugationis in ultimâ circumflectuntur : ut, σπερῶ, unde penultimâ in voce mediâ circumflectitur : ut, σπερεῖμαι.

Et Dorice omnia futura prima circumflectuntur : ut, τυψῶ.

At, σ Æolicè addito, accentus retrahitur : ut, ὄρσω.

Participia aoriſti ſecundi activi, et præteritorum in ως et in εις deſinentia, in ultimâ accentum habent : ut,

Τυπὼν, τέτυφὼς, τετυπὼς τυφθεὶς, τυπεὶς.

In futuro ſecundo ultima circumflectitur : ut, τυπῶν.

Acutus,

Acutus, qui fuerit in penultima participiorum maſculinorum, erit etiam in penultimâ neutrorum : ut, Ποιέων, ποιέον.

Hæc tria verba in imperativo, ἐλθὲ, *veni*, εὑρὲ, *inveni* ; et εἰπὲ, *dic*, accentum habent in ultimâ ; in imperativo aoriſti ſecundi medii ultima circumflectitur : ut, Πιθοῦ, τραποῦ.

Monoſyllaba in imperativo, cùm componantur, penultimam acuunt : ut, Ἀπόδος.

In infinitivo amborum aoriſtorum paſſivorum penultima circumflectitur : ut, Τυφθῆναι τυπῆναι.

Aoriſti, et futuri ſecundi activi ultima circumflectitur : ut, τυπεῖν.

In ſingulari numero ſubjunctivi ultima circumflectitur : ut, Τυφθῶ, τυφθῇς τυπῶ, τυπῇς.

In duali, et plurali penultimâ circumflectitur : ut, Τυπῆτον, τυπῶμεν, &c.

Infinitivi aoriſti primi activi, præteritorum omnium, aoriſti ſecundi medii, et præſentis verborum in μι penultimam accunt : ut,

Ἀναγκάσαι, τελυφέναι, τετύφθαι, τέλυπέναι, τυπέσθαι, τιθέναι.

Niſi penultima ſit longa naturâ, tunc enim penultima circumflectitur : ut, Πεφιλῆσθαι, ἀκοῦσαι.

In verbis contractis ſyllaba contractione facta circumflectitur, niſi quædam regularum præcedentium repugnaverit.

In

In tertiâ perſonâ plurali præſentis verborum in μι penultima circumflectitur: ut,

Τιθεῖσι, διδοῦσι, ἱστᾶσι, ζευγνῦσι· excipe εἰσὶ, ab εἰμὶ, *ſum*.

De Accentibus Præpoſitionum.

Omnes præpoſitiones, quæ accentum admittunt, in ultima habent accentum, niſi cùm ſuis caſibus, nullo adjectivo ſequente, poſtponantur, tunc enim tonus retrahitur: ut,

Εἰρήνης πέρι, *de pace*.

Πέρι, etiam pro περισσῶς tonum retrahit.

Præpoſitiones verò ἀνὰ, et διὰ tonum nunquam retrahunt, ob differentiam vocativi Ἄνα, ab Ἄναξ, *Rex*; et accuſativi Δία, à Δὶς, *Jupiter*.

De Accentibus Adverborum.

Adverbia, quæ à genitivis pluralibus adjectivorum oriuntur, tonum retinent primitivorum ſuorum: ut,

Αἰσχρῶν, αἰσχρῶς· καλῶν, καλῶς· βραδέων, βραδέως, *&c.*

Adverbium in θεν, θι, σε, σι, tonum retinent nominum, a quibus derivantur: ut,

Θεόθεν à θεός· ἀρανέθι, et ἀρανόσε, ab ἀρανός· οἴκοθεν, et οἴκοθι, ab οἶκος, *domus*.

Attica adverbia in ultimâ accentum recipiunt: ut, Νυνὶ, ἐνθαδί.

De

De Accentibus Conjunctionum.

Conjunctio ἄρα, cùm interrogativa ſit, penultimam circumflectit; ſin illativa ſit, eam acuit: ut, Ἆρα, *igitur.*

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἐ, ἀκ, ἀχ, εἰ, ὡς· at ὃ, ἣ, οἳ, αἳ, pro ὅστος, αἵτη, ὅτοι, αἵται, et ὃ pro τοῦτο, accentu notantur; et ἕ, vel ἓκ, cùm ſententiam claudat, vel per ſe ſiat ſententia; et etiam ὧς, pro ὅτως, vel cum ſuo ſubſtantivo poſtponatur: ut, Οἱ δὲ λύκοι ὧς.

In dictionibus declinabilibus, quoties ultima per Apoſtrophum rejicitur, accentus, qui in ultimâ fuerit, an penultimam retrahitur; in indeclinabilius omnino amittitur: ut, Τέρπν' ἔπαθον· Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ.

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio eſt, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem ſyllabam, eam acuens: ut, Ἤκουά τινος.

Dictiones encliticæ ſunt in

I. Nomine τὶς, *quidam*, indefinito, et omnibus ejus caſibus; et τἄ, τῶ, Atticis pro τινὸς, τινὶ· ſed τίς interrogativum acuitur in primâ.

II. Pronominibus μοῦ, μοὶ, μὲ· σοῦ, σοὶ, σὲ· ἕ, οἷ, ἕ· σφῶ, σφῶϊν, σφὲ, σφίσι·

Et

Et in omnibus eorum variationibus per diverſas dialectos factis: ut, Μεῦ, σεῦ, νὶν, μίν, &c.

Poſt præpoſitiones autem ἕνεκα, vel ἕνεκα, et quaſdam alias, et disjunctionem ἤ, raro inclinant.

III. Verbis εἰμὶ, et φημὶ, in omnibus perſonis indicativi præſentis, exceptâ ſecundâ ſingulari, et Ionico ἔασι· ut,

Ἄνθρωπός εἰμι. Τῶτό ἐϛι χείρονας κάλλιον· Ἡ καλή, φασι, λαβέτω·

IV. Adverbiis ϖοτὲ, ϖοθὲ, ϖῆ, ϖῶς, ϖῶ, ϖῆ, indefinitis, habentibus accentum in ultimâ.

Sin hæc ſint interrogativa, in penultimâ habent accentum, et non inclinant.

V. Conjunctionibus duabus copulativis κε, et τε.

Expletivis innumeris, ῥα, γε, νυ, νυν, ϖερ, τοι, &c.

Dictiones encliticæ inclinant, *i. e.* transferunt accentum ſuum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel

I. Acutum in penultimâ: ut,

Ἄνθρωπός τις· vel

II. Circumflexum in penultimâ, ultimâ exiſtente brevi: ut, Σῶμά τι· vel

III. Cùm monoſyllabum præceſſerit, quod accentum ſuum nullum habet: ut, Οὔ τοι ἀπόβλητα·

Vel cùm dictio enclitica præcedens accentum ſuum amiſerit: ut, Ἰατρεῖαι γάρ τινές εἰϛι.

Vel

—Vel cùm ſuum inclinaverit : ut, Σῆμά τινές φασι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cùm præcedens habeat vel

I. Acutum in penultimâ : ut, λόγος σου· vel

II. Circumflexum in ultimâ : ut, Ὁρῶ σε· vel

III. Acutum in ultimâ : ut, Ἀγαθόν τι.

Accentum verò neque amittunt, neque inclinant, cùm ſententiam incipiant : ut,

Σὲ τὸν σκιθρωπόν, &c.

Verbum εἰσὶ.

I. Habet acutum in primâ, quando eſt initium orationis, vel poſtponitur immediatè adverbiis ἐκ ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, et τοῦτο.

II. Amittit accentum poſt dictionem quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultimâ : ut, Ἑρμῆς ἐστι.

III. Retinet tonum in ultimâ, quando dictio præcedens habet acutum in penultimâ, vel circumflectitur in penultimâ, cujus ultima poſitione longa eſt : ut, Λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστί.

IV. Inclinat accentum, ſi præcedens dictio ſit circumflexa in penultimâ, ultimâ exiſtente brevi : ut,

Φαῦλός ἐστι·

Vel ſi ſit acutus in antepenultimâ : ut,

Ἄνθρωπός ἐστι.

Compoſita ab εἰμὶ, accentum retrahunt : ut,

Πάρειμι, πάρεσι, πάρεσμεν, &c.

Figuræ Dictionis.

I. Protheſis eſt litera vel ſyllaba principio dictionis addita: ut, τεταγὼν pro ταγὼν, a τάξω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

II. Aphæreſis eſt, cum litera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur: ut,

Ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *feſtum*.

III. Syncope literam, vel ſyllabam è medio dictionis ſubtrahit:

Ἔγεντο, pro ἐγένετο, *natus eſt*.

IV. Epentheſis eſt, cùm medio dictionis litera, aut ſyllaba interſeritur: ut,

Ἔλλαβε, pro ἔλαβε. ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

V. Apocope fine dictionis aliquid detrahit: ut,

Δῶ pro δῶμα, *domus*.

Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*;

Βρὶ, pro βρίαροι.

VI. Paragoge eſt, cùm extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur: ut,

Ἦσθα, pro ἦς, *eras*;

Ἐτύπτεσκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

VII. Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu: ut, Κλάδι, pro κλάδῳ, *ramo*.

Metaplaſmus verò generis eſt quævis mutatio in dictione per poëticam licentiam.

VIII. Anti-

VIII. Antitheſis (nonnulli ἀντίσοιχον vocant) eſt literæ commutatio: ut,

Πόρσω, pro πόῤῥω, *procul*;

Θάλατ͡λα, pro θάλασσα, *mare*.

IX. Metatheſis eſt literarum ordo immutatus: ut,

Ἔρξα, pro ῥέξω, *faciam*;

Ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vaſto*;

Ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*;

Καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*;

Κάρτος, pro κράτος, *robur*.

X. Synaloepha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus: ut,

Ταὶμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*;

Τἔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*;

Θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*;

Ὦ ᾽ταν, pro ὦ ἔταν, *O amice*, vel *amici*.

XI. Anadiploſis *i. e.* reduplicatio) eſt primarum vel ſecundarum ſyllabarum repetitio: ut,

Κεκάμωσι, pro κάμωσι·

᾽Αταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς·

᾽Ετήτυμον, pro ἔτυμον.

PROSODIA,

SIVE

De CARMINUM RATIONE.

QUID ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, præterimus, tanquam nota ex Proſodiâ Latinâ. Hic tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas eſſe naturâ; et α, ι, υ, ancipites.

Scanſioni accidunt, apud Græcos, Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, et Cæſura.

1. Apoſtrophus eſt, cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, ſequente dictione à vocali, vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci: ut, Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῆτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες,
O mulier maximè hoc verbum dixiſti verum.

Sæpè etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales et diphthongi: ut,

Παρ' μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὁσα δρυὸς ἄκρα φέρουσαι,
Adſunt ei fructus, quotquot tempeſtivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis: ut,

Ὦ 'γαθὲ,

Ὦ ἀγαθὲ, *O bone*;
Ὦ ἄναξ, *O rex*;
Ὦ ἄνθρωπε, *O homo*;
Pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

11. Συνίζησις / Σύζευξις { Synecphoneſis * eſt duarum ſyllabarum in unam contractio: ut, Hom.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Cum aureo ſceptro, et ſupplicavit omnibus Achivis.

111. Diæreſis eſt, ubi ex unâ ſyllabâ diſſectâ fiunt duæ: ut,

Παΐς, pro παῖς· ἴφρων, pro εὔφρων, *benevolus.*

1v. Cæſura eſt, cùm poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit aqud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, et etiam quintum pedem.

Ancipitum Vocalium quantitas decem modis cognoſcitur:

1. Poſitione:
2. Vocali ante vocalem:
3. Accentu:
4. Contractione:
5. Dialecto:
6. Derivatione:
7. Compoſitione:
8. Incremento:
9. Regulâ:
10. Exemplo, ſeu auctoritate.

* Sive Synæreſis; ut, τείχεϊ, τείχει—Craſis, τείχια, τείχη.

I. *Poſitio.*

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem in eâdem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt.

Σ tamen aliquando eliditur, nullâ potſitione factâ. *Arat.*

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη,
Horâ veſpertinâ crocitat clamoſa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos: ut, *Cicero* in *Aratum*,

Delphinus jacet haud nimio luſtratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam, ſequente liquidâ, communis redditur.

II. *Vocalis ante Vocalem.*

Vocales longæ, et diphthongi, breves eſſe poſſunt pro arbitrio, ſi modo ſubſequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam, vel diphthongum, corripitur, niſi producatur licentiâ poeticâ.

III. *Accentus.*

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur: ut, μᾶσα.

Cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps, quæ eſt in ultimâ, producitur: ut, ἡ ὥρα, *hora*;

Quando

Quando maſculinum habet accentum in antepenultimâ in ρος, vel ος purum, fœmininum ejus longum eſt in ultimâ: ut, ἅγιος, ἁγία.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt naturâ: ut, πῦρ, *ignis*.

IV. *Contractio.*

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt: ut, ἑδόατε, ἐδόα.

V. *Dialectus.*

A { Doricum, natum ex η, longum eſt: ut,
Τομὰ, pro τομὴ, *ſectio*.
Æolicum breve eſt: ut, Νὺμφα, pro νύμφη,
Ionicum, breve eſt in penultimis præteritorum, et in tertiis perſonis pluralibus paſſivis: ut,
Γέγαα, pro γέγηκα:
Et τετύφαται pro τετυμμένοι εἰσί.

Verum α Ionicè interpoſitum verbis in άω, longâ ſyllabâ antecedente, producitur, ut etiam in tertiis perſonis Ionicis verborum in μι: ut, τιθέασι.

VI. *Derivatio.*

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur: ut,

Νικάω, *vinco*;

Νίκη, *victoria*;

Ὁ νικητὴς, *victor*.

VII. *Compo-*

VII. *Compoſitio.*

Compoſita ſimplicium quantitatem ferè ſequuntur: ut,

Ἡ τιμὴ, *honor*;

Ὁ, καὶ ἡ ἄτιμος, *honoris expers.*

A privitiva particula in compoſitione corripitur: ut,

Ἄτιμος, *honoris expers*;

Ἀκλεὴς, *inglorius.*

Sed propter duas ſequentes breves ſyllabas ſæpe producitur: ut,

Δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάμαλον πῦρ,

Accendit ei è galeâque, et clypeo indefeſſum ignem.

Il. ε. 3.—Il. *a.* 398.

Particulæ etiam ζα, ἀρι, ἐρι, βρε, δυς, in compoſitione repertæ, corripiuntur.

VIII. *Incrementum Nominum.*

A, incrementum Æolicum genitivorum longum eſt: ut, Αἰνείαο, Μεσάων.

A, incrementum quintæ declinationis breve eſt in,

1. Neutris in α, ας, αρ: ut,

Ἑῶμα, *corpus*;

Κρέας, *caro*;

Νέκταρ, *nectar.*

2. Fœmininis,

2. Fœmininis, et maſculinis in ας: ut,

Ἡ Παλλὰς, *Pallas.*
Ὁ μέλας, *niger.*

3. In nominibus in ψ: ut,

Ἄραξ, βος· et plurimis in ξ: ut,
Κόλαξ, κος, *adulator.*

4. Maſculinis, et fœmininis in αρ, et λς: ut,

Ὁ μάκαρ, *beatus;*
Ἡ ἅλς, *mare:*

Excipe ψὰρ, ψαρὸς, *ſturnus.*

Genitivus in ανος longus eſt, quod patet ex accentu: ut,

Τιτὰν τιτᾶνος, præter τάλανος et μέλανος.

Penultima dativorum pluralium in nominibus, quæ Syncopen patiuntur: ut,

Παῖράσι, ἀνδράσι, μήτρασι, brevis eſt.

I, incrementum breve eſt in

1. Nominibus neutrius generis:

Τὸ μέλι, μέλιτος.

2. Fœmininis, et maſculinis barytonis in ις, ιδος, et ιτος: ut, Ἔρις, ἔριδος.

3. Fœmininis, acutitonis in ίδος: ut,

Ἡ πατρὶς, πατρίδος.

I, incrementum longum eſt in,

1. Fœmininis, et maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto: ut,

Δελφὶς, et δελφὶν, δελφῖνος· ἀκτὶς, et ἀκτὶν, ἀκτῖνος.

2. Monoſyllabis: ut,

Ὁ vel ἡ ϑὶν, ϑῖνος, *littus*;

Ἡ ῥῖν, *naſus*;

Ἡ ἶν, vel ἶς, *fibra*;

Ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λῖος, *leo*;

Λὶς, λιτὸς, *linteum*;

Item ὄρνις, ὄρνιϑος, *avis*, penultimâ longâ, et τυλνήμιδες paſſim apud Homerum; ſed Δὶς, Δῖος, *Jupiter*, corripitur.

I, incrementum nominum in ιξ, et ψ, in quamplurimis breve eſt: ut,

Ἡ ϑρὶξ, τριχὸς, *capillus*;

Ἡ χέρνιψ, χέρνιϐος, *pollubrum*.

Υ, incrementum breve eſt in,

1. Nominibus monoſyllabis in υς: ut,

Ὁ μῦς, *mus*, μύος.

2. Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.

3. Paroxytonis, oxytonis, et circumflexis in υς, et υρ: ut, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*;

Ἡ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*.

Nomina in υν, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur: ut, Φόρκυς, et Φόρκυν, Φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, et ψ, ferè habent breve incrementum: ut,

Ὄνυξ,

Ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*;
Χάλυψ, χάλυβος, *chalybs*:
Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*;
Γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas Verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto, tàm activo, quàm paſſivo omnium modorum, et etiam in participiis, quam habet in præſenti: ut,

Κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος: Syllaba κρι ubique longa eſt.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præſenti, et imperfecto: ut,

Μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω, penultimam corripiunt, niſi ἰκάνω et κιχάνω.

Verba in ύω, et ίω quodammodo in penultimâ ſunt communia.

Quantitas in Futuris, et Aoriſtis.

Quantitas futurorum, et aoriſtorum ex verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, aoriſtum primum in tertiâ, et quartâ conjugatione penultimas, α, ι, vel υ, habere breves, cùm ſunt breves in futuro.

Idem volunt in verbis in άω, niſi ρ, vel vocalis præcedat α, tunc enim α longum erit.

Quantitas

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in futuro, vel aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto activo, et paſſivo, et in aoriſto, et in futuro primo paſſivo omnium modorum: ut,

Γιλάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia perſona pluralis præteriti in ασι ſemper longa eſt: ut, Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δὲ παρισ́ηκασι μέλαιναι,
Non bonum; Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Particípium fœmininum aoriſti primi in ασα, longum eſt.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt.

A, ſecundæ conjugationis corripitur ubique, extra tertiam perſonam præſentis indicativi, ſubjunctivum, et participia activæ vocis.

Υ, quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur. In duali, et plurali, exceptâ tertiâ perſonâ plurali, et in totâ paſſivâ et mediâ voce, corripitur.

In imperativo ſingularis corripitur ν in polyſyllabis: ut,

Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, *audi nunc et me.* Hom.

In diſſyllabis producitur: ut,

Κλυθῖ μευ, Ἀργυρότοξε, *audi me, Apollo.* Hom.

IX. *Regulæ*

IX. *Regulæ.*

De primis, et mediis ſyllabis Nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſariò, ut apud Latinos.

A, in ſuperlativo ſemper corripitur: ut, Σοφώτατος.

Nomina in ια, acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt: ut, Σοφία.

Excipe ἀνία, *triſtitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus*; ὁρμία, *linea piſcatoria*; ἀεργία, *deſidia*; σία, *calculus*; quæ ſæpius producunt.

I, brevis eſt in,

1. Diminutivis in ιον: ut, Κοράτιον, *puellulus*.
2. Comparativis neutris apud Ionas: ut, Ἥδιον, *ſuavius*;

Atticè verò quoducitur:

Ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον, ἢ κενῆς, κρατεῖν,
Terram plenam viris pulchrius eſt, quàm inanem regere. Soph. Oedip. Tyr. 55.

3. Multis adjectivis in ιος: ut, Ἄξιος, *dignus*.
4. Multis nominibus in ος: ut, Βίος, βίοτος, *vita*.
4. Adjectivis poſſeſſivis, et materialibus in ινος: ut, Ἀνθρώπινος, *humanus*; Λίθινος, *lapideus*.

6. Illis

6. Illis item, quæ tempus ſignificant: ut,

Εἰαρινὸς, *vernus*; Θερινὸς, *æſtivus*;

Ionicè verò producitur: ut,

Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρόταλον χέει ὕδωρ Ζεὺς,
Tempore autumnali, quum rapidiſſimum imbrem Jupiter fundit. Il. π. 385.

Υ, in pronominibus producitur: ut,

Ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis, in ύνη, et ύτης, υ corripitur: ut,

Γηθοσύνη, *gaudium*;
Βραδύτης, *tarditas*;
Γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum, ſeu Auctoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt exemplum, ſeu auctoritas, eademque optima, certiſſima, et facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs, quàm regularum multitudo ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A, finita corripiuntur: ut,

Ἡ τράπεζα, *menſa*;

Item μαῖα, μοῖρα· τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur, 1. Nomina in εα: ut,

Θέα, *ſpectaculum*;

2. In δα, et θα· et ferè ρα.

3. In

3. In εια, à verbis in εὐω· ut, προφητεία·

Et in ια· ptæter Δία, μία, πότνια.

II. Polyſyllaba in αια· ut, Σεληναία.

III. Nomina in ρα, non præcedente diphthongo: ut, Χαρὰ, *gaudium*.

IV. Articuli fœminini numeri dualis: ut, Τά.

V. Vocativus nominum in ας, primæ declinationis: ut, Ὦ Αἰνεία.

VI. Dualis primæ, et ſecundæ declinationis.

VII. Vocativi Poetici: ut, Ὦ Πελυδάμα.

VIII. A Doricum, in genitivo: ut,

Τᾶ Αἰνεία, pro Αἰνείᾳ, et ubicunque pro η ponatur.

Αν finita corripiuntur: ut,

Τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur, 1. πᾶν, niſi in compoſitis: nomina maſculina in αν: ut,

Τιτὰν· et adverbia; ut,

Πέραν, *ultra*;

Λίαν, *valde*.

2. Αν primæ; ut,

Αἰνείαν· et ſecundæ declinationis, ſi habet acutum in penultimâ: ut,

Φιλίαν· et αν pro ων· ut, Νυμφᾶν.

Αρ finita corripiuntur: ut,

Νέκταρ, ὄναρ, αὐτάρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monoſyl-

Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

As finita producuntur: ut,

Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Excipiuntur, 1. Aliquando accuſativi plurales, qui Doricè breves leguntur: ut,

Ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς,

Ignoravimus ſanè, quàm pulchra carmina paſtor componat. Theoc. Idyl. 10. 38.

2. Fœminina in ας· ut, λαμπὰς·

3. Maſculina: ut, ὁ μέλας, μέγας·

4. Neutra: ut, τὸ σέλας, *lumen.*

5. Item adverbia: ut, Ἐκὰς, ἀτρέμας.

6. Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium: ut, τιτᾶνας.

7. Item ſecundæ perſonæ ſingulares aoriſti primi activi, et præteriti: ut, Ἔτυψας, τέτυφας.

Ι, finita, brevia ſunt: ut, Μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur, 1. Adverbia, et pronomina aucta per Paragogen: ut, Νυνὶ, ϰτοσί.

2. Item ι ab Atticis ex ε vel α factum: ut,

Ὁδὶ pro ὁδὲ·

Ταυτὶ pro ταυτά.

3. Item ϰρῖ, et nomina literarum; ut, Ξῖ, πῖ.

Ιν, finita, corripiuntur: ut,

Πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν· et ſyllabæ quibus ν additur; ut, Τύπτουσιν, ἔσιν.

Περὶν

Πρὶν commune eſt: ut,

Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Olim tempore pucis priuſquam veniſſent filii Achivorum. Il. χ. 156.

Nomina duarum terminationum: ut,

Ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur: ut,

Πόλις, ἔρις ἔριδος, τυραννὶς τυραννίδος, τίς, δίς, τρὶς, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur, quorum augmentum eſt longum, qualia ſunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, et κλεὶς.

Υ finita corripiuntur: ut, Σὺ δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur, 1. Adverbia fictitia ῦ et γρῦ.

2. Nomina literarum; ut, Μῦ, νῦ.

3. Tertiæ perſonæ ſingulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, et aoriſto ſecundo: ut, ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur: ut,

Παλύν, βραδύν, σύν, τοίνυν, conjunctiones.

Producuntur, 1. Circumflexa: ut,

Νῦν, *nunc*; μῦν, *&c.*

2. Dictalecta, quæ duas habent terminationes in recto: ut, Φόρκυς et φόρκυν.

3. Item quæ υς in nominat. habent longum ut,

Ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piſcis*.

4. Primæ perſonæ imperfecti verborum in μι: ut, ἐζεύγνυν.

Ῥ finita longa ſunt: ut,

Ὁ ψίθυρ, *ſuſurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*; quod tamen in obliquis breve eſt.

In υς deſinentia corripiuntur: ut,

Βαθὺς, *profundus*; βαρὺς, *gravis*; κόρυς, *galea*.

Producuntur, 1. Κώμυς κώμυθος, *faſciculus*; ἄρχυς, ἄχλυς, et monoſyllaba: ut, μῦς.

2. Participia in υς: ut, Ζευγνύς.

3. Quæ declinantur per ας purum: ut, Ἰλὺς; ſed in ἰχὺς, υ eſt anceps.

Poetica Licentia.

Hæ ſunt regulæ obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate; ſed quodammodo infinita eſt poëtarum licentia qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti: aut ancipitem in eâdem dictione, in eodem verſu, et producunt et corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, *Mars, Mars, homicida, ſanguinarie, mœnium ſubverſor.*

Figuræ Poeticæ.

1. Syſtole (*i. e.* contractio, vel correptio) eſt, cum ſyllaba longa corripitur: ut,

Ἴν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,
Ut excitemus acrem Martem.

2. Ectaſis, (*i. e.* extenſio) quæ ſyllabam brevem producit: ut,

Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολίπορθον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Da, ut Ulyſſes, urbium everſor, domum nunquam redire poſſit.

3. Synecphoneſis, de quâ ſupra in ſcanſione.

4. Catalexis, (*i. e.* terminatio) quâ ſyllabâ terminalis ad juſtam metri perfectionem deſideratur: hujus uſus eſt in Iambis, et Trochaicis, ſicut et ſequentium duarum: ut,

Μάρτυρες σοφώτατοι. Pindar.

5. Brachycatalexis, quæ ſyllabæ finales duæ, hoc eſt, integer pes, deſiderantur: ut,

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι. Pindar.

6. Hypercatalexis, (*i. e.* ſuperabundans terminatio) quâ ſyllaba præter juſtam diſpoſitionem, ſuperabundant: ut, Ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄεθρον.

7. Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut, cùm ſpondeus in quinto loco conſtituitur, cujuſmodi verſus ſpondaïci vocantur; ut,

Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κράτερός τ' αἰχμητής.

8. Dialyſis, *(i. e.* diſſolutio) quâ dictio in fine poſita ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſu, altera in principio ſequentis; ut,

Οὐδ' ἀπίθησέ νιν ἀλ—
λ' ἥρως, ἐπ' ἀκταῖσι θορὼν.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis deflectuntur, nimirum *Attica, Ionica, Dorica, Æolica*; præter quas ſuam dialectum, et idioma, in quibuſdam habuerunt poetæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, in ſequentibus tabellis ſubjiciuntur:

In reliquiis verò, cùm tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vis poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

I. Attici mutant

σ in ξ: ut, ξὺν pro σὺν.
σσ in τ: ut, θαλάτα pro θαλάσσα.
σ in ρ: ut, ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*;
η in ει: ut, τύπτει pro τύπτη.

Et contractionibus imprimis gaudent.

II. Iones

II. Iones ponunt

η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia.*

ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo.*

et contra α pro ε, ταμνω, pro τέμνω, *ſeco.*

Et gaudent non contractis, ſed omnibus reſolutionibus.

Ex conſonantibus, κ pro π: ut, κῶς pro πῶς.

Tenues pro aſpiratis: ut,

Ἀπαιρῆμαι pro ἀφαιρῆμαι.

Contractionibus prorſus abſtinent, diphthongos reſolvunt, et ſpiritum aſpiratum auferunt: ut,

Ἥλιος, pro Ἅλιος, *Sol.*

III. Dores uſurpant

α { pro η: ut, φάμα pro φήμη, *fama.*
pro ε: ut, πιάζω pro πιέζω, *premo:*
γα pro γε: ut, ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω: ut, μασᾶν pro μασῶν, *muſarum;*
ὡρᾶτος pro ὡρῶτος, *primus.*
pro ει: ut, κλᾷδας pro κλεῖδας, *claves.*

η pro α: ut, ζῆν pro ζᾶν. et pro ει: ut, κοσμῆν pro κοσμεῖν.

ω pro ο: ut, μῶσα pro μοῦσα, *muſa;* ὦνεκα pro οὕνεκα, *quare.*

αι pro ει: ut, αἴθε pro εἴθε, *utinam.*

ευ pro ο: ut, ἁλεῦμαι pro ἁλοῦμαι, *ſaliam.*

οι pro ο: ut, τύπτοισα pro τύπτουσα.

ο pro ου: ut, λύκος pro λύκους.

Ex

Ex conſonantibus, σδ pro ζ: ut, συρίσδω pro συρίζω.

σ pro θ: ut, σεὸς pro θεός.

κ pro τ: ut, πόκα, ὅκκα, pro πότε, et ὅτε, *aliquando.*

Et contra, τ pro κ: ut, τῆνος pro κῆνος, *ille.*

IV. Æoles utuntur

ω pro ο: ut, κῶρος, pro κόρος, *puer*; et contra, ο pro ω: ut, ἔρος, pro ἔρως, *amor.*

ε pro α: ut, θέρσος, pro θάρσος, *audacia.*

αις pro ας: ut, καλαῖς, pro καλὰς, *bonas.*

Ex conſonantibus, ππ pro μμ: ut,

Ὄππαλα, pro ὄμματα, *oculi.*

Et β ante ρ: ut, βράκος, pro ῥάκος, *cento.*

Accentum in priores ſyllabas retrahunt Æoles: ut, κάλος pro καλός.

Aſpirationem etiam rejiciunt: ut,

Ἦλιος pro ἥλιος.

Atque pro ι conſonantem ſequentem geminant: ut, σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent dialectum, ſed etiam dialectos commiſcent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquâs, præter Doricam, admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æſchylus, in choris et cantilenis, ſubinde ſunt Dorici.

VARIETAS DIALECTORUM *in Terminationibus.*

ARTICULUS PRÆPOSITIVUS.

Masc.

	Sing.				Dual.			Plur.			
	N.	G.	D.	A.	N.	G.	V.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τόν,	τὼ,	τοῖν,	τώ,	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.
		τοῖο I.				τοῖιν I.		τοὶ D.		τοῖσι I. A.	
		τω } D.								D. τὼς	
		τεῦ }								D. τὸς	
		τίω P.								τοῖσδισι } P.	
										τοῖσδισσι }	

Fœm.

	Sing.				Dual.			Plur.			
Com.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τήν.	τά,	ταῖν,	τά.	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τάς.
	ἀ,	τᾶς,	τᾷ,	τὰν Ð.				ταὶ,	τᾶν, D.		
									τάων Ae.		
									τῆς et τῆσι. I A.		

Neut.

	Sing.				Dual.			Plur.			
Com.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τό.	τὼ,	τοῖν,	τώ.	τὰ,	τῶν,	ταῖς,	τάς.
		τοῖο I.				τοῖιν I.					
		τῶ } D.								ταῖσι I, A.	
		τεῦ }									
		τίω P.									

ARTICULUS

Articulus Subjunctivus.

Masc.

	Sing.				Dual.		Plur.			
	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	ἕ,	ᾧ,	ὅν	ὦ,	οἶν,	οἱ,	ὧν,	οἷς,	ἕς.
ὁ P.	ὅτε,	ὅτε,	ὅτῳ	A.			ὁτίων,	ὁτίοιν	I.	
	ὅτει	D.	ὅτεω	P.			ὅτων	Att.		
	ὁτέω	I.								
	ὁτέῳ	Ae.								
	τῶ	τῷ,	τὸι	I. D.						

Fœm.

	Sing.				Dual.		Plur.			
Com.	ἥ,	ἧς,	ἧ,	ἥν.	ᾱ,	αἶν.	αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
	τῆς,	τῇ,	τὴν	I.						
	ᾱ,	τᾶς,	τᾷ,	τᾶι	D.					

Prima Declinatio Substantivorum.

	Sing.					Dual.		Plur.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. G.		N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ε,	ᾳ,	αν,	α.	α,	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	α.
	ης,	υ,	ῃ,	ην,	η			ίων,	υς et ησι,	εως	I.	
	ης,	εω,	ῃ,	ην,	et εα.			ᾶι	D. αῖσι	A. αις	Ae.	
	ας,	ᾳ,	ᾳ,	αν,				άων	Ae.			
	αο,	Ae.										
	ω	per Crasin ex εω	P.									

Secunda Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plur.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. G.		N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α,			αν,	α,	α,	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
		ης,	ῃ					ίων,	ης	I. et ησι	I. A.	
	η,			ην,	η.			ᾶι,	αῖσι	D.		
	η,	ης,	ῃ	ην				άων	Ae.			
	α,	ας,	ᾳ,	αν.								

Tertia

Tertia Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ος, ες, ας, ω. ον, ν, ι. ος, ι. ω, D.	ω, οιν. οιν I.	ες, ας, οις. ων, οις. ας, ας, P. ασι I. A. ως et ος D.

Quarta Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ως, ως. ω, ῳ, ων. ων, ων. ωο, ῳο P.	ω, ῳν.	ῳ, ως, ω. ων, ῳς. ω, ω.

Quinta Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ. ω, ν, ος, ι, ας, ν, ρ, ς. ξ, ψ.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες. ας ξι, α, α. ψι, ασσι, et ασι P.

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. A. G. D. V.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, ει, εα, ες. ες, η, ες. ᾳ, ε. ους, ους, ους. ευς Ae. ην. A. et D.	εε, έοιν, εε. η, οιν η	εες, έων, εσι, εας, εες. εις, ῶν, εις, εις. εα, εα, εα. η, η. ασσι I. P.

Secunda Declinatio.

	Sing.					Dual.				Plur.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ις,			ιν,	ι,					ιες,			ιας,	ιες.
		ιος,	ιῖ,				ι,	ιοιν,			ιων,	ισι,		
	ι,			ι,	ι,					ια,			ια,	ια,
		εως,	εῖ,				ες,	εοιν,		ες,	εων,	εσι,	ας,	ες, I.
		ηος,	ηι,	P.			η,			εις,			εις, A.	εις, I.
		εως,	ει,	A.										

Tertia Declinatio.

	Sing.					Dual.				Plur.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ευς,	ευος,	ευῖ,	ευα,	ευ,	ες,		εοιν,		ες,	εων,	ευσι,	ας,	ες.
			ευ,							εῖς,			εῖς,	εῖς.
	ευς Ac.		ηι,	ηα.	I.	ητ.	I.	ηοιν,		ῆες,	ήων,	ήεσσι,	ῆας.	
	έως A.			η	P.					ῆς Att.		ῆσι I.	[ῆις I.	
	ῆος I.			α	A.							ἐσσι, P.		
	εῖος I.													
	εος B.													
	ηος Ae.													
	ειος Ae.													
	εος A.													

Quarto Declinatio.

	Sing.					Dual.					Plur.			
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ὼ,	όος,	όῖ,	όᾶ,		ὼ,		οῖν,	ώ,		οἱ,	ῶν,	οῖς,	ᾶς,	σί.
	ὼς,	ῶς,	οῖ,	ῶ.											
	ῶς,		ῶι,	Ae.											
			ῶι,	I.											
			ὼ	A.											

Quinta

Quinta Declinatio.

	Sing.				Dual				Plur.			
	N.	G.	D.	A. V.	N. A.	G.	D. V.		N.	G.	D.	A.
Com.	ας,	αδος,	αδι,	ας, ας,	αδε,	άτοιν,	αδε,		αδα,	αδων,	ασι,	αδας, [V. αδα.
Sync.	αος,	αδς,			αι,	άοιν,	αι,		αα,	άων,		αας.
Craſ.	ως,	ᾳ,			α,	ῶν,	α,		α,	ῶν,		α.

Dialecti Pronominum.

Ἐγὼ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ,	ἐμεῦ, μεῦ,	ἐμοὶ, μοὶ,	ἐμὲ, μέ.
Att.	ἔγωγε,		ἔμοιγε,	
Dor.	ἐγώνη, ἐγὼν, ἔγωνγα,	ἐμεῦ,	ἐμὶν.	
Æol.	ἐγὼν,	ἐμεῦ.		
Ion.		ἐμοῖο.		
		ἐμέο.		
		ἐμέοθεν, Parag.		
		ἐμέθεν, Sync.		
Poët.		ἐμεῖο.		
Bœot.	ἰώγα, ἰώνγα.			

Dualiter.

	Nom Acc.	Gen. Dat.
Com.	νῶ,	νῷν.
Dor.	ἄμμε.	
Æol.	ἄμμε.	
Poët.	νῶϊ,	νῶϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἡμεῖς,	ἡμῶν,	ἡμῖν,	ἡμᾶς.
Dor.	ἄμες, / ἄμμες,	ἀμῶν, / ἀμέων,	ἀμῖν,	ἄμας.
Æol.	ἄμμες,	ἄμμων, / ἀμμέων,	ἄμμιν, / ἄμμι,	ἄμμας
Ion.	ἡμέες,	ἡμέων,		ἡμέας.
Poët.		ἡμείων,	ἧμίν.	

Σὺ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σὺ,	σοῦ,	σοὶ,	σέ.
Dor.	τὺ, / τύγα, / τύνη,	σεῦ, / τεῦ, / τεοῖο,	τοί,	τέ, / τύ.
Æol.		σεῦ, / τεῦ,		
Ion.		σοῖο, / σέθ,		

Poët.

Poët. { σεῖο, σέοθεν, σέθεν, } { τίν. τεῖν.

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	σφῶ,	σφῷν.
Dor.	ὔμμε,	
Æol.	ὔμμε,	
Poët.	σφῶϊ,	σφῶϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὑμεῖς,	ὑμῶν,	ὑμῖν,	ὑμᾶς.
Dor.	{ ὔμμες, ὔμες,		{ ὔμμιν, ὔμμι,	{ ὔμμας.
Æol.	ὔμμες,	{ ὑμμῶν, ὑμμέων,	{ ὔμμιν, ὔμμι,	{ ὔμμας.
Ion.	ὑμέες.	ὑμέων,		ὑμέας.
Poët.	ὑμεῖες,	ὑμείων,	ὑμίν.	

Οὗ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.		οὗ,	οἷ,	ἕ.
Dor.		εὗ,		{ μίν *, νίν.

---

* Μιν, pro *ejus*, *ipsius*, vel *illius*, indeclinabile, et significat *ipsum*, *ipsam*, *ipsos*, *ipsas*.

Æol.

Æol.	ἐῦ.	
Ion.	ἔο,	ἑέ.
Poët.	ἕϊο.	
	ἕοθεν. Parag.	
	ἕθεν. Sync.	

Dualiter.

	Nom. Gen.	Dat. Acc.
Com.	σφὶ,	σφίν.
Poët.	σφωὲ,	σφωΐν.
	σφεέ.	

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σφεῖς,	σφῶν,	σφίσι,	σφᾶς.
Dor.	σφὶς,			σφέ.
Ion.	σφέες,	σφέων,	σφὶν,	σφέας.
Poët.		σφείων	σφὶ,	σφέ.
			σφὶν,	

	M. F. N.		M. F. N.
Com.	Σὸς, σὴ, σόν,	Com. Ὅς, ἥ, ὅν.	
Dor.	τεὸς, τεὰ, τεόν,	Poët. ἑὸς, ἑὴ, ἑόν.	

τῆνος pro ἐκεῖνος D.

A plurali ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poët. ἀμὴ, ἀμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, ſeu ὑμὰ, ὑμόν, pro ὑμέτερος, ὑμέτερα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, ſeu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ἕτος, et ἐκεῖνος, Æol.

Attici, cum rem præſentem quaſi digito indicant, addunt ι in fine: ut, ὅτοσὶ, τυὶ, τυὶνὶ· in neutro

neutro verò τετοὶ, et ſæpius, τετί· in plurali pro ταῦτα, ταυτί. Sic ἐκεινοσί, ἐκεινασὶ, &c.

Iones, ante vocales longas, ultimæ ſyllabæ horum pronominum præponunt ε· ut, Sing. ἔτος, τειέτε, τειέτῳ, Dual. τειέτω, τειέτοιν, Plur. τετέων, τειέτοισι, τειέτες· Sic αὐτέη, ταυτέης· Sic αὐτὸς, αὐτέε, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compoſitis: ut, ἐμαυτέε, ἐμαυτέῳ, et ἐμωῦτέε, ἐμωῦτέῳ· σεαυτέε, σεωῦτέῳ, ἑωῦτέῳ.

Dialecti in VOCE ACTIVA.

INDICATIVUS.

Sing.	Dual.	Plural.
Ω, εις, ει,	ετον, ετον,	ομεν, ετε, ασι.
ης, η, Aeol.		ομες, ρῆ Dor.
ες, ε, Dor.		

Imperfectum, et Aoriſtus β.

ον, ες, ε,	ετον, άτην,	ομεν, ετε, ον.
σκον, σκες, σκε, ſine augmento. I. et P.		εσαν B.

Futurum α.

ω, εις, ει,	ετον, ετον,	ομεν, ετε, ασι.
εῶ, ειεῖς, ειεῖ,	ειεῖτον, ειεῖτον,	ειεῦμεν, ειεῖτε, ειεῦσι Att.
ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον.	{ῦμες, εῦμες,} εῖτε, {ῦμεν, εῦμεν,} D.

έω, έεις, έει Ion. et Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aoriſtus

Aoriſtus α.

ᾰ, ᾰς, ε, | ᾶλον, ά̃την, | ᾶμεν, ᾶτε, ᾶν.
ασχον, ασχες, ασχε I. P. ᾶμες, D. ασαν B.

Præteritum Perfectum.

κα, κας, κε, | κᾶλον, κόλον, | καμεν, κᾶτε, κασι.
καμες D. κᾶσι D.
κᾶν B.

κα, κας, κε, &c. in quibuſdam. I.

Pluſquam Perfectum.

κειν, κεις, κει, | κεῖλον, κείτην, | κείμεν, κεῖτε, κεισαν.
κην, η A. et D. κείμες D. κεσαν A. et I.
κα, ει I.

Futurum β.

κῶ, κεῖς, κεῖ, | κεῖτον, κεῖτον, | κεῖμεν, κεῖτε, κεῦσι.
κεῖμες, κεῦλι, κευῆι D.
κέω, κέεις, κέει, κέετον, &c. Ion.

Imperativus.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
ε, ἑτω,	ᾶλον, ἑτων,	ᾶτε, ἑτωσαν.
		όντων Att. ſæpe

Aoriſtus α.

ον, ά̃τω, | ᾶλον, ά̃των, | ᾶτε, ά̃τωσαν.
ά̃ντων A.

Aoriſtus β.

ε, ἑτω, | ᾶλον, ἑτων, | ᾶτε, ἑτωσαν.
ον Ion. οντων A.

Optati-

Optativus.

Præſens, Præt. Aor. β. et Fut. α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
οιμι, οις, οι,	οιτον, οίτην,	οιμεν, οίτε, οιεν. οιμες D.

Aoriſtus α.

αιμι, αις, αι,	αίτον, αίτην,	αιμεν, αίτε, αιεν.
ειᾶ, ειας, ειε, &c. Æ.		αιμες Dor.

Subjunctivus.

In omibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωσι.

Infinitivus.

Præſ. et Fut. α.	Perf.
ειν.	έναι.
έμεν Ion.	έμεν I.
έμεναι A. D.	έμεναι D. A.
έμμεναι P.	

Aor. α.	Aor. β. et Fut. β.
αι.	εῖν.
έμεναι A. D.	ιν D. ίειν. Ic

Participia.

Præſ.	Perf.
ων, ουσα, ον.	ὼς, υῖα, ός.
οῦσα D.	ὼν Ae. ut, εἰρηκὼν, pro εἰρηκώς.
ιῦσα Ae.	ῶσα, ὼς A.

Aoriſt. α.	Fut. α.
ας, ασα, αν.	ων, ῶσα, ον.
αις, αισα, αιν Aeol.	οῦσα D.

Aoriſt. β.	Fut. β.
ὼν, ῶσα, όν.	ῶν, ῶσα, ῶν, A.
οῦσα D.	έων, έουσα, έον I.
εῦσα Ae.	

Dialecti in Voce Passiva.

Indicativus.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
όμαι, ῃ, ῖται,	όμεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, εσθε, ονται,
εαι I.		όμεσθα D. I.
ηαι P.		όμεθεν Aeol.
αι Att.		

Imperfectum.

όμην, ω, ῖο,	όμεθυν, εσθον, έσθην,	όμεθα, εσθε, οντο.
εο I.		όμεσθα A.
ευ D.		
σφω, σκῖο I. P.		

Aoriſtus β.

ην, ης, η,	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν.
		ευ B. et Ion

Futurum β. et Paulo poſt Futurum.

ομαι, ῃ, ῖται,	όμεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I.		όμεσθαι A.
ηαι P.		

Præteritum

Præteritum Perfectum.

μαι, σαι, ται, | μεθον, σθον, σθον, | μεθα, σθε, νται, vel μενοι εἰσί.
μεσθα A. αἶαι I.

Pluſquam Perfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
μην, σο, το,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο, vel μένοι ἦσαν
		μεσθα A. ατο I.

Aoriſtus α.

σθην, σθης, σθη, | σθητον, σθήτην, | σθημεν, σθητε, σθησαν.
θεν Ion.

Futurum α.

σθήσομαι, σῃ, σεῖαι, | σθησόμεθον, σθήσεσθον, σθον, | σθησόμεθα,
σεαι I. [σθε, σονται
μεσθα D.

Imperativus.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
υ, έσθω	εσθον, έσθων,	εσθε, έσθωσαν.
ευ Ion.		έσθων Att.

Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præſ. Fut. α. et β. et Paulo p. Fut.

Sing.	Dual.	Plural.
οίμην, οιο, οῖο,	οίμεθον, οισθον, οίσθην,	οίμεθαι, οισθε, οιντο,
		οίμεσθαι A. οίαῖο

[I. P.

Aoriſtus α. et β.

εἶην, εἶης, εἴη, | εἴημεν, ἦμεν, | εἴημεν, ἦτε, ἦσαν.
εἶμεν, εἶτε, εἶεν Syn.
εἶμις D.

SUBJUNCTIVUS.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
ωμαι, ῃ, ῆται,	ώμεθον, ησθον, ησθον,	ώμεθα, ησθε, ωνται.
εαι Ion.		ώμεσθα A.
ηαι P.		

Aoriſtus α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῇς, ῇ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
		ὦμες Dor. ῶντι Dor.
έω, εῃς, ίῃσι, &c. I.		εομεν, εομεν } Ion. Poet.

INFINITIVUS.

Aoriſtus α. et β.

ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in VOCE MEDIA.

INDICATIVUS.

Aoriſtus α.

Sing.	Dual.	Plural.
ἀμην, ω, ατο,	ἀμεθον, ασθον, ἄσθην,	ἀμεθα, ασθε, αντο.
αο		μεσθα A.
α Dor.		

Aoriſtus

Aoriſtus β.

ὁμην, ω, ἑο, | ὁμεθον, εσθον, ἑσθην, | ὁμεθα, εσθε, ονϛο.
ευ Ion. μεσθα A.

Futurum α.

ομαι, η, ἑται, | ὁμεθον, εσθον, εσθον, | ὁμεθα, εσθε, ονϛαι.
ῦμαι, ῆ, εῖται Dor. et Att.
εῦμαι D. ἑαι Ion.

Futurum β.

ὕμαι, ῆ, εἶται, | ὑμεθον, εἶσθον, εἶσθον, | ὑμεθα, εἶσθε, ὕνϛαι.
εαι I. εσθε, ονϛαι I.
ηαι P.

Part. Futurum β.

τυπέμενος, τυπεύμενος Dor. Æol.

Imperativus.

Aoriſtus α.

Sing.	Dual.	Plural.
αι, άσθω,	ασθον, άσθων,	ασθε, άσθωσαν.
		άσθων A.

In cæteris habent Dialectos communes cum activis, et paſſivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Indicativus.

Præſens 1. Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
έω, ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	ὕμεν, εῖτε, ὦσι.
		εῦμες, εῦνϛι.
		et ὧνϛι Dor.
		εῦσι Ae.

Præſens

Præsens 2.

ἄω, ᾶ, ᾷς, ᾷ | ᾶτον, ᾶτον | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῇς, ῇ, ἦτον, &c. Dor.
όω, άας, άᾳ, ώμεν, &c. Poet.
έω, έεις, έει, &c. Ion.

Præsens 3.

όω, ῶ, οῖς, οῖ, | ῶτον, ῶτον, | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶμες, ῶντι Dor.

Imperfectum 1.

ων, εις, ει, | εῖτον, είτην, | ῶμεν, εῖτε, ων.
εσκον, &c. Poet. Ion. εῦν Dor.
ειν Att.

Imperfectum 2.

ων, ας, α, | ᾶτον, άτην, | ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η, ἦτον, ήτην Dor. ειν Ion.
ασκον, &c. Ion.
αα Poet.

Imperfectum 3.

ων, ως, ω, | ῶτον, ώτην, | ῶμεν, ῶτε, ῶ.
σκον, &c. Ion. εσαν B.

Imperativus.

Præsens 2.

Sing.	Dual.	Plural.
ει, είτω,	εῖτον, είτων,	εῖτε, είτωσαν.
		ώντων Att.

Præsens

Præſens 2.

ᾶ, ᾱ́τω, | ᾶτον, ᾱ́των, | ᾶτε, ᾱ́τωσαν.
ᾱα Poet. ᾶσι Att.

Optativus.

Præſens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
οῖμι, οῖς, οῖ,	οῖτον, οίτην,	οῖμεν, οῖτε, οῖεν.

οιην, οίης, οίη, &c. Att.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præſens 2.

ῷμι, ῷς, ῷ, | ῶτον, ῶτην, | ῷμεν, ῶτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Att.

Præſens 3.

οῖμι, οῖς, οῖ, | οῖτον, οίτην, | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, &c. Att.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Subjunctivus.

Præſens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῇς, ῇ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.

ῇσι Ion. ῶσὶ Dor.

Præſens 2.

ῶ, ᾷς, ᾷ, | ᾶτον, ᾶτον, | ᾶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ᾖς, ᾖ. ᾶτον, &c. Dor.

Infinitivus.

Præſens 1.

εἶν, ἔμεναι Att. ειν Dor. ην, et ιης Aeol. ἤμεναι Poet.

Præſens 2.

ᾶν, ἄμεναι Att. ην Dor. αις Aeol. αᾳν Poet. ἤμεναι Poet.

Præſens 3.

οῦν, ομεναι Att. οῖς et οῖν Aeol. εῦν Dor. ὀμμεναι Poet.
Deſunt Voces Paſſivà, et Media.

Dialecti Verborum in μι.

Indicativus.

Præſens 1. Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
ημι, ης, ησι, ητι Dor.	ἔλον, ἔλον,	εμεν, ἔλε, εἶσι. ἔαμεν Ion. ενὶ Dor. ἔασι Ion.
	ηλον, ηθον,	ημεν, ηλε, ηνὶ Dor.

Præſens 2.

ημι, ης, ησι, αὶ Dor.	ἄλον, ἄλον,	αμεν, ἄλε, ᾶσι. ἀνὶ Dor. ἄασι Ion.

Præſens 3.

ωμι, ως, ωσι, αὶ Dor.	ὄλον, ὄλον,	ομεν, ὄλε, ῶσι. ωνὶ Dor. ὄασι Ion.

Præſens 4.

υμι, υς, υσι,	ὕλον, ῦθον,	υμεν, ὕλε, υσι. υνὶ Dor. ύασι Ion.

Imper-

Imperfectum, et Aoriſtus β. 1.

ην, ης, η, | ετον, έτην, | εμεν, ετε, εσαν.
α, Ion. ες Ion. ω Bœot.
ον, εις, ει Att.
σκον, σκες, σκε Poet. Ion.

Imperfectum, et Aoriſtus β. 2.

ην, ης, η, | ατον, άτην, | αμεν, ατε, αν.
σκον, σκες, σκε Poet. Ion. αι Bœot.
ων, ας, α Att.

Imperfectum, et Aoriſtus β. 3.

ων, ως, ω, | οτον, ότην, | ομεν, οτε, οσαν.
σκον, σκες, σκε Poet. Ion. οι Bœot.
ον, ος, ο Att.

Imperfectum, et Aoriſtus β. 4.

υν, υς, υ, | υτον, ύτην, | υμεν, υτε, υσαν.
υσκον, &c. Ion.

Aoriſtus β.

ξην, ης, η, | ητον, ήτην, | ημεν, ητε, ησαν.
σκον Ion. ξαν Bœot.

IMPERATIVUS.

Præſens 1.

ετι, έτω. α Dor. η Æol. Poet. ει, ειτω Att.

Præſens 2.

αθι, άτω, | ᾶτον, άτων, | ᾶτε, άτωσαν.
η Att. α Dor.

Præſens 3.

οθι, ότω, ου Att. contract. ωθι Poet. οι Dor.

Optativus.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
εἴην, εἴς, εἴη,	εἶτον, εἰήτην,	εἴημεν, εἶτε, εἶησαν.
		εἶμεν, &c. per Sync.

Præsens 2.

αἰῆν, αἴης, αἴη,	αἴητον, αἰήτην,	αἰήμεν, αἰήτε, αἴησαν.
ᾖν, ᾖην, ᾖη Poet.		αἶμεν, &c. per Sync.

Præsens 3.

οἴην, οἴης, οἴη,	οἴητον, οἰήτην,	οἰήμεν, οἶτε, οἶησαν.
ῷην, ῷης, ῷη Att.		οἶμεν, &c. por Sync.

Subjunctivus.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.		έωμεν Ion.
εἰω, ήω } Poet.		εἰωμεν, εἰομεν } Poet.

Præsens 2.

ῷ, ᾷς, ᾷ,	ᾶτον, ᾶτον,	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.		
εἰω, ήω } Poet.		

Præsens 3.

ῶ, ῷς, ῷ,	ῶτον, ῶτον,	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.		
ώω, ώῃς, ώῃ Poet.		

Infini-

INFINITIVUS.

Præſens 1.	Aoriſtus β. 1.
ἐναι.	εἶναι.
ἔμεναι, et ἤμεναι I. P.	ἔμεναι Dor.
ἔμεν Ion.	ἔμεν Ion.

Præſens 2.	Aoriſtus β. 2.
ἄναι.	ῆναι, ἧμεναι Dor. ἧμεν Ion.
ἄμεναι Dor. ἄμεν Ion.	

Præſens 3.	Aoriſtus β. 3.
όναν.	ῦναι.
όμεναι Att. Dor.	όμεναι Ion.
όμεν Ion.	όμεν Ion.

Præſens 4.

ύναι.
ύμεναι Att. Dor.
ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

INDICATIVUS.

Præſens 1. Conjug.

ημαι, ησαι, ησαι.
η Att.
αι Ion.

Præſens 2.

Sing.	Dual.	Plural.
αμαι, ασαι, ασται,	ἄμεθον, ασθον, ασθον,	ἄμεθα, ασθε, αται.

η Att.
αι Ion.

Imperfectum 1.

ἐμην, ἐσο, ἐτο.
ὑμην, &c. A. ευ Dor.
ευ Ion.

Imperfectum 2.

ἑμην, ασο, ατο, 3. Plural. ἐτίατο Ion.
αο Ion.
ω Att.

Imperfectum 3.

ὁμην, οσο, οτο,
ω Att.

Imperativus.

Præſens 1.

εσο, ἐσθω.
ευ Dor.

Præſens 2.

ασο, ἄσθα.
ω Att.
αο Ion.

Præſens 3.

οσο, vel ω Att. ὁσθω.
οι Dor.

Dialecti Vocis Mediæ Verborum in μι.

Indicativus.

Aoriſtus β. 1.

ἐμην, ἐσο, ἐτο.
ευ Dor.

Aoriſtus β. 3.

ὁμην, ὁσο, ὁτο.
ω Att.

IMPERATIVUS.

	Aoriſtus β. 1.	Aoriſtus β. 3.
1	ίσο, ίσθω. εο Ion. ω Att. ευ Dor.	ίσο, όσθω. ω Att.

IN adverbii, et conjunctionis terminationibus paucæ obſervantur dialecti; ſcilicet, σθεν, et σθε, pro θεν, et θε, et contra in adverbiis localibus: ut,

ὄπιθεν, pro ὄπισθεν, *retro*;
βαβαιὰξ, *papæ*, pro βαβαὶ.
ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè;
πότα, pro πότε, *quando*;
ὅκα et ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*;
μὲς pro μὲν, *quidem*;
αἰὲς pro αἰεὶ, *ſemper*;
μόγις, *vix*, pro μόλις.
δὴ pro δὲ, Atticè;
ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hic*;
ἔνδε pro ἔνδον, *intus*;
κάλως pro καλῶς, *pulchre*;
εἰκὰ, pro εἴκεν, *ſi*;
ἔμπροθεν pro ἔμπροσθεν, *ante*;
ἄλλοτα pro ἄλλοτε, *alias*, Doricè.

IN Præpoſitione inveniuntur

ἐγὶ pro ἐν.
εἰν pro ἐν.
ἀπαὶ pro ἀπό.
παραὶ pro παρά.
κ'ατὰι pro κατά.
ιπαὶ pro ὑπὸ, Poeticè.
ποτὶ pro πρὸς.
παὲρ pro παρὰ, Dor.
ἀμπὶ pro ἀμφὶ, *circum*;
ζα pro διὰ in compoſitione: ut, ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, *calumniari*, Æol.

Litterarum Nexus et Abbreviationes.

⸗λ	αλ	μετὰ	μετὰ	σαι	σαι
⸗ν	αν	μὰρ	μὰρ	σχ	σχ
ἀπο	ἀπο	μεθ	μεθ	σσ	σσ
αὐτ̃	αὐτ̃	μὲν	μὲν	τῷ	τῷ
αι	αι	μεν	μεν	τῶν	τῶν
γὰρ	γὰρ	σ̃ον	σ̃ον	τῶν	τῶν
δια	δια	οὗτος	οὗτος	τοῦ	τοῦ
ευ	ευ	ος	ος	τ̃	τ̃
ἐν	ἐν	παρα	παρα	τ̃	τ̃
ει	ει	προ	προ	ταῖς	ταῖς
ει	ει	πρω	πρω	τῆς	τῆς
εἶναι	εἶναι	περι	περι	τὸν	τὸν
ἐξ	ἐξ	περ	περ	τὸ	τὸ
ερ	ερ	πρ	πρ	τὴν	τὴν
ην	ην	ρω	ρω	τρ	τρ
ις	ις	ρι	ρι	ὑπο	ὑπο
κατὰ	κατὰ	σω	σω	ὑπ	ὑπ
καὶ	καὶ	στα	στα	υν	υν
καὶ	καὶ	σθαι	σθαι	υι	υι

Thos